

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์
ชุดร่ำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ
ปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

COMPARISON OF DANCE CLASS LEARNING ACHIEVEMENT IN
RUMWONG MATTRATHARN DANCING FOR STUDENTS USING
DAVIES' PRACTICAL SKILLS INSTRUCTIONAL MODEL
COMBINED WITH DEMING QUALITY CYCLE CONCEPT

วัลย์ลดา สীগาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์
ชุดร่ำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ
ปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานวิจัยที่เกิดจากการค้นคว้าและวิจัย ขณะที่ยังชีพเจ้าศึกษาอยู่ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนั้นงานวิจัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และข้อความต่างๆ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีการคัดลอกหรือนำงานวิจัยของผู้อื่นมานำเสนอในชื่อของข้าพเจ้า

This thesis consists of research materials conducted at Faculty of Fine and Applied Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and hence the copyright owner. I hereby certify that the thesis does not contain any forms of plagiarism.

.....
(นางสาววัลย์ลดา สীগม)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง Comparison of Dance Class Learning Achievement in Rumwong Mattratham Dancing for Students Using Davies' Practical Skills Instructional Model Combined with Deming Quality Cycle Concept
ชื่อ - นามสกุล	นางสาววัลย์ลดา สีสาม
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.
ปีการศึกษา	2566

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์โกศล มีคุณ, กศ.ด.)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาโนช บุญทองเล็ก, ปร.ด.)

วันที่ 18 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2566

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง
ชื่อ - นามสกุล	นางสาววัลย์ลดา สীগม
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอ่างทองบัทมโรจน์วิทยาคม รวมทั้งสิ้นจำนวน 62 คน เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ และแบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติทดสอบที ทั้งแบบตัวอย่างอิสระและไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

Thesis Title	Comparison of Dance Class Learning Achievement in Rumwong Mattratharn Dancing for Students Using Davies' Practical Skills Instructional Model Combined with Deming Quality Cycle Concept
Name - Surname	Miss Wallada Si-Ngam
Program	Performing Arts Education
Thesis Advisor	Associate Professor Kamron Suntharanont, M.A.
Academic Year	2023

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to compare the students' academic knowledge achievement in the dance class of Rumwong Mattratharn Dancing before and after using Davies' practical skills instructional model combined with Deming Quality Cycle Concept, 2) to compare the learning achievements of students between the experimental group learning by using Davies' practical skills instructional model combined with Deming Quality Cycle Concept and control group learning by using traditional method, and 3) to compare the achievement of students' practical skills between the experimental groups learning by using Davies' practical skills instructional model combined with Deming Quality Cycle Concept and control group learning by using traditional method.

The samples used in this research were 62 Secondary 3 (Grade 9) students, Angthong Patthamarot Wittayakhom school. The samples were assigned into 2 groups: 30 students to the experimental group and 32 students to the control group. The research tools were 6 lesson plans, academic knowledge achievement test, and skill assessment evaluation form. The statistics used in the analysis were dependent and independent Samples t-test.

The research results showed that: 1) the students in the experimental group gained higher academic knowledge achievement after learning than before learning using Davies' practical skills instructional model combined with Deming Quality Cycle Concept at a statistical significance level of .01, 2) academic knowledge achievement of the experimental group was higher than that of control group at a statistically significance level of .01, and 3) learning achievement in practical skills of the experimental group was higher than that of control group at a statistically significance level of .01.

Keywords: learning achievement, practical skills, Davies' practical skills instructional model, Deming Quality Cycle

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิตยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ของ รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ ประธานกรรมการสอบและกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ ที่ได้ให้ความกรุณา ในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเป็นกรรมการในการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอังกาบพิฒน์วิทยาเขต ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ และนักเรียนในความดูแลของท่าน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ และมอบความดีทั้งหมดให้แก่ คุณบิดา มารดา และคณะครู – อาจารย์ ที่ให้การสนับสนุนและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ หากการวิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอกราบขออภัยมา ณ โอกาสนี้

วัลย์ลดา สীগาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญรูป.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	13
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	13
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	13
1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	14
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
บทที่ 2 บทนำ.....	17
2.1 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ Davies.....	18
2.2 แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง PDCA (PDCA Cycle).....	19
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง.....	21
2.4 หลักสูตรโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม.....	25
2.5 รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย.....	27
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
2.7 รำวงมาตรฐาน.....	34
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	48
3.1 แบบแผนการดำเนินงานวิจัย.....	48
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์.....	55
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	58
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	59
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก.....	69
ภาคผนวก ข.....	76
ภาคผนวก ค.....	78
ภาคผนวก ง.....	95
ประวัติผู้เขียน.....	191

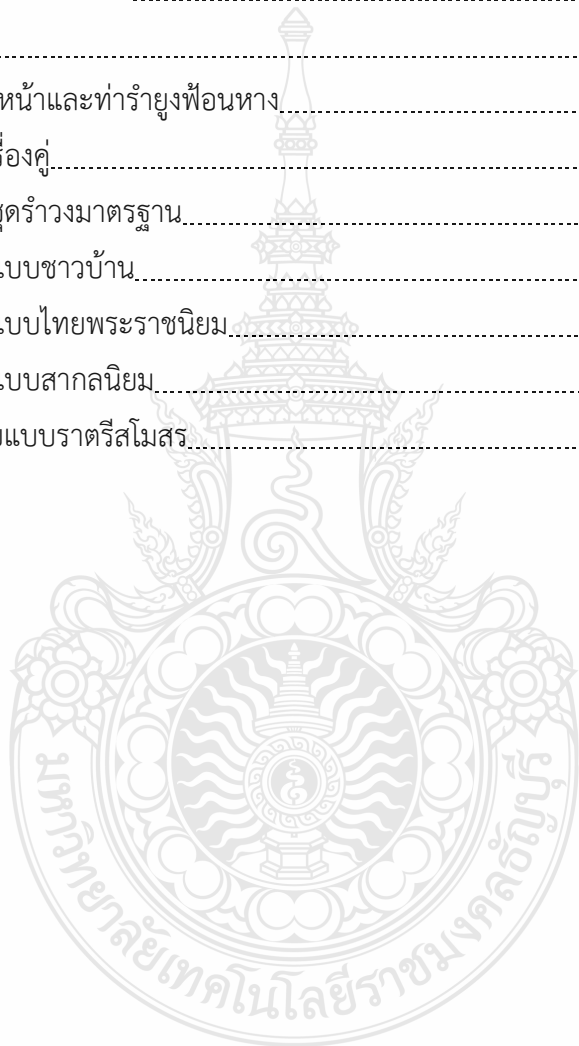
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ตารางแบบแผนการดำเนินงานวิจัยแบบ 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลอง - กลุ่มควบคุม).....	48
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	56
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอน แบบปกติ.....	57
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วาง มาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอน แบบปกติ.....	57

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	14
ภาพที่ 2 ลักษณะรูปแบบการแสดง.....	35
ภาพที่ 3 ทำร้ายวัว.....	36
ภาพที่ 4 ทำร้ายพรหมสี่หน้าและทำร้ายงูพือนหาง.....	37
ภาพที่ 5 วงปีพาทย์เครื่องคู่.....	38
ภาพที่ 6 การแต่งกายชุดรำวงมาตรฐาน.....	39
ภาพที่ 7 การแต่งกายแบบชาวบ้าน.....	39
ภาพที่ 8 การแต่งกายแบบไทยพระราชานิยม.....	40
ภาพที่ 9 การแต่งกายแบบสากลนิยม.....	40
ภาพที่ 10 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร.....	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ให้ความสำคัญต่อการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรการเรียนการสอน ศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ถือเป็นศิลปะชั้นสูง ควรค่าแก่การสืบทอด สร้างสรรค์และพัฒนาให้ยั่งยืนคือ การศึกษาด้านนาฏศิลป์ไทย (อุษา สบถุภช, 2547, น. 2)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 วิชานาฏศิลป์ มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 183) ทั้งยังกำหนดความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ พัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมั่นในตนเองแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาการกระบวนการรับรู้ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

หลักสูตรโรงเรียนอังกาบพิฒน์วิทยาฯ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุร่วางมาตรฐาน เป็นเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอังกาบพิฒน์วิทยาฯ (โรงเรียนอังกาบพิฒน์วิทยาฯ, 2561, น. 15-17) สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งสาระแกนกลางกำหนดให้เรียนร่วางมาตรฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 33-35) การจัดการเรียนการสอนร่วางมาตรฐาน มีวัตถุประสงค์สำคัญคือให้ผู้เรียนฝึกทักษะการร่ายรำ ใช้นาฏยศัพท์ทางการละคร ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ที่เหมาะสม ซึ่งต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการถ่ายทอด ที่เน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติเป็นสำคัญการจะฝึกให้นักเรียนเป็นผู้ที่มี

ทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ได้นั้น สิ่งสำคัญอย่างมากจึงต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ (คณะครู ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556, น. 12) วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา (2555, น. 2-3) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของทักษะว่า เป็นกระบวนการที่มีทั้งทางร่างกาย อารมณ์และปัญญา ไม่สามารถเกิดขึ้น เองอย่างอัตโนมัติ แต่จะมีการพัฒนาหรือทำให้เกิดขึ้นได้เมื่อผ่านการฝึกปฏิบัติ ทั้งการใช้สมองและลงมือ ทำประกอบด้วยทักษะย่อยหลายทักษะ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น. 23) กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ทางนาฏศิลป์ สรุปลงได้ว่า ครูผู้สอนจะต้องสำรวจความต้องการของผู้เรียน วางจุดประสงค์ของการสอนชัดเจน กำหนด บทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนชัดเจน บอกแหล่งเรียนรู้ วิธีการหาความรู้แก่ผู้เรียนได้ทราบก่อน ระหว่างและหลังการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติจริง วัดผลตามสภาพจริงเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และนำผลการ ประเมินมาปรับปรุงและแก้ไขทุกครั้งที่เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนจึงต้องรู้จักเลือกวิธีที่เหมาะสมใน การถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ด้านสุนทรียภาพและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายกับผู้เรียนในการ จัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยนั้นจะเน้นการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญ ด้วยบทเรียนที่ซ้ำๆ ย้ำ เนื้อหาการฝึกเป็นระยะเวลาพอสมควรจนกระทั่งผู้รับการฝึกสามารถจดจำท่าทางซึ่งเป็นหลักใหญ่ๆ ได้ จากนั้นครูผู้สอนจะถ่ายทอดกลวิธีที่จะปรุงแต่งลีลาท่าทางให้งดงามยิ่งขึ้นเป็นการเฉพาะตัวสำหรับ ศิษย์บางคน (เรณู โกศินานนท์, 2556, น. 30) ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ส่งเสริมสืบทอดรักษาสমบัติของชาติ และรู้จักกล้าแสดงออกช่วยสร้างบุคลิกการเคลื่อนไหวร่างกายให้สง่างาม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิด เกิด สติปัญญา ทั้งยังช่วยเสริมสร้างประกอบอาชีพ และฝึกให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี (เพ็ญพิเชษฐ์ คมขำ, 2552, น. 24)

ทศนา แคมมณี (2560, น. 243-247) ได้รวบรวมรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา ด้านทักษะไว้หลายรูปแบบ แต่รูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะย่อยๆ ของผู้เรียนได้ ดีคือ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือ การกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้ เทคนิควิธีการ และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

วงจรมัง PDCA (Deming Cycle) เป็นเทคนิคการปรับปรุงงานหรือแม้แต่การเรียนการสอน ให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ใช้เทคนิคนี้ในการทำกิจกรรมไม่ว่าจะเป็น นักเรียน ครู/อาจารย์หรือคนทำงาน จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วงจรการควบคุมคุณภาพ ช่วยให้ผู้สอนสามารถค้นหาปัญหาอุปสรรค ในการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน สามารถนำมาใช้ได้กับทุกกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ 1) P : Plan วางแผน 2) D : Do ปฏิบัติตามแผน 3) C : Check ตรวจสอบ/ประเมินผลและนำผล ประเมินมาวิเคราะห์ 4) A : Action ปรับปรุงแก้ไขดำเนินการให้เหมาะสมตามผลการประเมิน (ยุทธนา เกื้อกุล, 2560, น. 129-160)

จารุณี ลิ้มปนานนท์ (2539, น. 3) กล่าวว่า จากการสำรวจปัญหาและความต้องการของครูนาฏศิลป์ในสถานศึกษา พบว่า สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ต่ำ เนื่องจากนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบวิชาดนตรีนาฏศิลป์ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบมีคุณภาพและน่าสนใจ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาฯ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สูงเท่าที่ควร นักเรียนบางส่วนขาดทักษะในการเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ขาดทักษะปฏิบัติ ไม่สามารถจดจำและไม่สามารถปฏิบัติท่ารำได้ (โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาฯ, 2561, น.23) และจากการสำรวจความต้องการการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายจากผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาฯ ได้พบว่า ผู้บริหารจำนวน 5 คน มีความต้องการในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) คิดเป็นร้อยละ 88.50 นักเรียนจำนวน 100 คน มีความต้องการในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) คิดเป็นร้อยละ 93.75 และผู้ปกครองจำนวน 100 คน มีความต้องการในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$) คิดเป็นร้อยละ 96.48 เช่นกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่งในรูปแบบของการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เลือกมาเป็นหัวข้อศึกษาจำนวน 2 เพลง คือ เพลงดอกไม้ของชาติ และเพลงหญิงไทยใจงาม เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปลุกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียนเกิดเป็นเจตคติที่ดีต่อการแสดงนาฏศิลป์อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถตามความถนัด ความสนใจ เป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบทอดนาฏศิลป์ให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพ เดมมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งกับ กลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งกับ กลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพ เดมมิ่ง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจร คุณภาพเดมมิ่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สูงกว่านักเรียน กลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

1.3.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจร คุณภาพเดมมิ่ง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จำนวน 7 ห้อง นักเรียนจำนวน 283 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม สุ่ม 2 ห้อง จากจำนวน 7 ห้อง ที่จัดนักเรียน แบบละความสามารรถ แล้วสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง

1.4.2 ขอบเขตเนื้อหา

ร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ตามแบบฉบับของ
กรมศิลปากร ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและ
ความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย ทำรำและโอกาสที่แสดง

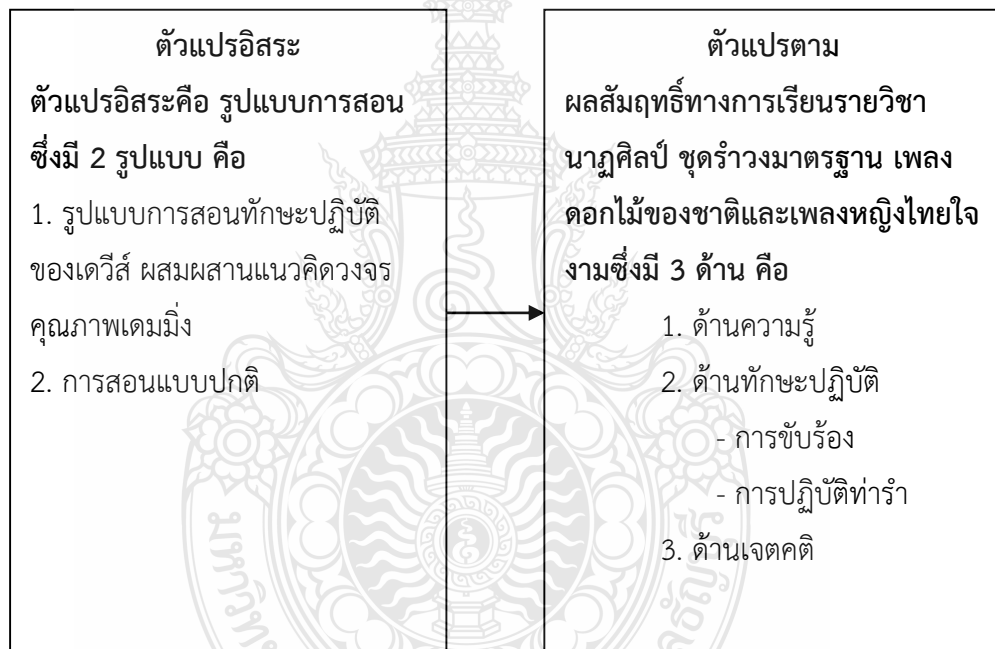
1.4.3 ขอบเขตสถานที่

โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง

1.4.4 ระยะเวลาในการทำงานวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

1.5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

รายวิชานาฏศิลป์ หมายถึง ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ และเพลงหญิงไทยใจงาม

รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง หมายถึง การสอนที่นำแนวคิดเดวิสและแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง มาผสมผสานประยุกต์ใช้ตามขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ และขั้นปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

รูปแบบการสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยครูผู้สอน สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ทักษะปฏิบัติของเดวิส หมายถึง กระบวนการสอนการร้องและการปฏิบัติทำรำ รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้น คือ ขั้นสาธิต ขั้นสาธิตแล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ขั้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

แนวคิด PDCA (แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง) หมายถึง ขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ที่ควบคุมคุณภาพช่วยค้นหาปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ P คือการวางแผน D คือ การปฏิบัติตามแผน C คือการตรวจสอบ ประเมินผลและ A คือ การปรับปรุงแก้ไข

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลง และดนตรี การแต่งกาย ทำรำและโอกาสที่แสดง ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและ เพลงหญิงไทยใจงาม ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม เพื่อวัดความสามารถในการขับร้องในเรื่องความถูกต้องของเนื้อเพลง จังหวะและทำนองเพลง การปฏิบัติทำรำในเรื่องความถูกต้องของทำรำ จังหวะและความพร้อมเพียง

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ันวัตกรรมการสอนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและ เพลงหญิงไทยใจงาม สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสาน แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

1.7.2 กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การทำงานอย่างเป็นระบบมีการวางแผน และปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน

1.7.3 เป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจนำรูปแบบนวัตกรรมการสอนไปใช้ในการพัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ ในชุดการแสดงนาฏศิลป์ชุดอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมขึ้นเพื่อเป็นความรู้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นสาระสำคัญดังนี้

2.1 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ Davies

2.1.1 หลักการ แนวคิด รูปแบบการสอน

2.2 แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง PDCA (PDCA Cycle)

2.2.1 หลักการ แนวคิด รูปแบบการสอน

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

2.3.1 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้านความรู้

2.3.2 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้านทักษะปฏิบัติ

2.3.3 กิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้านเจตคติ

2.4 หลักสูตรโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

2.5 รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมาย

2.6.2 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7 รำวงมาตรฐาน

2.7.1 เพลงดอกไม้ของชาติ

1) ประวัติความเป็นมา

2) ลักษณะรูปแบบการแสดง

3) เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง

4) จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี

2.7.2 เพลงหญิงไทยใจงาม

1) ประวัติความเป็นมา

2) ลักษณะรูปแบบการแสดง

3) เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง

4) จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี

2.7.3 การแต่งกาย

2.7.4 ท่ารำ

2.7.5 โอกาสที่แสดง

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ Davies

2.1.1 หลักการ แนวคิด รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

1) หลักการ

ทิสนา แชมณี (2560, น. 246) ได้กล่าวถึงหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส (Davie's Instructional Model) ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะปฏิบัติการพัฒนาด้านทักษะพิสัย เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำหรือการแสดงออกต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการ ที่แตกต่าง ไปจากการพัฒนาด้านจิตพิสัย หรือพุทธิพิสัย

2) แนวคิด

เดวิส Davies 1971, น. 50-56 ได้ศึกษา (อ้างถึงใน ปานทิพย์ ตูลพันธ์, 2561, น. 19) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมากการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

3) รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ทิสนา แชมณี (2560, น. 23-24) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สาธิตทักษะหรือการกระทำ (Imitation Copy Action) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินปกติ ก่อนการสาธิตครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกตควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นตอนที่ 2 สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Manipulation) เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะต้องแยกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกต และทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้าๆ

ขั้นตอนที่ 3 ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Manipulation) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นตอนที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ (Articulation) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 5 ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (Naturalization) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ชำนาญ

จากรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนด้านทักษะปฏิบัติ ควรจะเริ่มจากทักษะพื้นฐาน ซึ่งเป็นทักษะย่อยๆ ไปสู่การเชื่อมโยงไปสู่ทักษะใหญ่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสในการทำวิจัยครั้งนี้ เพราะสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในวิชานาฏศิลป์ที่ประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ หลายอย่าง อันได้แก่ การขับร้อง การจับจังหวะ การเคลื่อนไหวศีรษะ มือ และเท้า ซึ่งการเรียนรู้โดยพัฒนาทักษะย่อยๆ แล้วเชื่อมโยงไปสู่ทักษะที่สมบูรณ์ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสนั้นตอบโจทย์ได้อย่างชัดเจน

2.2 แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง PDCA (PDCA Cycle)

2.2.1 หลักการ แนวคิด รูปแบบวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

1) หลักการ

สุนทร พูนพิพัฒน์ ได้ศึกษา (อ้างถึงใน ตรรกพร สุขเกษม, 2560, น. 6-7) การบริหาร คือ กระบวนการใช้กิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานนั้นๆ สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้โดยตรง เพราะฉะนั้นในการบริหารงานและกิจการใดๆ จึงมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับ 4 ขั้นตอนของกระบวนการทำงานดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เตรียมแผนงาน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ (Do) ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check) ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการใดๆ หรือปรับปรุง ที่เหมาะสมกับผลการ

ตรวจสอบในขั้นที่ 3 (Act) ทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าว จำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด หรือเปรียบเสมือนเป็นวงจรหนึ่งที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งเรียกว่า “วงจรเดมมิง (Deming Cycle) หรือวงล้อ PDCA” ก็คือวิธีการปฏิบัติที่เป็นขั้นตอนเพื่อทำให้งานเสร็จสมบูรณ์อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเชื่อถือไว้วางใจได้ ซึ่งประกอบด้วย การเขียนแผนงาน การนำแผนงานไปลงมือปฏิบัติ และการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาใดๆ ที่ทำให้งานไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการหมุนของวงล้อ PDCA อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ จึงเป็นส่วนสำคัญของการบริหารงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายได้

2) แนวคิด

ฮิโตชิ ได้ศึกษา (อ้างถึงใน ตรรกพร สุขเกษม, 2560, น. 7-8) กล่าวถึง การบริหารงานด้วยระบบวงจรคุณภาพเดมมิง PDCA ประกอบด้วย การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปฏิบัติการแก้ไข โดยการวางแผน การนำแผนที่วางไว้มาปฏิบัติ ตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ และถ้าผลลัพธ์ไม่ได้ตามที่คาดหมายไว้ จะมีการทบทวนแผนการเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ วิศุรีย์ สิมะโชคดี (2550, น. 43-47) กล่าวถึง วงจรคุณภาพ (PDCA) เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่การปรับปรุงงานและการควบคุมอย่างเป็นระบบอันประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) กล่าวคือ จะเริ่มจากการวางแผน การนำแผนที่วางไว้มาปฏิบัติ การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ และหากไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหมายไว้ จะต้องทำการทบทวนแผนการโดยเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่งและทำตามวงจรคุณภาพซ้ำอีก เมื่อวงจรคุณภาพหมุนซ้ำไปเรื่อยๆ จะทำให้เกิดการปรับปรุงงานและทำให้ระดับผลลัพธ์สูงขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้นสรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับวงจรคุณภาพเดมมิง เป็นวงจรกิจกรรมที่จะนำไปสู่การปรับปรุงงานและการควบคุมงานอย่างเป็นระบบอันประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยเป็นการกระทำตามวงจรคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดระดับผลลัพธ์ที่สูงขึ้น

3) รูปแบบวงจรคุณภาพเดมมิง

ฮิโตชิ ได้ศึกษา (อ้างถึงใน ตรรกพร สุขเกษม, 2560, น. 9-10) กล่าวว่า วงจรคุณภาพเดมมิง เป็นวงจรที่มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นขั้นตอน เพื่อทำให้งานสำเร็จสมบูรณ์อย่างถูกต้อง โดยมีการดำเนินงาน 4 ขั้นตอนอย่างเป็นระบบ คือ การควบคุมและปรับปรุงสามารถอธิบายได้อีกแบบหนึ่งก็คือ การทำการวางแผน การกระทำ การตรวจสอบและการแก้ไขซ้ำอีก การทำตามวงจรคุณภาพอย่างตั้งใจและถูกต้องจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการทำงาน เมื่อวงจรคุณภาพหมุนซ้ำจะทำให้เกิดการปรับปรุงและทำให้ระดับของผลลัพธ์สูงขึ้นเรื่อยๆ วงจรคุณภาพเดมมิงมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 P : Plan = วางแผน

ขั้นตอนที่ 2 D : Do = ปฏิบัติตามแผน

ขั้นตอนที่ 3 C : Check = ตรวจสอบ / ประเมินผลและนำผลประเมินมาวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 4 A : Action = ปรับปรุงแก้ไขดำเนินการให้เหมาะสมตามผลการประเมิน

จากแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง PDCA ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วงจรคุณภาพเดมมิ่ง PDCA เป็นวงจรคุณภาพในการบริหารงานอย่างเป็นกระบวนการ ที่ใช้สำหรับตรวจสอบการดำเนินงานในทุกขั้นตอนตามลำดับในกระบวนการเรียนการสอน โดยมีการตรวจสอบ มีการวางแผนและปฏิบัติตามแผน เพื่อนำไปสู่การทำงาน เมื่อมีการตรวจสอบและเกิดข้อบกพร่อง จึงเกิดการปรับปรุงวางแผนในการแก้ไขพัฒนางาน ตรวจสอบและมาวิเคราะห์ข้อบกพร่อง เมื่อวิเคราะห์และพบข้อบกพร่องหรือข้อปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรที่ดำเนินการอย่างนี้ตลอดจนควบคุมคุณภาพการทำงานให้ได้ผลลัพธ์ของงานนั้นสูงขึ้นอย่างเป็นระบบ

2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

กิจกรรมการเรียนการสอนที่นำแนวคิดเดวิสและวงจรคุณภาพเดมมิ่ง มาประยุกต์ใช้ตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 กิจกรรมการเรียนการสอนด้านความรู้

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ และเพลงหญิงไทยใจงาม ประวัติความเป็นมา เนื้อร้องและความหมาย ท่ารำ เครื่องแต่งกาย โอกาสในการแสดง

- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนเพลงละ 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูอธิบายประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย ท่ารำ และโอกาสที่แสดง โดยใช้สื่อเพาเวอร์พ้อยและวิดีโอท่ารำของกรมศิลปากรประกอบการสอน แล้วสาธิตจังหวะโทนประกอบการสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูสาธิตการปรบมือเข้าจังหวะโทน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูให้นักเรียนปรบมือเข้าจังหวะโทน ประกอบเพลงดอกไม้ชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม พร้อมๆ กัน

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน ให้ทำใบงานที่ 1 โดยให้ตัวแทนออกมาจับสลากเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่หลากหลายในเว็บไซต์ต่างๆ และแบ่งกลุ่มย่อยศึกษาในเรื่องประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย ท่ารำ และโอกาสที่แสดง โดยให้แต่ละกลุ่มแบ่งสมาชิกไปศึกษาค้นคว้าและจัดทำแผนผังความคิดในแต่ส่วนที่ได้รับมอบหมาย ครูใช้เวลาการทำใบงานที่ 1 โดยใช้เวลา 15 นาที

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนที่ได้รับมอบหมายมาบรรยายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ช่วยกันวิเคราะห์และเพิ่มเติมเนื้อหา

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระแผนผังความคิดตามใบงานที่ 1 ให้เพื่อนและครูช่วยกันวิเคราะห์

- ครูชี้แนะข้อบกพร่องและบอกเทคนิควิธีการแก้ไขข้อมูล โดยแนะนำให้ไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนทำข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ เป็นรายบุคคล

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอรายงานตามใบงานที่ 1

2.3.2 กิจกรรมการเรียนการสอนด้านทักษะปฏิบัติ

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ และเพลงหญิงไทยใจงาม ในเรื่องการร้องเพลงและการปฏิบัติท่ารำ

- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนเพลงละ 2 ชั่วโมง โดยกำหนดจัดสอนร้องเพลงละ 1 ชั่วโมง และสอนปฏิบัติท่ารำเพลงละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 2 เพลง 4 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูสาธิตในเรื่องการร้องเพลงพร้อมปรบมือเข้าจังหวะโชนและการปฏิบัติทำ
รำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม โดยใช้สื่อวีดีโอของกรมศิลปากรประกอบการสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

- ครูสาธิตการร้องเพลง เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามพร้อม
กับปรบมือเข้าจังหวะโชนตามที่ละท่อนเพลง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมปรบมือเข้าจังหวะโชน ประกอบเพลงดอกไม้
ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม พร้อมๆ กัน

- ครูสาธิตการปฏิบัติทำรำ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
ตั้งแต่นาฏยศัพท์และนาฏยภาษาส่วนมือและเท้าในการปฏิบัติทำรำของแต่ละเพลง แล้วให้นักเรียน
ปฏิบัติตาม

- ครูให้นักเรียนปฏิบัติทำรำ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
ตั้งแต่นาฏยศัพท์และนาฏยภาษาส่วนมือและเท้าในการปฏิบัติทำรำของแต่ละเพลง พร้อมๆ กัน

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้ฝึกร้องเพลงพร้อม
ปรบมือเข้าจังหวะโชนประกอบเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามที่ละท่อน จนจบเพลงแต่
ละเพลงและฝึกปฏิบัติทำรำในแต่ละเพลง

- ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้ฝึกปฏิบัติทำรำเพลง
ดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามในแต่ละเพลง โดยฝึกปฏิบัติทำรำนาฏยศัพท์และนาฏยภาษาส่วนมือ
และเท้าจนสามารถปฏิบัติได้ในแต่ละเพลง จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติทำรำ โดยปฏิบัติทำรำ
ทั้งมือและเท้าพร้อมกันในแต่ละเพลง

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนและฝึกซ้อมการร้องเพลงและการปฏิบัติทำ
รำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามในแต่ละเพลงที่ได้รับมอบหมาย แล้วสลับกลุ่ม
แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องเพลงและปฏิบัติทำรำ เพลงดอกไม้ของชาติและ
เพลงหญิงไทยใจงาม โดยให้นักเรียนทบทวนการร้องเพลงและปฏิบัติทำรำแต่ละเพลง แล้วครูตรวจสอบ
ความถูกต้องที่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาร้องเพลงและปฏิบัติท่ารำ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม โดยให้เพื่อนและครูช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง
- ครูชี้แนะข้อบกพร่องและบอกเทคนิควิธีการแก้ไขที่จะทำให้นักเรียนสามารถร้องเพลงและปฏิบัติท่ารำ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้อย่างถูกต้องและสวยงาม โดยใช้กระบวนการตรวจคุณภาพเดิมมี เมื่อพบข้อบกพร่องให้ใช้เทคนิคและวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาทักษะปฏิบัติในขั้นที่ 5 ตรวจสอบในขั้นที่ 6 และขั้นปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาสอบร้องเพลงและสอบปฏิบัติท่ารำ เพลงดอกไม้ ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามที่ละกลุ่ม

2.3.3 กิจกรรมการเรียนการสอนด้านเจตคติ

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ในเรื่องวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงร่ายมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูอธิบายการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงร่ายมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม โดยใช้สื่อเพาเวอร์พ้อยประกอบการสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูเปิดวิดีโอการแสดงร่ายมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงร่ายมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ในประเด็นความถูกต้องของรูปแบบการแสดง ความถูกต้องของท่ารำ ความแม่นยำในจังหวะเพลงและความพร้อมเพรียงในการร่ายรำ

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน ให้ทำใบงานที่ 2 โดยให้ตัวแทนออกมาจับสลากเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ศึกษาค้นคว้าในเรื่องการวิเคราะห์

วิจารณ์การแสดง โดยให้แต่ละกลุ่มแบ่งสมาชิกอภิปรายและจัดทำแผนผังความคิดที่ได้รับมอบหมาย ครูให้เวลาการทำงานที่ 2 โดยใช้เวลา 15 นาที

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนนำเสนอเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดที่ได้รับมอบหมายมาบรรยายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ช่วยกันวิเคราะห์และเพิ่มเติมเนื้อหา

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระแผนผังความคิดตามใบงานที่ 2 ให้เพื่อนและครูช่วยกันวิเคราะห์

- ครูชี้แนะข้อบกพร่องและบอกเทคนิควิธีการแก้ไขข้อมูล โดยแนะนำให้ไปศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงเพิ่มเติม และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอรายงานตามใบงานที่ 2

2.4 หลักสูตรโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม ได้พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ และคุณภาพสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยบรรจุร่างมาตรฐานไว้ในเนื้อหาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในหลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2561 (โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม, 2561, น. 15-17) โดยกำหนดร่างมาตรฐาน 2 เพลง ได้แก่ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามเข้าไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามมาตรฐานและตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.3/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม บรรยาย เปรียบเทียบการแสดงอากัปกริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์และร่างมาตรฐาน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.3/4 มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การประดิษฐ์ทำรำและท่าทางประกอบการแสดง ความหมาย ความ
เป็นมา และท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ทำรำ

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.3/5 วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่อง
องค์ประกอบนาฏศิลป์

สาระการเรียนรู้แกนกลาง องค์ประกอบนาฏศิลป์ จังหวะทำนอง การเคลื่อนไหว อารมณ์และ
ความรู้สึก ภาษาท่า นาฏยศัพท์ รูปแบบของการแสดงและการแต่งกาย

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่า
ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ศ 3.2 ม.3/3 แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การอนุรักษ์นาฏศิลป์

คุณภาพผู้เรียน

โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจนวิทยาคมได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ว่าจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและ
สื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาคุณภาพ
การแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ร่วมจัดการ
แสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

จากมาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระที่ 3 นาฏศิลป์ และ
คุณภาพของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจนวิทยาคม ได้บรรจุร่างมาตรฐาน
จำนวน 2 เพลง ได้แก่ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม มีขอบข่ายสาระดังนี้

ด้านความรู้ ได้แก่ ประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการแสดง เช่น เนื้อร้องและความหมาย
จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย และโอกาสที่แสดงร่างมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและ
เพลงหญิงไทยใจงาม

ด้านทักษะ ได้แก่ การร้อง การปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษาและการปฏิบัติทำรำ ร่าง
มาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

ด้านเจตคติ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์วิจารณ์และบอกคุณค่าการแสดงร่าง
มาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

2.5 รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย

โกวิท ชันธศิริ ได้ศึกษา (อ้างถึงใน นิติฎาภรณ์ ศรีไพร, 2563, น. 8) กล่าวถึงหลักการและเทคนิคการสอนว่า

1. การสอนแบบแนะนำ เป็นการสอนที่ผู้เรียนต้องทำตามคำสั่งหรือคำแนะนำจากครู เช่น ครูพูดถึงรูปร่างหน้าตา ท่าทาง การเดิน การรำแล้วให้นักเรียนทำตามทำเลียนแบบ โดยมีทำนองเพลง และเครื่องกำกับจังหวะเคาะจังหวะตามจังหวะช้า-เร็ว

2. การสอนแบบสาธิต จะต้องมีการสาธิตเป็นตัวอย่าง เช่น ครูสาธิตทำนาฏยศัพท์ สาธิตท่ารำต่างๆ

3. การสอนแบบฝึกปฏิบัติเป็นการที่ครูกำหนดให้ผู้เรียนฝึกฝน เช่น การเลียนแบบ ท่าทาง การแสดงทำนาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์อาจจะใช้รูปภาพประกอบ

เรณู โกศินานนท์ ได้ศึกษา (อ้างถึงใน อุมาрі นาสมตอง, 2559, น. 37) กล่าวถึงหลักการและเทคนิคการสอนไว้ ดังนี้

1. สอนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยาก
2. สอนตามความสามารถของแต่ละบุคคล
3. การสอนโดยวิธีสลับเปลี่ยนท่าที่ยากให้่ง่ายขึ้น แต่พยายามรักษาแบบแผนเดิมไว้
4. การสอนแต่ละท่าต้องอธิบายให้ละเอียด ทีละน้อยแต่ให้แม่นยำแล้วจึงต่อท่าใหม่
5. ระหว่างครูต้องคอยสังเกตอยู่เสมอ ให้ผู้เรียนรักษาลีลาท่าทางอยู่ในแบบแผน
6. ครูต้องจัดผู้เรียนอยู่เสมอ ไม่ใช่รำนานำหน้าอย่างเดียว
7. การใช้ศัพท์ทางนาฏศิลป์ บางโอกาสอาจเปลี่ยนใช้คำที่ง่ายหรือใช้ศัพท์ธรรมชาติ แทนก็ได้ เพื่อสะดวกในการจดจำและบอกควบคุมไปกับคำศัพท์ที่ถูกต้องไปด้วย
8. ในขณะที่แสดงท่ารำ ครูควรฝึกให้ร้องเพลงไปด้วยเพื่อเป็นการผ่อนแรงครู เพราะครูต้องอธิบายขณะผู้เรียนร้องเพลงด้วย
9. เปรียบเทียบท่ารำที่คล้ายคลึงกัน เพื่อไม่ให้เกิดการสับสน
10. วิธีรำนานำหน้าผู้เรียน คือ รำนานำหน้ากระทำเมื่อแรกต่อท่ารำและต่อหน้าหรือรำ ประจันหน้า ครูต้องมีความสามารถความชำนาญในการรำกลับข้าง จะได้ดูแลผู้เรียนและแก้ไขข้อบกพร่องไปด้วย
11. เข้มงวดเรื่องแถวและระวางท่าทีของผู้เรียน
12. สอนโดยแบ่งท่ารำทีละท่า แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม เมื่อรำได้แล้วจึงให้นักเรียน ปฏิบัติท่ารำพร้อมกัน
13. การใช้เพลงจะกระทำได้เมื่อต่อท่ารำเป็นชั้นๆ แล้วตามเสียงเพลง

14. บอกท่าล่องหน้าขณะรำบอกท่าที่จะถึง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวน

15. การให้สัญญาณเปลี่ยนท่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำเป็นหมู่ เพื่อความพร้อมเพรียง เช่น การจับมือ การกรีดนิ้ว การก้าวเท้า การตั้งวง การทรงตัว เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 52-55) ได้ระบุแนวทางการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ ดังนี้

1. การเตรียมตัวของครู

1) ศึกษาหลักสูตรในระดับชั้นที่สอน

2) ศึกษาแนวการสอน

- การสอนดนตรีและนาฏศิลป์ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์

- การสอนดนตรีและนาฏศิลป์ควรใช้เอกสารต่างๆ นอกเหนือจาก

หลักสูตร เช่น คู่มือการสอนนาฏศิลป์ เป็นต้น

- ดนตรีและนาฏศิลป์ ประกอบไปด้วยกิจกรรมใหญ่ 4 กลุ่ม คือ การเน้นจังหวะ ร้องเพลง การฟัง และนาฏศิลป์ กิจกรรมทั้ง 4 กลุ่มนี้ ควรจะสอนไปพร้อมๆ กัน แต่จะเน้นกิจกรรมใดมากหรือน้อยกว่ากันให้พิจารณาจากแผนการสอนนั้นๆ

- การสอนควรเป็นรูปแบบของการสาธิตก่อน ในขณะที่เดียวกันผู้สอนอาจใช้วิธีสอนแบบอื่นๆ เข้าผสมผสานกันในบางครั้ง

- มีลำดับขั้นตอนในการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ เข้าใจในกิจกรรม ทั้งการเรียนภาคทฤษฎีและการฝึกภาคปฏิบัติควบคู่กัน

- ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรหาสื่อการเรียนมาใช้ประกอบการสอน

3) ศึกษาการแบ่งเนื้อหากิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ ซึ่งการเรียนดนตรีและนาฏศิลป์เป็นกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติซ้ำๆ กัน จึงจำเป็นต้องจัดแบ่งเนื้อหาของกิจกรรมในแต่ละหัวข้อให้เด่นชัดและจัดสรรเวลาของแต่ละแผนให้ได้ครบตามกำหนด

4) ศึกษาสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นในการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ ตามหลักสูตรเพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกและให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพราะฉะนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นสำหรับการสร้างประสบการณ์ และความรู้ในการเรียนดนตรีและนาฏศิลป์ สื่อการเรียนประกอบด้วย

- สื่อที่เป็นเอกสาร

- สื่อที่เป็นวัสดุอุปกรณ์

5) ศึกษาหลักของการวัดผลและการประเมินผลก่อนดำเนินการวัดผลและประเมินผล เพื่อทราบว่าผู้เรียนได้รับความรู้และมีประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ เพียงใด เครื่องมือในการวัดผล คือ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงานจากการปฏิบัติจริง และการทดสอบโดยข้อเขียน เครื่องมือวัดผลแต่ละประเภทให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามผลการเรียนการสอนต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้ได้ครบทุกด้าน จึงสามารถที่จะนำไปวินิจฉัยความบกพร่องของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาต่อไปได้ถูกต้อง

2. การเตรียมบันทึกการสอนและใช้แผนการสอน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอน ปัจจุบันจะพบว่า มีแผนการสอนและคู่มือครูไว้ให้ครูผู้สอนเกือบจะสมบูรณ์แล้ว คือ มีแผนการสอนอย่างละเอียด บอกกิจกรรม เนื้อหาและขั้นตอนการสอน ฉะนั้นก่อนการสอนครูควรศึกษาแผนการสอนและคู่มือครูอย่างละเอียด

3. วิธีการสอนในชั้นกิจกรรมการสอนรำ

1) ขั้นกำหนดบทเรียน

- ชื่อของบทเรียน (ชุดพ็อนที่จะจัดสอน)
- ทำนองเพลง
- ชนิดของเพลงหน้าพาทย์ที่ใช้ประกอบรำ
- ความเป็นมาของการรำที่จะสอน
- ต้องเข้าใจ ลักษณะเนื้อเพลงในด้านประสาสัมพันธ์และความหมาย

2) ขั้นศึกษาบทเพลงก่อนที่จะรำ ครูควรจะต้องสอนให้รู้จักบทเพลงก่อนดังนี้

- ฟังทำนองเพลงและจังหวะของเพลง
- ผู้เรียนร้องตาม พร้อมเคาะจังหวะตาม
- ผู้เรียนร้องเอง เคาะจังหวะเอง

3) ขั้นสอนปฏิบัติรำ

- เตรียมปฏิบัติรำ ถ้ามีอุปกรณ์การแสดงประกอบควรแนะนำวิธีใช้
- วิธีปฏิบัติรำ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทย เป็นการฝึกทักษะปฏิบัติทำรำให้เกิดความชำนาญด้วยบทเรียนที่ซ้ำๆ จากบทเรียนง่ายไปสู่บทเรียนที่ยาก จากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ โดยการสอนแบบอธิบาย แบบสาธิต แบบปฏิบัติให้ผู้เรียนได้สังเกตท่าทางต่างๆ และปฏิบัติตาม เน้นความประณีตและความสัมพันธ์ในการใช้อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ในการรำรำให้สัมพันธ์ถูกต้องแม่นยำ โดยอาศัยความพากเพียร อดทน ระยะเวลา ตลอดจนประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติ

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมาย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงการจัดการศึกษาในเรื่องการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาแล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถที่นักวิชาการได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556, น. 89) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

วุฒิชัย ดานะ (2553, น. 32) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่ได้รับและพัฒนาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลหลังจากการเรียนหรือจากการฝึกอบรม

สิริสรณ์ สิทธิรินทร์ (2554, น. 18) กล่าวว่า ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จทางการเรียนของบุคคลที่วัดได้จากกระบวนการทดสอบหรือกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบด้วยวิธีการอย่างหลากหลาย เช่น การตรวจผลงานของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

จากความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักวิชาการได้กล่าวถึงสรุปได้ว่า คุณลักษณะ ความสำเร็จ ความสามารถของแต่ละบุคคลทั้งด้านปัญญา ความคิด ความรู้ และทักษะกระบวนการปฏิบัติที่ได้รับจากการเรียนการสอน การอบรม การค้นคว้าประสบการณ์ต่างๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ตามหลักสูตร ได้มาตามหลักการวัดและประเมินผล ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ความคิด หรือพุทธิพิสัย ด้านอารมณ์และความรู้สึกหรือจิตพิสัย และด้านทักษะปฏิบัติหรือทักษะพิสัยที่ผู้สอนกำหนดไว้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

2.6.2 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เบญจพร สุขนคร (2561, น. 30-33) การจัดการเรียนการสอนจะเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ตามแนวคิด Smith and Piele (2006) ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านความสามารถทางด้านสติปัญญาของบุคคลจำแนกได้ดังนี้

1) ความรู้ความจำ (Knowledge) คือ ความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนจะโดยวิธีการใดก็ตาม ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้ยังจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ ความรู้เฉพาะเรื่อง ความรู้ในวิธีดำเนินการและความรู้รวบยอดในเรื่อง

2) ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นผลจากการเอาความรู้จากประสบการณ์ในขั้นความรู้ความจำมาผสมผสานจนกลายเป็นสมรรถภาพสมองชนิดใหม่ ซึ่งความเข้าใจมี 3 ลักษณะ คือ การแปลความ การตีความและการขยายความ

3) การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้วไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ หรือสถานการณ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อน แต่อาจใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยพบเห็นมาก่อนก็ได้

4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ ทำให้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน สามารถค้นหาความจริงต่างๆ ที่แอบแฝงอยู่ในเนื้อเรื่องนั้นๆ ได้ การวิเคราะห์มี 3 ลักษณะ ได้แก่ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการวิเคราะห์หลักการ

5) การประเมิน (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของแนวความคิด ได้ตรงตามจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะพร้อมทั้งสามารถแสดงเหตุผลที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับการตัดสินนั้นๆ

6) การสร้างสรรค์ (Creation) เป็นการนำเอาองค์ประกอบย่อยต่างๆ ตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไปมารวมกันเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน เพื่อให้เห็นโครงสร้างที่ชัดเจน แปลกใหม่จากเดิมหรือสร้างสรรค์ความคิดจากองค์ประกอบ ดังกล่าว ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่แปลกใหม่ มีคุณค่าเป็นประโยชน์

2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ อารมณ์ และคุณธรรมของบุคคล สามารถจำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

1) การรับรู้ (Receiving of attending) มีลักษณะการตอบสนอง 3 ลักษณะ คือ การยอมรับ การตั้งใจที่จะรับรู้และการเลือกสิ่งเร้าที่ต้องการรับรู้

2) การตอบสนอง (Responding) เป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่องจากความตั้งใจที่จะรับรู้ โดยไม่เพียงแต่จะตั้งใจรับรู้เท่านั้น แต่มีความปรารถนาหรือปฏิกิริยาที่จะโต้ตอบต่อสิ่งเร้าอย่างเต็มใจ และเกิดความพึงพอใจจากการตอบสนอง พฤติกรรมขั้นนี้จำแนกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การยินยอมที่จะตอบสนอง ความเต็มใจที่จะตอบสนองและความพอใจในการตอบสนอง

3) การสร้างคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นที่บุคคลมองเห็นคุณค่าของการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ได้ ขั้นนี้มีพฤติกรรมการแสดง 3 ลักษณะ ได้แก่ การยอมรับในคุณค่า การนิยมชมชอบในคุณค่าและการสร้างคุณค่า

4) การจัดระบบคุณค่า (Organization) หลังจากทีบุคคลได้สร้างค่านิยมของตนขึ้นมาแล้ว ก็พยายามนำค่านิยมนั้นมาจัดระบบให้เกิดเป็นระบบระเบียบขึ้น ลักษณะการจัดระบบคุณค่ามี 2 ลักษณะ คือ การสร้างความคิดรวบยอดของคุณค่าและการจัดระบบของคุณค่า

5) การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by a value complex) เป็นการจัดระบบคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเข้าเป็นระบบที่ถาวร ซึ่งจะทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมการแสดงของบุคคลไม่ว่าจะอยู่สถานการณ์ใดๆ ก็แสดงพฤติกรรมตามค่านิยมที่ยึดถือตลอดไป การสร้างลักษณะมี 2 ลักษณะ คือ การสร้างลักษณะนิสัยชั่วคราวและการสร้างลักษณะนิสัยถาวร

3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถเชิงปฏิบัติการ พฤติกรรมเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

1) การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นที่แสดงอาการรับรู้ที่จะเคลื่อนไหว โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ หู ตา จมูก ลิ้นและสัมผัสทางกาย แม้จะมีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้น โดยผ่านทางประสาทสัมผัสพร้อมๆ กัน ก็อาจเลือกที่จะรับรู้ มีการแปลความหมายสิ่งเร้าเพื่อตอบสนอง

2) การเตรียมพร้อม (Set) เป็นสภาพของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมออกมา สภาพความพร้อมมี 3 ด้าน คือ ความพร้อมด้านร่างกาย ด้านสมองและด้านอารมณ์

3) การตอบสนองตามแนวทางที่กำหนดให้ (Guided response) เป็นการแสดงออกในลักษณะของการเลียนแบบและการลองผิดลองถูก

4) ความสามารถด้านกลไก (Mechanism) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้กระทำตามที่เรียนมาและพัฒนาขึ้นมาจนมีสัมฤทธิ์ผล สามารถสร้างเทคนิควิธีสำหรับตนเองขึ้นมาเพื่อปฏิบัติต่อไป

5) การตอบสนองที่ซับซ้อน (Complex overt response) เป็นความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่ยุ่ยากซับซ้อนมากขึ้น สามารถกระทำอย่างมั่นใจ ไม่ลังเลและทำได้เป็นอัตโนมัติ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักวิชาการได้กล่าว หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการตรวจสอบการเรียนรู้ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของแต่ละบุคคลว่า หลังจากได้เรียนรู้แล้วมีความสามารถทางด้านความรู้ ด้านทักษะปฏิบัติและด้านเจตคติ เป็นการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความเชื่อถือได้ในด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ทักษะ ความถนัดตามจุดหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน

2.6.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, น. 165) ได้ให้ความหมายของการวัดไว้ว่า คือ กระบวนการกำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งต่างๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ การวัดจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการวัด เครื่องมือที่ใช้วัด การแปรผลและการนำไปใช้ ส่วนการประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน การประเมินผลจึง

เป็นเรื่องเกี่ยวกับ “คุณค่า” ของสิ่งต่างๆ การประเมินสิ่งใดก็ตามจะต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ผลจากการวัด เกณฑ์ที่ตั้งไว้ การตัดสินคุณค่า

จินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2561, น. 37) ได้กล่าวว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1) การประเมินผลด้านความรู้ เป็นการวัดผลในด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา โดยใช้กระบวนการทางสมองในการจดจำทำความเข้าใจวิเคราะห์สังเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการเรียนรู้ในบทต่างๆ ซึ่งการประเมินด้านความรู้มีวิธีการวัดที่หลากหลายและง่ายกว่าพฤติกรรมด้านอื่น เช่น การใช้แบบทดสอบหรือข้อสอบเพื่อให้นักเรียนแสดงความสามารถในความรู้หรือความคิดออกมา

2) การประเมินผลด้านเจตคติ เป็นการจุดประสงค์จากพฤติกรรมภายในที่ผู้เรียนแสดงออกมาด้านอารมณ์ความรู้สึก ที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมต่างๆ ของผู้เรียนด้านที่ผู้เรียนจะแสดงเจตคติที่ดีออกมาได้นั้น ครูต้องถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติที่ดีขึ้นโดยการวัดเจตคติสามารถวัดได้หลากหลายรูปแบบ คือ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนา ซึ่งเป็นวิธีง่ายต่อการวัดและประเมินผล นอกจากนี้ยังสามารถใช้วัดแบบประเมินค่าในการวัดเจตคติทางด้านสุขภาพได้ด้วย

3) การประเมินผลด้านการปฏิบัติ เป็นการวัดจุดประสงค์ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียน การประเมินผลด้านการปฏิบัติเป็นการวัดความสามารถในการปฏิบัติงานโดยมุ่งวัด 2 ประเด็น ได้แก่ กระบวนการปฏิบัติและผลงานที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก

จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สรุปได้ว่า ผู้สอนต้องมีการวางแผนให้รอบคอบ คำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียน กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับหลักสูตร กำหนดชนิดของแบบทดสอบ ให้ตอบสนองจุดมุ่งหมายในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม ประเภทของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้ เป็นการวัดด้านสมอง การเรียนรู้ การคิดเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านความรู้ สามารถนำไปเขียนเชิงพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินทางด้านความรู้ได้ชัดเจน ถูกต้อง แม่นยำ

2) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติ เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้านความสามารถในการปฏิบัติหรือการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งวัดอย่างมีระดับพัฒนาการในด้านการปฏิบัติ คือ รับรู้รูปแบบ ปฏิบัติตามแบบ ปฏิบัติงานด้วยตนเอง ปฏิบัติอย่างชำนาญ ปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์

3) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านเจตคติ เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากพฤติกรรมภายในที่ผู้เรียนแสดงออกมาทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมต่างๆ ของผู้เรียนที่ผู้เรียนจะแสดงจิตพิสัยที่ดีออกมาได้นั้น ครูต้องถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมให้แก่ผู้เรียนเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเจตคติที่ดีขึ้น

2.7 รำวงมาตรฐาน

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” เป็นการรำและร้องของชาวบ้าน ซึ่งจะมีผู้รำทั้งชายและหญิงรำกันเป็นคู่ๆ รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้หรือไม้ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมี โทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการรำและร้องเป็นไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนกำหนดไว้ คงเป็นการรำและร้องง่ายๆ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น เพลงขอมาลี เพลงยวนยา เหลล เพลงหล้อจริงนะดารา เพลงตามองตา เพลงใกล้เข้าไปอีกนิด ฯลฯ ด้วยเหตุที่การรำชนิดนี้มีโทนเป็น เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ จึงเรียกการแสดงชุดนี้ว่า “รำโทน”

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2487 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลตระหนัก ถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติ และเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลาย ถ้า ปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็นระเบียบทั้งเพลงร้องลีลาท่ารำและการแต่งกาย จำทำให้การเล่นรำโทน เป็นที่น่านิยมมากยิ่งขึ้น จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการ แต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงและนำท่ารำจากแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงอย่างเป็นแบบ แผน

รำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง กรมศิลปากรแต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำซิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูล สงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้า เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงบุชานันทรบ เพลงยอดชายใจหาญ ส่วนทำนองเพลงทั้ง 10 เพลง กรม ศิลปากรและกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้แต่ง ตามตารางดังนี้

ที่	ชื่อเพลง	ผู้ประพันธ์เพลง	ผู้บรรจุกทำนอง
1	เพลงงามแสงเดือน	จมีนมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)	ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี
2	เพลงชาวไทย	จมีนมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)	ตราโมท ศิลปินแห่งชาติ สาขา
3	เพลงรำซิมารำ	จมีนมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)	ศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)
4	เพลงคืนเดือนหงาย	จมีนมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)	ปีพุทธศักราช 2528
5	เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย กรม
6	เพลงดอกไม้ของชาติ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศิลปากร
7	เพลงหญิงไทยใจงาม	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ครูเอื้อ สุนทรสนาน วงดนตรี
8	เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	กรมประชาสัมพันธ์
9	เพลงยอดชายใจหาญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	
10	เพลงบุชานันทรบ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนร่ำวงมาตรฐาน 2 เพลง คือ เพลงดอกไม้ของชาติ และเพลงหญิงไทยใจงาม

2.7.1 เพลงดอกไม้ของชาติ

1) ประวัติความเป็นมา

เพลงดอกไม้ของชาติ เป็นบทเพลงในลำดับที่ 6 ในจำนวน 10 เพลงของร่ำวงมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม และบรรจุทำนองเพลงโดย ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ปีพุทธศักราช 2528 ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย กรมศิลปากร

2) ลักษณะรูปแบบการแสดง

ลักษณะและรูปแบบการแสดงร่ำวงมาตรฐานเป็นการรำหมู่ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ เคลื่อนย้ายเป็นวงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา

ภาพที่ 2 ลักษณะรูปแบบการแสดง

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

ทำรำเพลงดอกไม้ของชาติใช้ท่ารำยั่ว ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าเข้าหากัน โดยฝ่ายหญิงจะหันหลัง ฝ่ายชายจะหันหน้าตามวง เดินรำไปตามวงในลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ฝ่ายหญิงจะก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางส้นเท้าขวาเดินเข้าวงใน มือขวาจับปล่อยระดับชายพก มือซ้ายจับส่งหลัง ฝ่ายชายจะก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางส้นเท้าขวา เดินออกนอกวง เดินรุกตามวงไปหาฝ่ายหญิงมือขวาจับปล่อยระดับชายพก มือซ้ายจับส่งหลังเดินรำสลับกันไปในท่ารำยั่วตามวงในคู่ของตนตลอดทั้งเพลง ก่อนที่จะรำฝ่ายชายเชิญชวนและรับฝ่ายหญิงออกมารำก่อนรำฝ่ายหญิงจะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ เมื่อรำจบเพลงแล้วฝ่ายหญิงก็จะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ แล้วไปส่งฝ่ายหญิง

ภาพที่ 3 ทำรำยั่ว

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

3) เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง

เพลงดอกไม้ของชาติ

(สร้อย) ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาศนวนายนาตราयरำ (ซ้ำ)
เอื้องค้ออ่อนงาม	ตามแบบนาฏศิลป์
ซี้ชาติไทยเนาว์ถิ่น	เจริญวัฒนธรรม (สร้อย)
งามทุกสิ่งสามารถ	สร้างชาติช่วยชาย
ดำเนินตามนโยบาย	สู้ทนเหน้อยยากตรากตรำ (สร้อย)

ความหมายของเพลง

ผู้หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย การรำยั่วด้วยการแสดงออกอย่างอ่อนช้อย งดงามตามรูปแบบความเป็นไทยแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางด้านวัฒนธรรมของคนไทย นอกจากนี้ผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทน สามารถทำงานบ้านช่วยเหลืองานผู้ชายหรือแม่งานสำคัญๆ ระดับประเทศก็สามารถช่วยเหลือได้เป็นอย่างดีไม่แพ้ผู้ชาย

4) จังหวะ และทำนองเพลง

บรรจุทำนองเพลงโดย ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท ศิลปินแห่งชาติ สาขา ศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ปีพุทธศักราช 2528 ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย กรมศิลปากร

ประพันธ์เนื้อร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

2.7.2 เพลงหญิงไทยใจงาม

1) ประวัติความเป็นมา

เพลงหญิงไทยใจงามเป็นบทเพลงในลำดับที่ 7 ในจำนวน 10 เพลงของรำวงมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม และบรรจุกำหนดเพลงโดย ครูเอื้อ สุนทรสนาน หัวหน้าวงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์

2) ลักษณะรูปแบบการแสดง

ลักษณะและรูปแบบการแสดงเป็นการรำหมู่ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ ในทำรำเพลงหญิงไทยใจงามใช้ท่าพรหมสีหน้าและท่ายูงพ้อนหาง โดยฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าไปตามวง ลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะก้าวเท้าซ้ายและวางหลังเท้าขวาใช้ท่าพรหมสีหน้า เท้าขวาวางเต็มเท้า ก้าวเท้าซ้าย ก้าวเท้าขวาแล้ววางหลังเท้าซ้ายเปลี่ยนท่ารำเป็นท่ายูงพ้อนหางทำเช่นนี้สลับกัน เดินรำไปตามวงตามคู่ของตนตลอดทั้งเพลงลักษณะของการรำไม่มีการตีบทตามเนื้อร้องและใช้ท่าพรหมสีหน้าสลับท่ายูงพ้อนหางตลอดทั้งเพลง ก่อนที่จะรำฝ่ายชายเชิญชวนและรับฝ่ายหญิงออกมารำก่อนรำฝ่ายหญิงจะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ เมื่อรำจบเพลงแล้วฝ่ายหญิงก็จะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้แล้วไปส่งฝ่ายหญิง

ภาพที่ 4 ท่ารำพรหมสีหน้าและท่ารำยูงพ้อนหาง

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

3) เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง

เพลงหญิงไทยใจงาม

เดือนพราวดาวแวววาระยับ
ดวงหน้าโสกาเพียงเดือนเพ็ญ
ขวัญใจหญิงไทยส่งศรีชาติ
เกียรติยศก้องปรากฏทั่วคาม

แสงดาวประดับส่องให้เดือนงามเด่น
คุณความดีที่เห็นเสริมให้เด่นเลิศงาม
รูปงามวิลาสใจกล้ากาจเรื่องนาม
หญิงไทยใจงามยิ่งเดือนดาวพราวแพรว

ความหมายของเพลง

ดวงจันทร์ที่ส่องแสงอยู่บนท้องฟ้ามีความงดงามมาก และยังได้แสงอันระยิบระยับของดวงดาวด้วยแล้ว ยิ่งทำให้ดวงจันทร์นั้นงามเด่นยิ่งขึ้น เปรียบเหมือนกับดวงหน้าของหญิงสาวที่มีความงดงามอยู่แล้ว ถ้ามีคุณความดีด้วย ก็จะทำให้หญิงนั้นงามเป็นเลิศ ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ รูปร่างก็งดงาม จิตใจก็กล้าหาญ ดังที่มีชื่อเสียงปรากฏอยู่ทั่วไป

4) จังหวะ และทำนองเพลง

บรรจุทำนองเพลงโดย ครูเอื้อ สุนทรสนาน วงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์

ประพันธ์เนื้อร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

2.6.3 วงดนตรี

วงดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน ได้รับการปรับปรุงให้ใช้ในการเล่นรำวงมาตรฐานมี 2 ประเภทคือ วงดนตรีไทยและวงดนตรีสากล โดยยกตัวอย่างวงดนตรีไทยที่ใช้ในการบรรเลงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ คือ วงปี่พาทย์เครื่องคู่ ประกอบด้วยเครื่องดนตรี ดังนี้

ภาพที่ 5 วงปี่พาทย์เครื่องคู่

ที่มา : เกรียงไกร อ่อนสำอางค์ (2560)

1. ชลู่ย	7. ตะโพน
2. ระนาดเอก	8. กลองแขก
3. ระนาดทุ้มไม้	9. ฉิ่ง
4. ฆ้องวงใหญ่	10. ฉาบ
5. ฆ้องวงเล็ก	11. โหม่ง
6. ซออู้	

2.6.4 การแต่งกายชุดร่ววงมาตรฐาน

ภาพที่ 6 การแต่งกายชุดร่ววงมาตรฐาน

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

จากภาพเครื่องแต่งกายดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการกำหนดการแต่งกายของผู้แสดงให้มีระเบียบด้วยการแต่งกายเป็นคู่รับกันทั้งชายและหญิง แบ่งออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

ภาพที่ 7 การแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อคอพวงมาลัย ผ้าคาดสะเอวห้อยชาย
ด้านหน้า

หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปล่อยम्म ประดับดอกไม้ที่ผม
ด้านซ้ายคาดเข็มขัด ใส่เครื่องประดับทอง

ภาพที่ 8 การแต่งกายแบบไทยพระราชนิยม

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 2 แบบไทยพระราชนิยม

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า

หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบ ทิ้งชายไว้ข้าง
ลำตัว ด้านซ้ายใส่เครื่องประดับมุก ใส่ถุงน่องรองเท้า

ภาพที่ 9 การแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ชาย นุ่งกางเกง สวมสูท ผูกเน็กไท ใส่ถุงเท้า รองเท้า

หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก ใส่
รองเท้า

ภาพที่ 10 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

- ชาย นุ่งกางเกง สวมเสื้อพระราชทาน ผ้ายาคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า
ใส่ถุงเท้า รองเท้า
- หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเดรป ชายผ้าห้อยจากบ่าลงไป
ทางด้านหลัง เปิดไหล่ขวา ศีรษะทำผมเกล้าสวมเกี้ยว ใส่รองเท้า

2.6.5 โอกาสที่แสดง

ร่วางมาตรฐานนิยมนำในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ นิยมนำมาใช้หลังการจบการแสดงหรือจบงานบันเทิงต่างๆ และนำมาำแทนการเต้นรำ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมาร่วางร่วมกัน เป็นการแสดงความสามัคคีกลมเกลียว อีกทั้งยังเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติในการออกมาร่วางเพื่อความสนุกสนาน

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

วีไลรัตน์ แซ่เอี้ยว (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่วางมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่วางมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่วางมาตรฐาน ด้านทักษะปฏิบัติและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่ลงทะเบียนเรียนในกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่วางมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 97.08/95.83 แสดงว่า ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์มี

ประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน และ 2) ผลการจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ด้านทักษะปฏิบัติและคุณลักษณะพึงประสงค์ของนักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก

นันทญา ขาวสระคู (2561) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีศรีนครชัยศรีที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีศรีนครชัยศรี จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุมโดยเรียนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองมีทั้งหมด 4 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ The Posttest only Control Group Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test independent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.65/86.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปานทิพย์ ตูลพันธ์ (2561) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้วิชาศิลปะไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน วิธีดำเนินการ ได้แก่ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแผนการสอนรายวิชาศิลปะไทยและกำหนดเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส แบบประเมินความกล้าแสดงออก และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ผลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความเชื่อมั่น ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความกล้าแสดงออกด้านการพูด ด้านการกระทำ และด้านการแสดงความคิดเห็นโดยรวม

อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.20$) ความกล้าแสดงออกของนักเรียน หลังเรียนวิชานาฏศิลป์ไทยโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชานาฏศิลป์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.66$)

มนชนก รัตนจำนง (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนระหว่างการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบึงบา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียนนักเรียนจำนวน 59 คน โดยวิธีสุ่มแบบง่ายโดยการจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 29 คน กลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 3 แผน แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการแสดงรำวงมาตรฐาน แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำมาชิมารำ และแบบประเมินทักษะทำรำเพลงรำมาชิมารำ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ระหว่างการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

ชนันธร หิรัญเขาว์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะนาฏศิลป์ไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสกับนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดของเดวิส แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะนาฏศิลป์ไทยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1 และ

2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1

วรายุทธ มะปะทั่ง (2563) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยยางสะอาด อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ จำนวน 6 แผน ค่าความเหมาะสม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าความเชื่อมั่น แบบวัดทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (87.08/82.58) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.7191 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยยางสะอาด มีทักษะปฏิบัติหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ โดยรวมอยู่ในร้อยละ 84.04

ธีรนุช จันทร์ทองแก้ว (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ใช้บริการแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA และ 3) เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA ด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ มาตรฐานความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม และมาตรฐานด้านความเหมาะสม กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษาจำนวน 15 คน ผู้บริหารโรงเรียนสันกำแพง จำนวน 6 คน คณะครูโรงเรียนสันกำแพง จำนวน 134 คน นักเรียนโรงเรียนสันกำแพง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 171 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 11 ห้องเรียน ห้องเรียนละ

3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 3 คน (แต่ละห้องเรียนมีการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง) และผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบจำนวน 4 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สภาพปัจจุบันของการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พัฒนารูปแบบโดยใช้แบบบันทึกผลการประชุมกลุ่ม (Focus Group) และแบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Arithmetic Mean) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ใช้บริการแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ครุภัณฑ์ และด้านการบริหารจัดการ มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยรูปแบบด้านบุคลากร รูปแบบด้านงบประมาณ รูปแบบด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อ ครุภัณฑ์ และรูปแบบด้านการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นรูปแบบที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA 3) ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรมโรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA พบว่า มีคุณภาพในระดับมาก รูปแบบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) มาตรฐานด้านความถูกต้องครบคลุม (Accuracy Standards) และมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) ตามลำดับ

ณัฐนียา ห่องกระจก (2562) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA และ 2) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA วิธิดำเนินการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 สร้างแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA โดยการศึกษาเอกสารและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความตรงเชิงเนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ ค่าดัชนีความสอดคล้องและขั้นตอน

ที่ 2 ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษา ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 84 รายการปฏิบัติ คือ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 18 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 5 รายการ การดำเนินงานตามแผนจำนวน 5 รายการ การติดตามประเมินผล จำนวน 2 รายการ และการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 6 รายการ องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน มี 14 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 3 รายการ การดำเนินงานตามแผน จำนวน 4 รายการ การติดตามประเมินผล จำนวน 3 รายการ และการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 4 รายการ องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน มี 22 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 4 รายการ การดำเนินงานตามแผน จำนวน 5 รายการ การติดตามประเมินผล จำนวน 7 รายการ และการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 6 รายการ องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา มี 14 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 4 รายการ การดำเนินงานตามแผน จำนวน 4 รายการ การติดตามประเมินผล จำนวน 3 รายการ และการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 3 รายการ องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ มี 15 รายการ ได้แก่ การวางแผน จำนวน 3 รายการ การดำเนินงานตามแผน จำนวน 4 รายการ การติดตามประเมินผล จำนวน 4 รายการ และการปรับปรุงแก้ไข จำนวน 4 รายการ และ 2) แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ทั้ง 5 องค์ประกอบ 84 รายการปฏิบัติ มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 3.50

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Macieod ได้ศึกษา (อ้างถึงใน พิทยา คงอ้ว, 2561, น. 36) ได้วิจัยเรื่องการนำวิธีการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มาสอนเป่าฟรุต เบล คานโต แบบเดลลา โซนารี เต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนเทคนิคพื้นฐานการเป่าฟรุต เบล คานโต แบบเดลลาโซนารีเต ให้สามารถเป่าเลียนแบบการแสดงออกของเสียงที่มีพลัง และควบคุมระดับเสียงการร้องโอเปร่า วิธีการดำเนินงานวิจัยเป็นการนำกระบวนการสอนตามทักษะปฏิบัติเดวีส์ 5 ขั้นตอนมาใช้ฝึก ผลของการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนมีอิทธิพลในการเพิ่มระดับเสียงการร้องโอเปร่าและการเป่าฟรุต เบล คานโต ได้ถึง 2 ช่วงเสียง ซึ่งเป็นไปได้ที่ค่าตามนัยสำคัญเพิ่มขึ้นจากความรู้ ความเข้าใจของพวกเขาจากการฝึกเป่าฟรุต เบล คานโต แบบเดลลาโซนารี เต มุมมองของการศึกษาปัจจุบัน รวมถึงทักษะปฏิบัติขั้นพื้นฐานกับความคิดเห็นวิธีการสอนนี้ สามารถยืนยันได้จาก 3 นักเป่าฟรุตและครูที่ทำงานในออสเตรเลีย คือ เจมส์ คอทัม เป็นครูแต่งเพลงฟลุตที่ ซิดนีย์ อลัน

ฮาร์ดี เป็นครูแต่งเพลง ฟลุตที่มหาวิทยาลัยแห่งเมลเบิร์น และฟลู เดนเซ เป็นฟลุตหลักในวงซิมโฟนี ออเคสตราแห่งเมลเบิร์น

Beasley (1979) ได้วิจัยเรื่องผลการฝึกทักษะภาคปฏิบัติโดยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริง และวิธีการติดต่อในการทำปฏิบัติการทดลองเคมีของนักเรียนวิชาเคมีพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะการปฏิบัติด้วยทักษะการทดลองอย่างเดียว ผลการฝึกทักษะด้วยการคิดอย่างเดียวและผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองและการคิดร่วมกัน มีวิธีการดำเนินงานวิจัยโดยแบ่งเป็นกลุ่ม 3 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม การปฏิบัติการทดลองใช้เกณฑ์ในการประเมิน 2 เกณฑ์คือ ความถูกต้องแม่นยำและความคงที่แน่นอน โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่ทำการทดลอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ฝึกทักษะภาคปฏิบัติที่ได้รับการฝึกทักษะแบบต่างๆ กัน 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองอย่างเดียว แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลอง ทำให้มีเทคนิคการทดลองถูกต้องแม่นยำ

Chester (1996) ได้วิจัยเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารการศึกษาทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดอบรม การสาธิตการสอนเพื่อให้ครูคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบต่างๆ มีวิธีการดำเนินงานวิจัยโดยจัดอภิปรายปัญหาการปรับปรุงการสอน จัดโครงการให้ครูในโรงเรียน สับเปลี่ยนเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการณ์สอน จัดวิทยากรมาช่วยในการประชุมเชิงปฏิบัติการ และประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอนให้ครูมีเวลาสำหรับการสอนมากขึ้น ผลของการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่ครู ส่งเสริมครูอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาครูเพื่อปรับปรุงการสอนและพฤติกรรมที่ทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศสามารถ สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสและแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติอย่างเต็มศักยภาพ แล้วเกิดความรู้ที่ยั่งยืนทั้งยังสามารถปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและค้นคว้า โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 แบบแผนการดำเนินงานวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 แบบแผนการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยมีแบบแผนการดำเนินงานวิจัยในการทดลองตามแผนการศึกษาที่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยการสอนแบบปกติ โดยมีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนในการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง เขียนเป็นสัญลักษณ์ตามตาราง 3.1 ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ตารางแบบแผนการดำเนินงานวิจัยแบบ 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลอง - กลุ่มควบคุม)

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทำการทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
A	T ₁	X	T ₂
B	T ₁	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

A	แทน	กลุ่มทดลอง
B	แทน	กลุ่มควบคุม
X	แทน	รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

T ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
T ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จำนวน 7 ห้อง นักเรียนจำนวน 283 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม สุ่ม 2 ห้อง จากจำนวน 7 ห้อง ที่จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ แล้วสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/12

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็ม มิ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็ม มิ่ง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนแบบปกติ แต่ละรูปแบบมีจำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม 6 ชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหา ด้านความรู้ความเข้าใจและทักษะปฏิบัติชุดร่ววงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่ววงมาตรฐาน
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม
- 6) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ร่ววงวิจารณ์

3.3.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับร่ววง 1 ฉบับ คือ - เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่ววงมาตรฐาน ที่ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3.3 แบบประเมินวัดทักษะ มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ

- 1) การร้องเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
- 2) การปฏิบัติท่ารำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

3.3.4 แบบประเมินด้านเจตคติ ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน จากการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2) ศึกษาเอกสาร เรื่องร่างมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

3) กำหนดเนื้อหาสาระแล้วนำมาออกแบบสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีส่วนประกอบสำคัญคือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน มีสาระเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลง และดนตรี การแต่งกาย ท่ารำ และโอกาสที่แสดง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงดอกไม้ของชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงหญิงไทยใจงาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ร่างวิจารณ์

4) นำแผนการจัดการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐาน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและนำไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐาน

5) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้และนำแผนการจัดการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ผลจากการตรวจสอบ ได้ค่า IOC = .80 – 1.00

6) เตรียมแผนการจัดการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน มาเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

3.4.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

1) การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(1) วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

(2) ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเขียนข้อสอบการวิเคราะห์ข้อสอบและเทคนิคการเขียนข้อสอบ ลักษณะแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 25 ข้อ โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายแผน

(3) นำแบบทดสอบรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน

(4) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่วางมาตรฐาน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ผลจากการตรวจสอบ ได้ค่า IOC = .80 – 1.00

(5) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

(6) นำผลจากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่น แล้วคัดเลือกแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้จริง 20 ข้อ ผลจากการวิเคราะห์ได้ค่าความยาก ($P = .45 - .60$) ค่าอำนาจจำแนก ($r = .30 - .40$) ค่าความเชื่อมั่น = .75

(7) พิมพ์แบบทดสอบจำนวน 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน จำนวน 20 ข้อ เพื่อเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน คือ การร้องและการปฏิบัติท่ารำ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม โดยสร้าง

เป็นแบบสกอริง รูปрик 5 ระดับคะแนน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

(1) ศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินวัดทักษะปฏิบัติเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามจากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์

(2) ศึกษาขอบเขตเนื้อหา เพื่อกำหนดสิ่งที่ต้องการวัดขั้นตอนแบบประเมินการร้องและการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

(3) นำแบบประเมินการร้องและการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องกับแบบประเมิน

(4) นำแบบประเมินการร้องและการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ผลจากการตรวจสอบ ได้ค่า IOC = 1.00

(5) นำแบบประเมินการร้องและการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ที่ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินการร้องและการปฏิบัติทำรำแล้วเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

3.5.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม สุ่ม 2 ห้อง จากจำนวน 7 ห้อง ที่จัดนักเรียนแบบละความสามารถ แล้วสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/12

3.5.2 กำหนดกลุ่มทดลอง 1 ห้อง สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่งและกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ที่สอนแบบปกติ

3.5.3 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กับนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และทำการบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนการทดสอบก่อนเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5.4 ชี้แจงผู้เรียนให้รับทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดจนการวัดและการประเมินผล

3.5.5 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ชุดร่ำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามกับกลุ่มทดลอง สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง จำนวน 6 แผน และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ จำนวน 6 แผน โดยใช้ระยะเวลาเท่ากัน

3.5.6 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กับนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐาน ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และทำการบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนการทดสอบหลังเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5.7 ดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ โดยใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใช้แบบประเมินการร้องเพลงดอกไม้ของชาติและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เพลงหญิงไทยใจงาม โดยกำหนดการประเมิน 3 ประเด็น คือ ความถูกต้องของเนื้อเพลง ความถูกต้องของจังหวะและความถูกต้องของทำนองเพลง โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบสกอริง รูบรีค 5 ระดับคะแนน

2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ใช้แบบประเมินทักษะปฏิบัติทำรำชุดร่ำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพลงหญิงไทยใจงาม โดยกำหนดการประเมิน 3 ประเด็น คือ ความถูกต้องของท่ารำ ความถูกต้องของจังหวะและความพร้อมเพรียง โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบสกอริง รูบรีค 5 ระดับคะแนน

3.5.8 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบและแบบประเมินทักษะปฏิบัติ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายการต่อไปนี้

3.6.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (Dependent Samples t-test)

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมีกับ กลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยการสอนแบบปกติ ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ วิเคราะห์ โดยการทดสอบค่าที (Independent Samples t-test)

3.6.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมีกับ กลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยการสอนแบบปกติ ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ วิเคราะห์โดย การทดสอบค่าที (Independent Samples t-test)

3.6.4 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- 1) การหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่า IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2558, น. 95)
- 2) การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 42)
- 3) การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 42)
- 4) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553, น. 215)

3.6.5 สถิติพื้นฐานของข้อมูล (สมนึก ภัททิยธนี, 2558, น. 95)

- 1) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.6 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 115)

- 1) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สูตร (Dependent Samples t-test)
- 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร (Independent Samples t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลงานของการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์

เพื่อในการนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผู้วิจัยจึงได้กำหนด สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างและคีนค่าสัมประสิทธิ์ (T-Test)
n	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่าง มาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผสมผสานแนวคิดวงจร คุณภาพเต็มมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่าง มาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผสมผสานแนวคิดวงจร คุณภาพเต็มมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้

4.2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชาภาษาอังกฤษ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับ กลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ โดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (Dependent Samples t-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 44.617 P < .01$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ ของคะแนนสอบหลังเรียน เท่ากับ 16.47 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ ของคะแนนสอบก่อนเรียน เท่ากับ 8.20 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่ง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	8.20	2.33	44.617**	0.000
หลังเรียน	30	16.47	1.76		

หมายเหตุ ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ โดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างอิสระ (Independent Samples t-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ของความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ($t = 5.077 P < .01$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ ของคะแนนสอบกลุ่มทดลอง เท่ากับ 16.47 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ ของคะแนนสอบกลุ่มควบคุม เท่ากับ 13.65 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	16.47	1.76	5.077**	0.000
กลุ่มควบคุม	32	13.65	2.50		

หมายเหตุ ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ โดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างอิสระ (Independent Samples t-test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ของความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ($t = 22.681 P < .01$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ ของคะแนนกลุ่มทดลอง เท่ากับ 55.66 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ ของคะแนนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 47.65 ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ำวงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม					
กลุ่มทดลอง	30	55.66	1.06	22.681**	0.000
กลุ่มควบคุม	32	47.65	1.63		

หมายเหตุ ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีงกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีงกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้นจำนวน 62 คน ซึ่งสุ่ม 2 ห้อง จากจำนวน 7 ห้อง ที่จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ แล้วสุ่มให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/12 ที่สอนแบบปกติ จำนวน 32 คน ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เรื่องร่วางมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ตามแบบฉบับของกรมศิลปากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ จำนวน 4 ชุด มีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการปฏิบัติ 5 ระดับคะแนน คือ ดีเยี่ยม ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีง ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมีง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมีกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐานที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐานที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมีกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐานที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมี มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติสูงกว่านักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐานที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมี ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่ววงมาตรฐานที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนนธ ธีรญาเชาว์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะนาฏศิลป์ไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสกับนักเรียนโรงเรียนชุมชนหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย ตามแนวคิดของเดวิส แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะนาฏศิลป์ไทยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1 และ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบทดสอบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานที่สอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนชนก รัตน์จำนง (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนแบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนระหว่างการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบึงบา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียนนักเรียนจำนวน 59 คน โดยวิธีสุ่มแบบง่ายโดยการจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 29 คน กลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 3 แผน แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการแสดงร่วางมาตรฐาน แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำมาชิมารำ และแบบประเมินทักษะท่ารำ เพลงรำมาชิมารำ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ระหว่างการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทญา ขาวสระคู (2561) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีศรีนครชัยศรีบ่อเพ็ญ ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีศรีนครชัยศรีบ่อเพ็ญ จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้

ชุดการสอนเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุมโดยเรียนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองมีทั้งหมด 4 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 โดยใช้ แบบแผนการทดลองแบบ The Posttest only Control Group Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test independent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.65/86.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์พื้นเมือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่งกับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ ด้วยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดิมมิ่ง มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติสูงกว่านักเรียนที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานที่สอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรยุทธ มะปะทัง (2563) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยยางสะอาด อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 6 แผน ค่าความเหมาะสม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าความเชื่อมั่น แบบวัดทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (87.08/82.58) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ

0.7191 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยยางสะอาด มีทักษะปฏิบัติหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ โดยรวมอยู่ในร้อยละ 84.04 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Beasley (1979) ได้วิจัยเรื่องผลการฝึกทักษะภาคปฏิบัติโดยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิชาที่เน้นการปฏิบัติจริง และวิธีการติดต่อในการทำปฏิบัติการทดลองเคมีของนักเรียนวิชาเคมีพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะการปฏิบัติด้วยทักษะการทดลองอย่างเดียว ผลการฝึกทักษะด้วยการคิดอย่างเดี่ยวและผลการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองและการคิดร่วมกัน มีวิธีการดำเนินงานวิจัยโดยแบ่งเป็นกลุ่ม 3 กลุ่มคือ กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม การปฏิบัติการทดลองใช้เกณฑ์ในการประเมิน 2 เกณฑ์คือ ความถูกต้องแม่นยำและความคงที่แน่นอน โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่ทำการทดลอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ฝึกทักษะภาคปฏิบัติที่ได้รับการฝึกทักษะแบบต่างๆ กัน 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลองอย่างเดียว แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติทดลอง ทำให้มีเทคนิคการทดลองถูกต้องแม่นยำ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลสรุปและการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปนี้ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) ควรนำแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง มาขยายผลและเผยแพร่ในโรงเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เพื่อแบ่งปันความรู้แก่ครูท่านอื่นๆ ที่สนใจ

2) การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้สอนควรทำการตรวจสอบสภาพอุปกรณ์ให้มีความพร้อมเสมอ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน

5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของผลการเรียนการสอนในระยะยาวจากการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง รำวงมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และแบบประเมินทักษะปฏิบัตินี้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ และกลุ่มตัวอย่างต่างโรงเรียน เพื่อติดตามผลการทดลอง และตรวจสอบผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

3) ควรนำรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพ เดมมิ่งไปจัดการเรียนรู้ในเรื่องการแสดงอื่นๆ เช่น ระบำ รำ หรือรำวงมาตรฐานในเพลงอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2556). **UTQ-02119 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ : นาฏศิลป์ [ออนไลน์]**, สืบค้นจาก <http://www.krukird.com/02119.pgf> [2558, พฤศจิกายน 16]
- จารุณี ลิ้มปานานนท์. (2539). **การใช้ชุดฝึกกิจกรรมนาฏศิลป์ด้วยตนเองสำหรับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2561). **โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนันธร หิรัญเชาว์. (2562). **การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น**. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- ณัฐนียา ห่องกระจก. (2562). **แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).
- ตรรกพร สุขเกษม. (2560). **ผลการสอนโดยใช้วงจรพีดีซีเอ ที่ส่งผลต่อคุณภาพผลงานของนักศึกษา โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ในรายวิชาการธรรมาภิบาลในการจัดการภาครัฐ ภาคเรียนที่ 2/2560**. (รายงานวิจัยในชั้นเรียน โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- ทิตินา แคมมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21)**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธีรนุช จันทร์กองแก้ว. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรม
โรงเรียนสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการคุณภาพ PDCA.
(วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- นันทญา ขาวสระคู. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์
พื้นเมือง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีศรีนครปฐมบำเพ็ญ ที่สอนโดยใช้
ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชานวัตกรรม
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- นิตติฎาภรณ์ ศรีไพโร. (2563). การพัฒนาทักษะปฏิบัติ โดยใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน
(Flipped Classroom)ร่วมกับสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) รายวิชานาฏศิลป์ ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกุเวียงวิทยาคม. (วิจัยในชั้นเรียน) ประเมินวิทยฐานะครูชำนาญ
การ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 กระทรวงศึกษาธิการ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสาส์นจำกัด.
- เบญจพร สุขนคร. (2561). แนวทางการใช้ห้องเรียนกลับด้านในการเรียนการสอนวิชาเคมี สำหรับ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ปานทิพย์ ตูลพันธ์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อ
ส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี).
- พิทยา คงอ้ว. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสร่วมกับการสอนแบบร่วมมือที่มี
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี(ภาคใต้).
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เพียงเพ็ชร คมขำ. (2552). การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นจาก:
<http://www.wattoongpel.com/มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร>.
- มนชนก รัตนจำนง. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ยุทธนา เกื้อกุล. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์. ปรัชญาดุษฐ์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เรณู โกศินานนท์. (2556). จำไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- โรงเรียนอ่าทองปัทมโรจน์วิทยาคม. (2561). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอ่าทองปัทมโรจน์วิทยาคม ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. อ่าทอง: โรงเรียนอ่าทองปัทมโรจน์วิทยาคม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรายุทธ มะปะทั่ง. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวีส์ เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2555). ครูสังคัมศึกษากับการพัฒนาทักษะแก่นักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2550). พัฒนาการของนโยบายคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิไลรัตน์ แซ่เอี้ยว. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมขุมนุมนานุกศิลป์เรื่องราวมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรีธานี).
- วุฒิชัย ดานะ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลย. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กทม.: โรงพิมพ์ประสาน การพิมพ์. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สิริสรณ์ สิทธิรินทร์. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และแรงจูงใจในการแลกเปลี่ยนความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการความรู้. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- อุมารี นาสมตอง. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำประกอบเพลงไทยสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- อุษา สบฤกษ์. (2547). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนาฏยสรรค์ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์ของผู้เรียนนาฏศิลป์ไทยในระดับอุดมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อุดมศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- Beasley, W. F. (1979). The effect of Physical and Mental Practice of Psychomotor Skills on Chemistry Student Laboratory Performance. Dissertation Abstracts International, 39(9), 5428-A.
- Chester, N.M. (1996). An introduction to school administration: Selected reading. New York: Mcmillan Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.สุภาพร แพรพพนิต
ข้าราชการบำนาญ อดีตประธานหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนา
หลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. นายจรรยา จันทสิโร
ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
3. นางทิวทอง อ่อนบาง
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสิงห์บุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง
4. นางสาวกนิษฐา กสิผล
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มบริหารวิชาการ
วิทย์ฐานะชำนาญการ โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง
5. นางนุชรี อ่อนละม้าย
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีอ่างทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สำนักงานคณบดี งานบัณฑิตศึกษา โทร ๐๒-๕๔๔-๓๒๕๘

ที่ อว ๐๖๔๔.๐๙/๗/๓๐

วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สภาพร แพรวพณิต

ด้วย นางสาววัลย์ลดา สິงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๐๘-๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง โดยมี รองศาสตราจารย์คำณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี ในการนี้ คณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยได้ประสานงานในรายละเอียดเป็นการเบื้องต้นด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ ขอขอบคุณเป็นการล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิช บุญทองเล็ก)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ม/๓๐

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๔ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย
เรียน นายจรรยา จันทสิโร

ด้วย นางสาววัลย์ลดา สິงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๐๘-๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง การ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาคม ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิด
วงจรคุณภาพเดมมิง โดยมี รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยเป็น
อย่างดี ในการนี้ คณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัยดังกล่าว
ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยได้ประสานงานในรายละเอียดเป็นการเบื้องต้นด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ ขอขอบคุณเป็นการล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิช บุญทองเล็ก)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

งานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๒๙๘

โทรสาร ๐ ๒๕๗๗ ๔๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๘/๗๓๐

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๕ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย
เรียน นางทิวทอง อ่อนบาง

ด้วย นางสาววัลย์ลดา สีนาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๐๘-๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง การ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิด
วงจรคุณภาพเดมมิง โดยมี รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยเป็น
อย่างดี ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัยดังกล่าว
ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยได้ประสานงานในรายละเอียดเป็นการเบื้องต้นด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ ขอขอบคุณเป็นการล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานะ บุญทองเล็ก)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

งานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๒๘๘

โทรสาร ๐ ๒๕๗๗ ๔๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๗/๓๐

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๔ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย
เรียน นางสาวกนิษฐา กสิผล

ด้วย นางสาววัลย์ลดา สีงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๐๘-๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง การ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาานาฏศิลป์ ชุดร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนอังกาบพิฒมโรจน์วิทยาคม ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิด
วงจรคุณภาพเดมมิ่ง โดยมี รองศาสตราจารย์คำณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยเป็น
อย่างดี ในการนี้ คณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัยดังกล่าว
ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยได้ประสานงานในรายละเอียดเป็นการเบื้องต้นด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ ขอขอบคุณเป็นการล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิช บุญทองเล็ก)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

งานบัณฑิตศึกษาคณะฯ
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๒๙๘
โทรสาร ๐ ๒๕๗๗ ๔๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๗/๓๐

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอกคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๔ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัย
เรียน นางนุชรี อ่อนละม้าย

ด้วย นางสาววัลย์ลดา สິงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๑๖๓๗๐๗๑๐๐๐๘-๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง การ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนอังกาบพิฒมโรจน์วิทยาคม ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิด
วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง โดยมี รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยเป็น
อย่างดี ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัยดังกล่าว
ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยได้ประสานงานในรายละเอียดเป็นการเบื้องต้นด้วยแล้ว

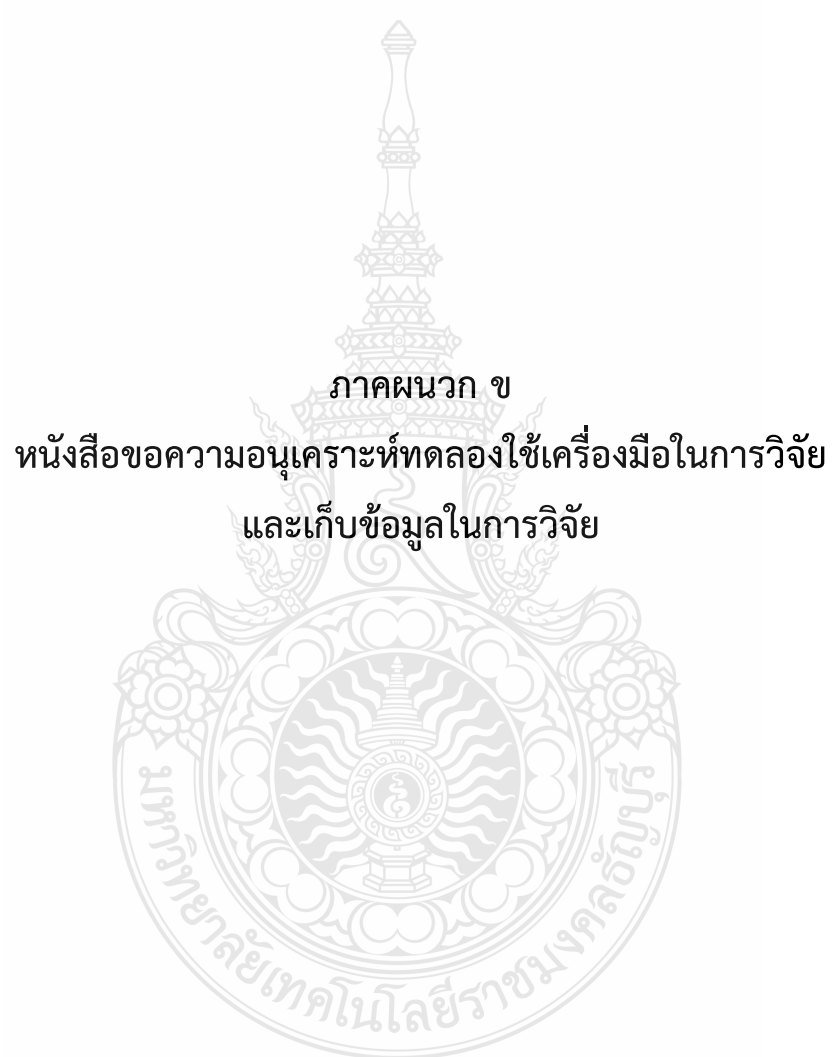
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และคณะฯ ขอขอบคุณเป็นการล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิช บุญทองเล็ก)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

งานบัณฑิตศึกษาคณะฯ
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๒๙๘
โทรสาร ๐ ๒๕๗๗ ๔๐๒๒

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย
และเก็บข้อมูลในการวิจัย

ร.ร. อ่างทองภัทรวโรจน์วิทยาลัย
วันที่ ๒๒ / ๕ / ๒๕๖๖
หน้า ๒๒ หน้า
๐๒.๓๐

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๘/ ๗๓๘

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาววัลย์ลดา สิงาม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๑๖๓๓๐๗๑๐๐๐๘-๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา ได้รับการอนุมัติในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ชุด ร่างมาตรฐาน โดยมี รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีศักยภาพในการศึกษาข้อมูลด้านวิชาการเป็นอย่างดี
ในการนี้ คณะฯ จึงขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว กับ
โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในภาคการศึกษาที่ ๑
ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะเป็ประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

ขอเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และคณะฯ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

.....
.....
.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

๒๒ พ.ค. ๖๖
(นางสาววัลย์ลดา สิงาม ๒๕๖๖)
สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ
โทร ๐๒ ๕๕๔ ๓๒๔๘
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาโนช บุญทองเล็ก)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

1. ททบ
2. มอบคุณวัลย์ลดา สิงาม เองศึกษา
และดำเนินการ

ภาคผนวก ค
การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
สรุปแผนกิจกรรม								
1. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5. เนื้อหาสาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความรู้ร่วมมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาการร้องเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10. ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
11. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12. สื่อที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
13. กิจกรรมการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
15. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ ในด้านความรู้เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16. การวัดและประเมินผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ ในด้านทักษะปฏิบัติเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							15	0.93
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน								
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการสอนในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
5. สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
6. ใบความรู้ที่ 1 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
7. ใบงานที่ 1 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
8. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
9. การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							8.4	0.93	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ									
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการสอนในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
5. สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
7. การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							6.6	0.94	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ									
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการสอนในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
5. สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7. การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							6.8	0.97
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม								
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการสอนในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7. การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							6.6	0.94

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม									
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการสอนในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
5. สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
7. การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							6.8	0.97	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 รำวงวิจารณ์									
1. สารการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการสอนในรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5. สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. ใบความรู้ที่ 2 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7. ใบงานที่ 2 มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9. การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							8.2	0.91
แบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
1. คำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. ภาษาในแบบทดสอบอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความชัดเจน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
4. ข้อคำถามไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
5. ข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ชี้แนะนำคำตอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							4.8	0.96
ใบความรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1								
1. ใบความรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบความรู้มีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							4	1.00
ใบความรู้ที่ 2 เรื่องรางวัลวิจารณ์ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6								
1. ใบความรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบความรู้มีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. เนื้อหาเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
รวม							3.6	0.9
ใบงานที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1								
1. คำสั่งมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบงานมีความเข้าใจง่าย	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
4. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							3.6	0.9
ใบงานที่ 2 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6								
1. คำสั่งมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. การใช้ภาษาในใบงานมีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							4	1.00
ข้อความคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน								
1. รวบรวมมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากอะไร ก. ร้าง ข. รำโทน ค. รำฟ้อน ง. รำส่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. รวบรวมมาตรฐานได้รับการปรับปรุงในสมัยใด ก. สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ข. สมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร ค. สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ง. สมัยจอมพล ประภาส จารุเสถียร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
3. รวบรวมมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลง ก. 7 เพลง ข. 8 เพลง ค. 9 เพลง ง. 10 เพลง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4. การแสดงร่วมนมาตรฐาน เพลง ดอกไม้ของชาติ เป็นการแสดงลำดับ เพลงที่เท่าไร ก. ลำดับที่ 3 ข. ลำดับที่ 4 ค. ลำดับที่ 5 ง. ลำดับที่ 6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5. ใครเป็นผู้ประพันธ์เนื้อร้องเพลง ดอกไม้ของชาติ ก. ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา ข. ท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์ ค. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ง. ท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6. ใคร <u>ไม่ใช่</u> ผู้ประพันธ์ทำรำ เพลง ดอกไม้ของชาติ ก. นางสาวรณี ชลานุเคราะห์ ข. นางลมุล ยมะคุปต์ ค. นางมัลลีย์ คงประภัสร์ ง. นางศุภลักษณ์ ภัทธนาวิก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
7. ใครเป็นผู้บรรจุกำหนดเพลงดอกไม้ ของชาติ ก. ศาสตราจารย์ ดร. อุทิศ นาคสวัสดิ์ ข. ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท ค. ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมมานนท์ ง. ศาสตราจารย์อุดม อรุณรัตน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8. รวบรวมมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของ ชาติใช้ทำรำ ตรงกับข้อใด ก. ทำสอดสร้อยมาลา ข. ทำรำยั่ว ค. ทำรำสาย ง. ทำชักแบ่งผัดหน้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9. การแสดงรวบรวมมาตรฐาน เพลง หญิงไทยใจงาม เป็นการแสดงลำดับ เพลงที่เท่าไร ก. ลำดับที่ 6 ข. ลำดับที่ 7 ค. ลำดับที่ 8 ง. ลำดับที่ 9	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
10. ใครเป็นผู้บรรจุกทำนองเพลง หญิงไทยใจงาม ก. ครูศรัณย์ วงศ์น้อย ข. ครูศรีสวัสดิ์ พิจิตรวรการ ค. ครูช่อม ปัญจพรรค์ ง. ครูเอื้อ สุนทรสนาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11. รวบรวมมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจ งามใช้ทำรำ ตรงกับข้อใด ก. ทำพรหมสี่หน้า ทำยุงฟ่องหาง ข. ทำชะนีรำยไม้ ทำจ่อเพลิงกาฬ ค. ทำแขกเต้าเข้ารัง ทำผาลาเพียงไหล่ ง. ทำล่อแก้ว ทำขอแก้ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12. การแสดงร่ายมาตรฐาน ก่อนจะ รำฝ่ายชายและฝ่ายหญิงจะทำความ เคารพกันแบบใด ก. การจับมือกันและกัน ข. การไหว้และรับไหว้ ค. การคำนับและถอนสายบัว ง. การยืนตรงนิ่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13. ลักษณะและรูปแบบการแสดง เคลื่อนย้ายแบบใด ก. วงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ข. วงกลมลักษณะตามเข็มนาฬิกา ค. แถวตรงลักษณะสลับฟันปลา ง. แถวตรงลักษณะหน้ากระดาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวม คะแนน	IOC	ผลการ พิจารณา
14. เครื่องดนตรีไทยที่ใช้ในการ บรรเลงประกอบรำวงมาตรฐาน คือวง อะไร ก. วงปี่พาทย์มอญ ข. วงปี่พาทย์เครื่องคู่ ค. วงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์ ง. วงปี่พาทย์นางหงส์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15. เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบจังหวะ รำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด ก. ฉิ่ง ฉาบ โหม่ง ข. กรับ ฉาบ ตะโพน ค. ฉิ่ง กรับ ตะโพน ง. ฉิ่ง กรับ ฉาบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16. จังหวะหน้าทับของรำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด ก. ปะ โทน ปะ/โทน ปะ/โทน โทน ข. ปะ โทน ปะ/ปะ โทน ปะ ค. ปะ ปะ/โทน โทน/ปะ ปะ/โทน โทน ง. โทน โทน ปะ/โทน โทน ปะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17. การแต่งกายรำวงมาตรฐาน มี ทั้งหมดกี่แบบ ก. 2 แบบ ข. 3 แบบ ค. 4 แบบ ง. 5 แบบ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
18. การแต่งกายนุ่งโจงกระเบน ในชุด ร่าวมมาตรฐาน ตรงกับข้อใด ก. แบบราตรีสโมสร แบบไทยพระราชนิยม ข. แบบสากลนิยม แบบราตรีสโมสร ค. แบบชาวบ้าน แบบสากลนิยม ง. แบบไทยพระราชนิยม แบบชาวบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
19. การแต่งกายผูกเน็คไทในชุดร่าวม มาตรฐาน ตรงกับข้อใด ก. แบบชาวบ้าน ข. แบบไทยพระราชนิยม ค. แบบสากลนิยม ง. แบบราตรีสโมสร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
20. ร่าวมมาตรฐาน นิยมนำมาแสดงใน โอกาสใด ก. ช่วงก่อนเริ่มการแสดง ข. ช่วงหลังจบการแสดงแต่ละชุด ค. ช่วงกลางๆ ของการแสดง ง. ช่วงก่อนเลิกงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							19.4	0.97	
แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : ใฝ่เรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 6)									
1. มีความเพียรพยายามในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							2	1.00	

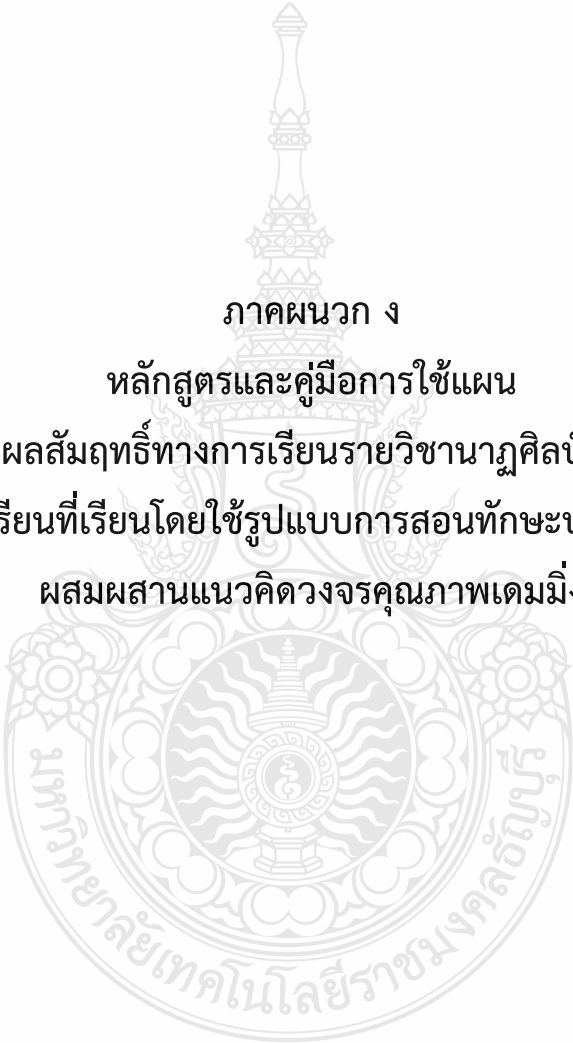
ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม								
ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ						IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน		
แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-5)								
1. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. ตรงต่อเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							2	1.00
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน								
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. การนำเสนองาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. การใช้ภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							3	1.00
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน ใบงานที่ 2 เรื่องรางวัลวิจารณ์								
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. การนำเสนองาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. การใช้ภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							3	1.00
แบบประเมินการร้องเพลงดอกไม้ของชาติ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)								
1. เนื้อเพลงถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. ทำนองถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							3	1.00
แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)								
1. ท่ารำถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3. ความพร้อมเพรียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
รวม							3	1.00

ค่าคะแนน IOC สรุปผลประเมินคู่มือการใช้แผนกิจกรรม									
ข้อความคำถาม	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ							IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน			
แบบประเมินการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)									
1. เนื้อเพลงถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. ทำนองถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
3. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							3	1.00	
แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)									
1. ทำรำถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
2. จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
3. ความพร้อมเพรียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้	
รวม							3	1.00	

หมายเหตุ : ค่า IOC ที่ได้รับต้องเกิน 0.50 ขึ้นไป

ภาคผนวก ง
หลักสูตรและคู่มือการใช้แผน
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุดร่างมาตรฐาน
สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ำวงมาตรฐาน
ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

จัดทำโดย
นางสาววัลย์ลดา สীগาม

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์
สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หลักสูตรและคู่มือการใช้แผน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ำวงมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

กิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ำวงมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง จัดเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนในรายวิชาศิลปะ (สาระนาฏศิลป์)

หลักการและเหตุผล

การวางรากฐานการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พุทธศักราช 2561 ถือเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนานักเรียนเพื่อให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือ ผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และพลเมืองที่เข้มแข็ง กล่าวคือ ทั้ง 3 ด้าน จะเกิดผลลัพธ์ต่อตัวนักเรียน โดยสร้างนิสัยรักการเรียนรู้ และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เกิดทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีความคิดสร้างสรรค์การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม มีจิตอาสารักท้องถิ่นและประเทศ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สูงเท่าที่ควร นักเรียนบางกลุ่มยังขาดทักษะในการเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ขาดทักษะปฏิบัติ ไม่สามารถจดจำและไม่สามารถปฏิบัติท่าทำได้

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนสาระนาฏศิลป์ในโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จึงสนใจที่จะพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ำวงมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้เลือกหัวข้อศึกษาจำนวน 2 เพลง คือ เพลงดอกไม้ของชาติและ เพลงหญิงไทยใจงาม เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนให้ขึ้นไปตามขั้นตอน พัฒนาทักษะปฏิบัติของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปูกลฝั่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียนเกิดเป็นเจตคติที่ดีต่อการแสดงนาฏศิลป์อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถตามความถนัด ความสนใจ เป็นส่วนหนึ่งในการอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบทอดนาฏศิลป์ให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

สาระสำคัญของหลักสูตร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติด้านการปฏิบัติทำรำ รำวงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อยๆ เชื่อมโยงต่อกัน เพื่อให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้และเกิดเป็นทักษะที่สมบูรณ์ในการแสดงชุดรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม และผสมผสานการใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง เพื่อตรวจสอบศักยภาพด้านความรู้และทักษะปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติทำรำของนักเรียนทุกชั้นตอน ซึ่งจะช่วยในการเรียนการสอนที่ครูสามารถตรวจสอบ ทบทวน แก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาผู้เรียนได้ นักเรียนจะได้ปรับปรุงทักษะปฏิบัติย่อยในแต่ละส่วนและเชื่อมโยงทักษะใหญ่จนสามารถทำได้อย่างถูกต้องและเกิดความชำนาญ เนื่องจากรำวงมาตรฐานเป็นศิลปะการรำที่มีเนื้อร้องและกระบวนท่ารำเฉพาะในแต่ละเพลงตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทยและมีการแต่งกายตามยุคสมัยต่างๆ บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนสาระนาฏศิลป์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดรำวงมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง
3. เพื่ออนุรักษ์และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

หลักการจัดกิจกรรม

กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดรำวงมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง จัดเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 1 ชั่วโมงๆ ละ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้ มีรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง และการสอนแบบปกติ โดยใช้ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน ทั้งด้านความรู้และด้านทักษะ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนด้านความรู้และทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง เน้นการบรรยาย สาธิต และทักษะปฏิบัติในการทำกิจกรรม เริ่มจากการปฏิบัติทักษะย่อย ได้แก่ การร้องเพลง การปฏิบัติทำรำ นาฏยศัพท์ ภาษานาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำรำวงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง ซึ่งมีกระบวนกรเรียนการสอนมี 8 ชั้นตอน

2. จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในการทำใบงานและการนำเสนอรายงาน เป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่จัดให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผน ปฏิบัติ และการประเมินผล ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ พิจารณาและค้นคว้าหาความรู้ ความสามารถของตนเอง สอดแทรกใน 8 ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบ การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

3. จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสาธิต บรรยาย และอภิปราย เป็นการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ครูมีการสาธิต การปฏิบัติ โดยใช้วิธีการบรรยายประกอบการสาธิต การร้องเพลงและการ ปฏิบัติท่ารำ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ ทำให้นักเรียนสังเกต ซักถามเพื่อกระตุ้นความคิดและความ สนใจในการทำกิจกรรมสอดแทรกใน 8 ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ทุกขั้นตอน จะ มีการตรวจสอบคุณภาพโดยใช้วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง หากพบว่ามีความบกพร่องในขั้นตอนใดก็จะให้แก้ไข และปรับปรุง แล้วตรวจสอบใหม่จนสามารถทำได้ถูกต้องจึงจะสอนในขั้นตอนต่อไป

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนนาฏศิลป์
2. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
3. สื่อเพาเวอร์พ้อยความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน
4. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน
5. ใบความรู้ที่ 2 เรื่องรำวงวิจารณ์
6. แบบทดสอบ เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน
7. ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน
8. ใบงานที่ 2 เรื่องรำวงวิจารณ์

การวัดและประเมินผล

1. แบบทดสอบ จำนวน 1 ฉบับ คือ ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน
2. แบบประเมินการร้องเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
3. แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
4. แบบประเมินการนำเสนอรายงานตามใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

5. แบบประเมินการนำเสนอรายงานตามใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์
6. แบบประเมินพฤติกรรม ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน

วิธีการดำเนินกิจกรรม

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่างมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง มีขั้นตอนวิธีการ ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สารนาฏศิลป์) เรื่องการแสดงชุดร่างมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแบบการประเมิน
2. จัดเตรียมสถานที่ในการจัดกิจกรรม สื่อการสอน อุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรม
3. จัดเตรียมแบบทดสอบและแบบประเมินทักษะปฏิบัติที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนการสอน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่างมาตรฐาน ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งมี 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูผู้สอนวางแผนกำหนดเป้าหมายเนื้อหา วัตถุประสงค์และกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติได้เห็นในภาพรวม โดยเริ่มจากการแนะนำให้นักเรียนสังเกตจุดสำคัญที่ควรรู้และให้ความสนใจเป็นพิเศษที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของร่างมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม เช่น ท่ารำที่มีลักษณะในการใช้ส่วนมือและส่วนเท้า โดยสาธิตให้นักเรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

ขั้นนี้ครูผู้สอนใช้วิธีการสาธิตการร้องและการปฏิบัติท่ารำ โดยให้นักเรียนสังเกตและปฏิบัติตามทีละวรรค ทีละท่าอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

ขั้นนี้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติท่ารำที่ละวรรค ทีละท่าอย่างช้าๆ จนจบเพลงให้มีความชำนาญ ถูกต้อง และสมบูรณ์ ด้วยการแบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

ขั้นนี้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติท่ารำแบบไม่มีการสาธิต โดยให้การสลับการแลกเปลี่ยนแบบวิธีเพื่อนช่วยเพื่อน จนสามารถจำเนื้อร้องและท่ารำได้ แล้วจึงปฏิบัติท่ารำเข้ากับทำนองเพลง ซึ่งจะมีครูผู้สอนเป็นคนคอยสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

ขั้นนี้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติท่ารำที่ละวรรค ทีละท่าอย่างช้าๆ จนจบเพลง โดยไม่มีการสาธิต จนสามารถจำเนื้อร้องและท่ารำได้ แล้วจึงปฏิบัติท่ารำเข้ากับทำนองเพลง ซึ่งจะมีครูผู้สอนเป็นคนคอยสังเกต และแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติของนักเรียนให้เกิดความถูกต้อง

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

ขั้นนี้ครูผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม ให้ครูและเพื่อนๆ ชม โดยครูจะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียน และเน้นย้ำให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองเพลงจนครบทุกกลุ่ม

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน

ขั้นนี้ให้นักเรียนปฏิบัติการร้องและการปฏิบัติท่ารำเข้ากับทำนองเพลงจนจบอย่างสมบูรณ์แบบ ถูกต้อง และมีความชำนาญ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : รำวงมาตรฐาน โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม เวลา 6 ชั่วโมง

ศึกษาวิเคราะห์ เรื่องรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนอง เพลงและดนตรี การแต่งกาย ท่ารำ โอกาสที่แสดง และการวิเคราะห์ วิจัยการแสดงรำวงมาตรฐาน

โดยใช้วิธีการสอนแบบสาธิตและบรรยาย วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและเน้นกระบวนการเรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรรคุณภาพเต็มมีง ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ และแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ประกอบด้วย การปฏิบัติการร้องเพลงและการปฏิบัติท่ารำ รำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

- มฐ. ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม.3/2, ม.3/4, ม.3/5
- มฐ. ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล
- ตัวชี้วัด ม.3/3

รวมทั้งหมด 2 มาตรฐานการเรียนรู้ 4 ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : รำวงมาตรฐาน โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม เวลา 6 ชั่วโมง

มาตรฐาน ศ 3.1	เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด มฐ. ศ 3.1 ม.3/2	ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม บรรยาย เปรียบเทียบการแสดงอาทิกับกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าที่มาจาก ธรรมชาติ ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์และรำวงมาตรฐาน
มฐ. ศ 3.1 ม.3/4	มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง ความหมาย ความเป็นมา และท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ ท่ารำ
มฐ. ศ 3.1 ม.3/5	วิจารณ์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดย ใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	องค์ประกอบนาฏศิลป์ จังหวะทำนอง การเคลื่อนไหว อารมณ์และความรู้สึก ภาษาท่า นาฏยศัพท์ รูปแบบของ การแสดงและการแต่งกาย
มาตรฐาน ศ 3.2	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่า ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ สากล
ตัวชี้วัด มฐ. ศ 3.2 ม.3/3	แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	การอนุรักษ์นาฏศิลป์
รวมทั้งหมด	2 มาตรฐานการเรียนรู้ 4 ตัวชี้วัด

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์)   ภาคเรียนที่ 1/2566   ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : รำวงมาตรฐาน โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม   เวลา 6 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการ การเรียนรู้	วิธีสอน/กระบวนการ จัดการเรียนรู้	สมรรถนะ สำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน	1. ความรู้เกี่ยวกับ รำวงมาตรฐาน	แบบบรรยาย แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน และแบบ นำเสนอรายงาน	ความสามารถ ในการคิด	1
	2. การร้องเพลง ดอกไม้ของชาติ	แบบสาธิต แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน และการ อภิปราย	ความสามารถ ในการสื่อสาร	1
	3. การปฏิบัติท่ารำ เพลงดอกไม้ของ ชาติ	แบบสาธิต แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน และการ อภิปราย	ความสามารถ ในการสื่อสาร	1
	4. การร้องเพลง หญิงไทยใจงาม	แบบสาธิต แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน และการ อภิปราย	ความสามารถ ในการสื่อสาร	1
	5. การปฏิบัติท่ารำ เพลงหญิงไทยใจ งาม	แบบสาธิต แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน และการ อภิปราย	ความสามารถ ในการสื่อสาร	1
	6. รำวงวิจารณ์	แบบบรรยาย แบบเพื่อน ช่วยเพื่อน และแบบ นำเสนอรายงาน	ความสามารถ ในการคิด	1
รวม				6

โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์)   ภาคเรียนที่ 1/2566   ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : รำวงมาตรฐาน โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม   เวลา 6 ชั่วโมง

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน - ประวัติความเป็นมา - ลักษณะและรูปแบบการแสดง - เนื้อร้อง - จังหวะ และทำนองเพลง - วงดนตรี - การแต่งกาย - โอกาสที่แสดง	1	30
2	การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ - เนื้อร้อง - ความหมายของเนื้อร้อง	1	15
3	การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ - นาฏยศัพท์ - การปฏิบัติทำรำ	1	15
4	การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม - เนื้อร้อง - ความหมายของเนื้อร้อง	1	15
5	การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม - นาฏยศัพท์ - การปฏิบัติทำรำ	1	15
6	รำวงวิจารณ์ - คุณค่า - ประโยชน์	1	10
รวม		6	100

โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ำวงมาตรฐาน

ที่ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิทยา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิด วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง	เวลา
1	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่ำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับ ร่ำวงมาตรฐาน	1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาร่ำวงมาตรฐานได้ 2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงร่ำวงมาตรฐานได้ 3. นักเรียนสามารถอธิบายองค์ประกอบการแสดงร่ำวงมาตรฐานได้ 4. นักเรียนสามารถอธิบายโอกาสที่แสดงร่ำวงมาตรฐานได้	มฐ. ศ 3.2 ม.3/3	➤ ความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐาน - ประวัติความเป็นมา - ลักษณะและรูปแบบการแสดง - องค์ประกอบการแสดง - โอกาสการแสดง	ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อม ทบทวนทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน	1
2	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่ำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ	1. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อร้องเพลงดอกไม้ของชาติได้ 2. นักเรียนสามารถร้องเพลงดอกไม้ของชาติได้	มฐ. ศ 3.1 ม.3/4	➤ การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ - เนื้อเพลงและความหมาย - ร้องเพลง	ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อม ทบทวนทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน	1

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิทยา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิด วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง	เวลา
3	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 จำรว มาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำ รำเพลง ดอกไม้ ของชาติ	1. นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำนาฏยศัพท์และภาษานาฏศิลป์ได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติได้	มฐ.ศ 3.1 ม.3/2	➤ การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ - นาฏยศัพท์ - การปฏิบัติทำรำ	ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวนทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน	1
4	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 จำรว มาตรฐาน เรื่อง ร้องเพลง หญิงไทย ใจงาม	1. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อร้องเพลงหญิงไทยใจงามได้ 2. นักเรียนสามารถร้องเพลงหญิงไทยใจงามได้	มฐ.ศ 3.1 ม.3/4	➤ การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม - เนื้อเพลงและความหมาย - ร้องเพลง	ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวนทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน	1

แผนกิจกรรมที่	หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและธรรมชาติวิทยา	ขั้นกิจกรรมทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิด วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง	เวลา
5	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่างมาตรฐานเรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม	1. นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำนาฏยศัพท์และภาษานาฏศิลป์ได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามได้	มฐ. ศ 3.1 ม.3/2	➤ การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม - นาฏยศัพท์ - การปฏิบัติทำรำ	ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อม ทบทวนทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน	1
6	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่างมาตรฐานเรื่อง รำวงวิจารณ์	1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ และเพลงหญิงไทยใจงามได้ 2. นักเรียนสามารถบอกคุณค่าและประโยชน์ของรำวงมาตรฐานได้	มฐ. ศ 3.1 ม.3/5	➤ รำวงวิจารณ์ - หลักการวิจารณ์รำวงมาตรฐาน - คุณค่าและประโยชน์	ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อม ทบทวนทักษะย่อย ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมิน	1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาววัลย์ลดา สีสาม โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากรำโชน ซึ่งเป็นการรื้อรำของชาวบ้านหลังจากเสร็จภาระกิจการทำงาน รำเป็นคู่ชาย-หญิงเดินเป็นวงกลม รอบครกตำข้าว ลักษณะของท่ารำไม่มีแบบแผน ต่อมาจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ให้กรมศิลปากรปรับปรุงท่ารำ เนื้อร้อง ทำนองเพลงและการแต่งกายให้มีแบบแผนเป็นมาตรฐาน รำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 10 เพลง ได้แก่ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำซิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงยอดชายใจหาญ และเพลงบุษานักรบ รำวงมาตรฐานทั้ง 10 เพลง ดังกล่าวมีเนื้อร้อง ทำนองเพลง ดนตรี การแต่งกาย และท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน ลักษณะและรูปแบบการแสดงเป็นการรำหมู่ ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ในจังหวะหน้าทับโชน นิยมนำมารำหลังจากจบการแสดงหรือจบการบันเทิงต่างๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด

มฐ. ศ 3.2 ม.3/3 แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การอนุรักษ์นาฏศิลป์

3. สารการเรียนรู้

1. ประวัติความเป็นมา
2. ลักษณะและรูปแบบการแสดง
3. องค์ประกอบการแสดง ประกอบด้วย เนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย และท่ารำ
4. โอกาสที่แสดง

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาราวงมาตรฐานได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงราวงมาตรฐานได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายองค์ประกอบการแสดงราวงมาตรฐานได้
4. นักเรียนสามารถอธิบายโอกาสที่แสดงราวงมาตรฐานได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการคิด

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ครูใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

➤ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดราวงมาตรฐาน ประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย ท่ารำ และโอกาสที่แสดง

- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ให้เวลา 15 นาที
- ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์ร่ววงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามให้นักเรียนชมและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “นักเรียนทราบหรือไม่ว่าร่ววงมาตรฐานที่ได้ชมนั้นมีลักษณะการแสดงเป็นอย่างไร” โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายตามความรู้ความเข้าใจในภาพรวม
- ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าวันนี้ครูจะสอนในเนื้อหาการแสดงนาฏศิลป์ไทย ประเภทการรำคู่และรำหมู่ ของร่ววงมาตรฐาน

➤ ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่ววงมาตรฐาน แล้วอธิบายประกอบสื่อเพาเวอร์พ้อยและวีดิโอทำรำของกรมศิลปากรประกอบการสอน เรื่องความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง องค์ประกอบการแสดง ประกอบด้วย เนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย ทำรำ และโอกาสที่แสดง

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้วิธีการค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ แบ่งกลุ่มย่อย เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย ทำรำ และโอกาสที่แสดงให้ในกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่ววงมาตรฐาน สรุปลอกมาเป็นแผนผังความคิด และครูจะเป็นผู้คอยให้คำแนะนำกับนักเรียน

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนในใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่ววงมาตรฐาน

➤ ขั้นสรุปทบทวน

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่ววงมาตรฐาน มาบรรยายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง พร้อมช่วยกันวิเคราะห์และเพิ่มเติมเนื้อหา แล้วให้นักเรียนปรับปรุงแก้ไขแผนผังของตน

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนในใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน หลังจากปรับปรุงแก้ไขแล้ว มานำเสนอหน้าชั้นเรียนแล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนช่วยกันวิเคราะห์เนื้อหา พร้อมกับครูอธิบาย ชี้แนะเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานตามใบงานที่ 1 โดยครูเป็นผู้ประเมินและคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) ใช้เวลา 15 นาที

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post - test) 15 นาที
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน กลุ่มละ 5 นาที

ประเมินโดย

1. แบบทดสอบหลังเรียน (Post - test)
2. การนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน ในแบบประเมินทีละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

9. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. หนังสือเรียนนาฏศิลป์
2. สื่อเพาเวอร์พอยท์และวีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน
4. ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน
5. แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน
6. แบบประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อเพาเวอร์พอยท์
3. สื่อออนไลน์ YouTube

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

การประเมินด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (Process) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attribute) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหาที่พบ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววัลย์ลดา สীগม)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

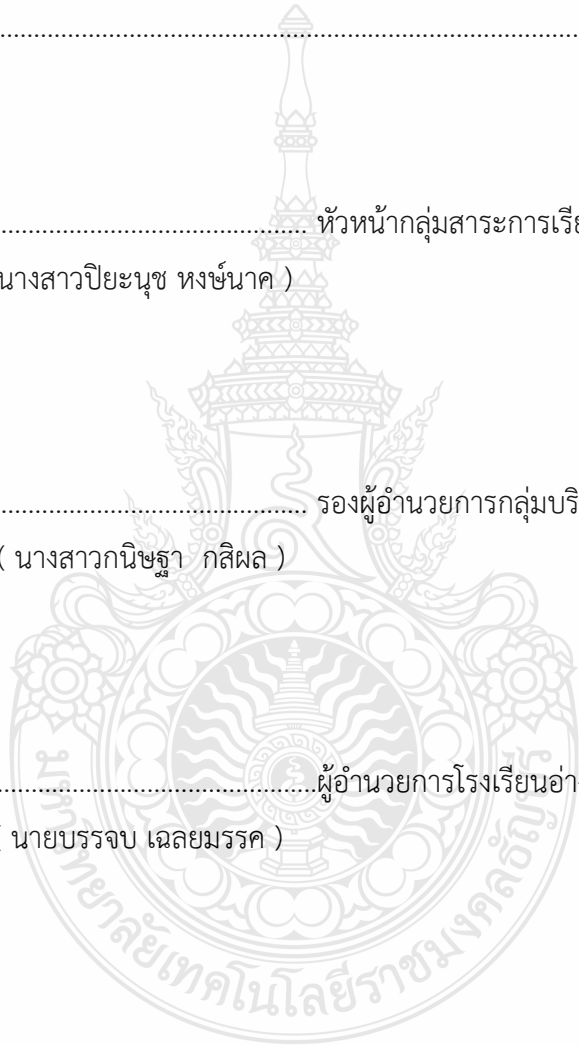
.....

.....

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
(นางสาวปิยะนุช หงษ์นาค)

ลงชื่อ..... รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
(นางสาวกนิษฐา กสิผล)

ลงชื่อ..... ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
(นายบรรจบ เฉลยมรรค)

แบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน รายวิชานาฏศิลป์
เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย X ทับตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ

1. รำวงมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากอะไร
  - ก. รำวง
  - ข. รำโชน
  - ค. รำฟ้อน
  - ง. รำส่าย
2. รำวงมาตรฐานได้รับการปรับปรุงในสมัยใด
  - ก. สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
  - ข. สมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร
  - ค. สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม
  - ง. สมัยจอมพล ประภาส จารุเสถียร
3. รำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลง
  - ก. 7 เพลง
  - ข. 8 เพลง
  - ค. 9 เพลง
  - ง. 10 เพลง
4. การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ เป็นการแสดงลำดับเพลงที่เท่าไร
  - ก. ลำดับที่ 3
  - ข. ลำดับที่ 4
  - ค. ลำดับที่ 5
  - ง. ลำดับที่ 6
5. ใครเป็นผู้ประพันธ์เนื้อร้องเพลงดอกไม้ของชาติ
  - ก. ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา
  - ข. ท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์
  - ค. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม
  - ง. ท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนี

6. ใคร ไม่ใช่ ผู้ประพันธ์ทำรำ เพลงดอกไม้ของชาติ
- ก. นางสาวรรณี ชลานุเคราะห์
  - ข. นางลมุล ยมะคุปต์
  - ค. นางมัลลิกา คงประภัสร์
  - ง. นางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก
7. ใครเป็นผู้บรรจุกำนองเพลงดอกไม้ของชาติ
- ก. ศาสตราจารย์ ดร. อุทิศ นาคสวัสดิ์
  - ข. ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท
  - ค. ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์
  - ง. ศาสตราจารย์อุดม อรุณรัตน์
8. รำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติใช้ทำรำ ตรงกับข้อใด
- ก. ทำสอดสร้อยมาลา
  - ข. ทำรำยั่ว
  - ค. ทำรำสาย
  - ง. ทำชักแปงผัดหน้า
9. การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม เป็นการแสดงลำดับเพลงที่เท่าไร
- ก. ลำดับที่ 6
  - ข. ลำดับที่ 7
  - ค. ลำดับที่ 8
  - ง. ลำดับที่ 9
10. ใครเป็นผู้ประพันธ์เนื้อร้องเพลงหญิงไทยใจงาม
- ก. ท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์
  - ข. ท่านผู้หญิงแผ้ว สนิทวงศ์เสนี
  - ค. ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา
  - ง. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

11. ใคร ไม่ใช่ ผู้ประดิษฐ์ทำรำ เพลงหญิงไทยใจงาม
- ก. นางลมุล ยมะคุปต์
  - ข. นางสุวรรณณี ชลานุเคราะห์
  - ค. นางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก
  - ง. นางมัลลีย์ คงประภัสร์
12. ใครเป็นผู้บรรจุนองเพลงหญิงไทยใจงาม
- ก. ครูศรีณีย์ วงศ์น้อย
  - ข. ครูศรีสวัสดิ์ พิจิตรวรการ
  - ค. ครูช่อม ปัญจพรรค์
  - ง. ครูเอื้อ สุนทรสนาน
13. รำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงามใช้ทำรำ ตรงกับข้อใด
- ก. ท่าพรหมสี่หน้า ท่ายุงฟ่องหาง
  - ข. ท่าชะนีรำไม้ ท่าจ่อเพลิงกาฬ
  - ค. ท่าแขกเต้าเข้ารัง ท่าผาลาเพียงไหล่
  - ง. ท่าล้อแก้ว ท่าขอแก้ว
14. การแสดงรำวงมาตรฐาน ก่อนจะรำฝ่ายชายและฝ่ายหญิงจะทำความเคารพกันแบบใด
- ก. การจับมือกันและกัน
  - ข. การไหว้และรับไหว้
  - ค. การคำนับและถอนสายบัว
  - ง. การยืนตรงนิ่ง
15. ธรรมเนียมปฏิบัติของรำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
- ก. เกี่ยวพาราสี่
  - ข. การทำความเคารพ
  - ค. การแปรแถวที่หลากหลาย
  - ง. การสลั่บคู่

16. ข้อใด ไม่จัด เป็นบทร้องของเพลงร่ำวงมาตรฐาน
- ก. บทชมโฉม
  - ข. บทไหว้ครู
  - ค. บทเกี่ยวพาราสี
  - ง. บทหยอกเย้า
17. ลักษณะและรูปแบบการแสดงเคลื่อนย้ายแบบใด
- ก. วงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา
  - ข. วงกลมลักษณะตามเข็มนาฬิกา
  - ค. แถวตรงลักษณะสลับฟันปลา
  - ง. แถวตรงลักษณะหน้ากระดาน
18. เครื่องดนตรีไทยที่ใช้ในการบรรเลงประกอบร่ำวงมาตรฐาน คือวงอะไร
- ก. วงปี่พาทย์มอญ
  - ข. วงปี่พาทย์เครื่องคู่
  - ค. วงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์
  - ง. วงปี่พาทย์นางหงส์
19. เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบจังหวะร่ำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
- ก. ฉิ่ง ฉาบ โหม่ง
  - ข. กรับ ฉาบ ตะโพน
  - ค. ฉิ่ง กรับ ตะโพน
  - ง. ฉิ่ง กรับ ฉาบ
20. จังหวะหน้าที่ขของร่ำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
- ก. ปะ โทน ปะ / โทน ปะ / โทน โทน
  - ข. ปะ โทน ปะ / ปะ โทน ปะ
  - ค. ปะ ปะ / โทน โทน / ปะ ปะ / โทน โทน
  - ง. โทน โทน ปะ / โทน โทน ปะ

21. การแต่งกายร้วงมาตรฐาน มีทั้งหมดกี่แบบ

ก. 2 แบบ

ข. 3 แบบ

ค. 4 แบบ

ง. 5 แบบ

22. การแต่งกายนุ่งโจงกระเบน ในชุดร้วงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด

ก. แบบราตรีสโมสร แบบไทยพระราชนิยม

ข. แบบสากลนิยม แบบราตรีสโมสร

ค. แบบชาวบ้าน แบบสากลนิยม

ง. แบบไทยพระราชนิยม แบบชาวบ้าน

23. การแต่งกายร้วงมาตรฐาน ที่ไม่นิยมใส่รองเท้าคือแบบใด

ก. แบบราตรีสโมสร

ข. แบบสากลนิยม

ค. แบบไทยพระราชนิยม

ง. แบบชาวบ้าน

24. การแต่งกายผูกเน็คไทในชุดร้วงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด

ก. แบบชาวบ้าน

ข. แบบไทยพระราชนิยม

ค. แบบสากลนิยม

ง. แบบราตรีสโมสร

25. ร้วงมาตรฐาน นิยมนำมาแสดงในโอกาสใด

ก. ช่วงก่อนเริ่มการแสดง

ข. ช่วงหลังจบการแสดงแต่ละชุด

ค. ช่วงกลางๆ ของการแสดง

ง. ช่วงก่อนเลิกงาน

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน รายวิชานาฏศิลป์
เรื่องความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

คำชี้แจง จงกาเครื่องหมาย X ทับตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ

1. รำวงมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากอะไร
  - ก. รำวง
  - ข. รำโขน
  - ค. รำฟ้อน
  - ง. รำส่าย
2. รำวงมาตรฐานได้รับการปรับปรุงในสมัยใด
  - ก. สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
  - ข. สมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร
  - ค. สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม
  - ง. สมัยจอมพล ประภาส จารุเสถียร
3. รำวงมาตรฐานมีทั้งหมดกี่เพลง
  - ก. 7 เพลง
  - ข. 8 เพลง
  - ค. 9 เพลง
  - ง. 10 เพลง
4. การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ เป็นการแสดงลำดับเพลงที่เท่าไร
  - ก. ลำดับที่ 3
  - ข. ลำดับที่ 4
  - ค. ลำดับที่ 5
  - ง. ลำดับที่ 6
5. ใครเป็นผู้ประพันธ์เนื้อร้องเพลงดอกไม้ของชาติ
  - ก. ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา
  - ข. ท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์
  - ค. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม
  - ง. ท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนี

6. ใคร **ไม่ใช่** ผู้ประพันธ์ทำรำ เพลงดอกไม้ของชาติ

ก. นางสาวรรณี ชลานุเคราะห์

ข. นางลมุล ยมะคุปต์

ค. นางมัลลิกา คงประภัสร์

ง. นางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก

7. ใครเป็นผู้บรรจุกำหนดเพลงดอกไม้ของชาติ

ก. ศาสตราจารย์ ดร. อุทิศ นาคสวัสดิ์

ข. ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท

ค. ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์

ง. ศาสตราจารย์อุดม อรุณรัตน์

8. รวบรวมมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติใช้ทำรำ ตรงกับข้อใด

ก. ทำสอดสร้อยมาลา

ข. ทำรำยั่ว

ค. ทำรำสาย

ง. ทำซึกแบ่งผัดหน้า

9. การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม เป็นการแสดงลำดับเพลงที่เท่าไร

ก. ลำดับที่ 6

ข. ลำดับที่ 7

ค. ลำดับที่ 8

ง. ลำดับที่ 9

10. ใครเป็นผู้ประพันธ์เนื้อร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

ก. ท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์

ข. ท่านผู้หญิงแผ้ว สนิทวงศ์เสนี

ค. ท่านผู้หญิงวราพร ปราโมช ณ อยุธยา

ง. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

11. ใคร ไม่ใช่ ผู้ประดิษฐ์ทำรำ เพลงหญิงไทยใจงาม
- ก. นางลมุล ยมะคุปต์
  - ข. **นางสุวรรณณี ชลานุเคราะห์**
  - ค. นางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก
  - ง. นางมัลลีย์ คงประภัสร์
12. ใครเป็นผู้บรรจุนองเพลงหญิงไทยใจงาม
- ก. ครูศรีณย์ วงศ์น้อย
  - ข. ครูศรีสวัสดิ์ พิจิตรวรการ
  - ค. ครูช่อม ปัญจพรรค์
  - ง. **ครูเอื้อ สุนทรสนาน**
13. รำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงามใช้ทำรำ ตรงกับข้อใด
- ก. **ท่าพรหมสีหน้า ท่ายุงฟ่องหาง**
  - ข. ท่าชะนีรำไม้ ท่าจ่อเพลิงกาฬ
  - ค. ท่าแขกเต้าเข้ารัง ท่าผาลาเพียงไหล่
  - ง. ท่าล้อแก้ว ท่าขอแก้ว
14. การแสดงรำวงมาตรฐาน ก่อนจะรำฝ่ายชายและฝ่ายหญิงจะทำความเคารพกันแบบใด
- ก. การจับมือกันและกัน
  - ข. **การไหว้และรับไหว้**
  - ค. การคำนับและถอนสายบัว
  - ง. การยืนตรงนิ่ง
15. ธรรมเนียมปฏิบัติของรำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
- ก. เกี่ยวพาราสี่
  - ข. **การทำความเคารพ**
  - ค. การแปรแถวที่หลากหลาย
  - ง. การสลั่บคู่

16. ข้อใด ไม่จัด เป็นบทร้องของเพลงร่ำวงมาตรฐาน
- ก. บทชมโฉม
  - ข. บทไหว้ครู
  - ค. บทเกี่ยวพาราสี
  - ง. บทหยอกเย้า
17. ลักษณะและรูปแบบการแสดงเคลื่อนย้ายแบบใด
- ก. วงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา
  - ข. วงกลมลักษณะตามเข็มนาฬิกา
  - ค. แถวตรงลักษณะสลับฟันปลา
  - ง. แถวตรงลักษณะหน้ากระดาน
18. เครื่องดนตรีไทยที่ใช้ในการบรรเลงประกอบร่ำวงมาตรฐาน คือวงอะไร
- ก. วงปี่พาทย์มอญ
  - ข. วงปี่พาทย์เครื่องคู่
  - ค. วงปี่พาทย์ดีกดำบรรพ์
  - ง. วงปี่พาทย์นางหงส์
19. เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบจังหวะร่ำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
- ก. ฉิ่ง ฉาบ โหม่ง
  - ข. กรับ ฉาบ ตะโพน
  - ค. ฉิ่ง กรับ ตะโพน
  - ง. ฉิ่ง กรับ ฉาบ
20. จังหวะหน้าที่ขของร่ำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
- ก. ปะ โทน ปะ / โทน ปะ / โทน โทน
  - ข. ปะ โทน ปะ / ปะ โทน ปะ
  - ค. ปะ ปะ / โทน โทน / ปะ ปะ / โทน โทน
  - ง. โทน โทน ปะ / โทน โทน ปะ

21. การแต่งกายร้วางมาตรฐาน มีทั้งหมดกี่แบบ

ก. 2 แบบ

ข. 3 แบบ

ค. 4 แบบ

ง. 5 แบบ

22. การแต่งกายนุ่งโจงกระเบน ในชุดร้วางมาตรฐาน ตรงกับข้อใด

ก. แบบราตรีสโมสร แบบไทยพระราชนิยม

ข. แบบสากลนิยม แบบราตรีสโมสร

ค. แบบชาวบ้าน แบบสากลนิยม

ง. แบบไทยพระราชนิยม แบบชาวบ้าน

23. การแต่งกายร้วางมาตรฐาน ที่ไม่นิยมใส่รองเท้าคือแบบใด

ก. แบบราตรีสโมสร

ข. แบบสากลนิยม

ค. แบบไทยพระราชนิยม

ง. แบบชาวบ้าน

24. การแต่งกายผูกเน็คไทในชุดร้วางมาตรฐาน ตรงกับข้อใด

ก. แบบชาวบ้าน

ข. แบบไทยพระราชนิยม

ค. แบบสากลนิยม

ง. แบบราตรีสโมสร

25. ร้วางมาตรฐาน นิยมนำมาแสดงในโอกาสใด

ก. ช่วงก่อนเริ่มการแสดง

ข. ช่วงหลังจบการแสดงแต่ละชุด

ค. ช่วงกลางๆ ของการแสดง

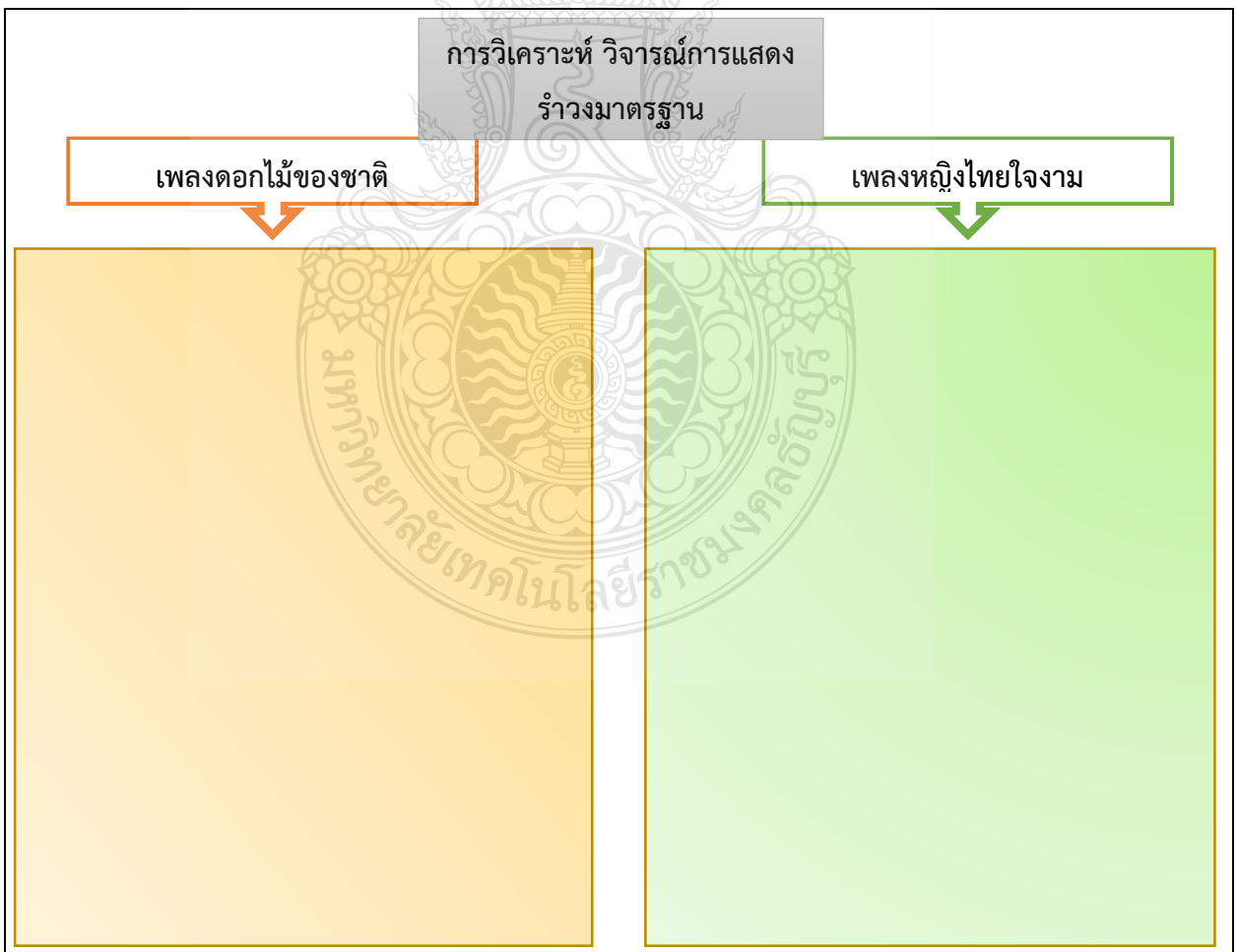
ง. ช่วงก่อนเลิกงาน

ใบงานที่ 1

เรื่องความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน ตามรายชื่อที่ครูกำหนด แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้ โดยใช้เวลา 10 นาที (10 คะแนน)

- ส่งตัวแทนออกมาจับฉลากลำดับกลุ่ม ตามหัวข้อต่อไปนี้
  - ประวัติความเป็นมา
  - ลักษณะและรูปแบบการแสดง
  - องค์ประกอบของการแสดง ได้แก่ เนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลงและดนตรี การแต่งกาย และท่ารำ
  - โอกาสที่แสดง
- ศึกษาข้อมูลจากใบความรู้ที่ 1 และเว็บไซต์ต่างๆ ตามหัวข้อที่กำหนด
- จัดทำแผนผังความคิด
- นำเสนอรายงาน

ประวัติความเป็นมา

รางวัลมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” เป็นการรำและร้องของชาวบ้าน ซึ่งจะมีผู้รำทั้งชายและหญิงรำกันเป็นคู่ๆ รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้หรือไม้รำกันเป็นวงกลม โดยมีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการรำและร้องเป็นไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนกำหนดไว้ คงเป็นการรำและร้องง่ายๆ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น เพลงช่อม่าลี เพลงยวนยาเหล เพลงหล่อจริงนะดารา เพลงตามองตา เพลงใกล้เข้าไปอีกนิด ฯลฯ ด้วยเหตุที่การรำชนิดนี้มีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ จึงเรียกรวมการแสดงชุดนี้ว่า “รำโทน”

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2487 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติ และเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลาย ถ้าปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็นระเบียบทั้งเพลงร้องลีลาท่ารำและการแต่งกาย จำทำให้การเล่นรำโทนเป็นที่น่านิยมมากยิ่งขึ้น จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้องทำนองเพลงและนำท่ารำจากแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงอย่างเป็นแบบแผน

รางวัลมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง กรมศิลปากรแต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำชิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงบุชชานักรบ เพลงยอดชายใจหาญ ส่วนทำนองเพลงทั้ง 10 เพลง กรมศิลปากรและกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้แต่ง ตามตารางดังนี้

ที่	ชื่อเพลง	ผู้ประพันธ์เพลง	ผู้บรรจุนำร้อง	
1	เพลงงามแสงเดือน	จมีนมานิตย์นเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)	ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย)	
2	เพลงชาวไทย	จมีนมานิตย์นเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)		
3	เพลงรำชิมารำ	จมีนมานิตย์นเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)		
4	เพลงคืนเดือนหงาย	จมีนมานิตย์นเรศ (เฉลิม เศวตน์นันทน์)	ปีพุทธศักราช 2528	
5	เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย กรมศิลปากร	
6	เพลงดอกไม้ของชาติ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม		
7	เพลงหญิงไทยใจงาม	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม		
8	เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม		
9	เพลงยอดชายใจหาญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม		
10	เพลงบุชชานักรบ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม		กรมประชาสัมพันธ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนร่ำวงมาตรฐาน 2 เพลง คือ เพลงดอกไม้ของชาติและเพลง
หญิงไทยใจงาม

1) เพลงดอกไม้ของชาติ

1) ประวัติความเป็นมา

เพลงดอกไม้ของชาติ เป็นบทเพลงในลำดับที่ 6 ในจำนวน 10 เพลงของร่ำวงมาตรฐาน
ประพันธ์คำร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม และบรรจุกำหนดเพลงโดย ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตรา
โมท ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ปีพุทธศักราช 2528 ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย กรมศิลปากร

2) ลักษณะรูปแบบการแสดง

ลักษณะและรูปแบบการแสดงร่ำวงมาตรฐานเป็นการรำหมู่ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ
เคลื่อนย้ายเป็นวงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา

ภาพที่ 1 ลักษณะรูปแบบการแสดง

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

ทำรำเพลงดอกไม้ของชาติใช้ทำรำยั่ว ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าเข้าหากัน โดยฝ่าย
หญิงจะหันหลัง ฝ่ายชายจะหันหน้าตามวง เดินรำไปตามวงในลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ฝ่ายหญิงจะก้าวเรียงเท้า
ด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางส้นเท้าขวาเดินเข้าวงใน มือขวาจับปล่อยระดับชายพก มือซ้ายจับ
ส่งหลัง ฝ่ายชายจะก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางส้นเท้าขวา เดินออกนอกวง เดินรุก
ตามวงไปหาฝ่ายหญิงมือขวาจับปล่อยระดับชายพก มือซ้ายจับส่งหลังเดินรำสลับกันไปในการทำรำยั่วตามวงในคู่
ของตนตลอดทั้งเพลง ก่อนที่จะรำฝ่ายชายเชิญชวนและรับฝ่ายหญิงออกมารำก่อนรำฝ่ายหญิงจะไหว้และฝ่าย
ชายรับไหว้ เมื่อรำจบเพลงแล้วฝ่ายหญิงก็จะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ แล้วไปส่งฝ่ายหญิง

ภาพที่ 2 ท่ารำยั่ว

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

3) เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง

เพลงดอกไม้ของชาติ

(สร้อย) ขวัญใจดอกไม้ของชาติ

งามวิลาสนวนาตราลัยรำ (ซ้ำ)

เວອຸ່ນຄໍ່ອຸ່່ນງາມ

ตามแบบนาฏศิลป์

ชี้ชาติไทยเนาว์ถิ่น

เจริญวัฒนธรรม (สร้อย)

งามทุกสิ่งสามารถ

สร้างชาติช่วยชาย

ดำเนินตามนโยบาย

สู้ทนเหน้อยยากตรากตรำ (สร้อย)

ความหมายของเพลง

ผู้หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย การรำยั่วด้วยการแสดงออกอย่างอ่อนช้อย งดงามตามรูปแบบความเป็นไทยแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางด้านวัฒนธรรมของคนไทย นอกจากผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทน สามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชาย หรือแม้งานสำคัญๆ ระดับประเทศก็สามารถช่วยเหลือได้เป็นอย่างดีไม่แพ้ผู้ชาย

4) จังหวะ และทำนองเพลง

บรรจุทำนองเพลงโดย ศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ตราโมท ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย) ปีพุทธศักราช 2528 ผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทย กรมศิลปากร

ประพันธ์เนื้อร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

2) เพลงหญิงไทยใจงาม

1) ประวัติความเป็นมา

เพลงหญิงไทยใจงามเป็นบทเพลงในลำดับที่ 7 ในจำนวน 10 เพลงของรางวัลมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม และบรรจุกำนองเพลงโดย ครูเอื้อ สุนทรสนาน หัวหน้าวงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์

2) ลักษณะรูปแบบการแสดง

ลักษณะและรูปแบบการแสดงเป็นการรำหมู่ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ ในทำรำเพลงหญิงไทยใจงามใช้ท่าพรหมสี่หน้าและท่ายูงพ้องหาง โดยฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าไปตามวงลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะก้าวเท้าซ้ายและวางหลังเท้าขวาใช้ท่าพรหมสี่หน้า เท้าขวาวางเต็มเท้า ก้าวเท้าซ้าย ก้าวเท้าขวาแล้ววางหลังเท้าซ้ายเปลี่ยนท่ารำเป็นท่ายูงพ้องหางทำเช่นนี้สลับกัน เดินรำไปตามวงตามคู่ของตนตลอดทั้งเพลงลักษณะของการรำไม่มีการตีบทตามเนื้อร้องและใช้ท่าพรหมสี่หน้าสลับท่ายูงพ้องหางตลอดทั้งเพลง ก่อนที่จะรำฝ่ายชายเชิญชวนและรับฝ่ายหญิงออกมารำก่อนรำฝ่ายหญิงจะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ เมื่อรำจบเพลงแล้วฝ่ายหญิงก็จะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ แล้วไปส่งฝ่ายหญิง

ภาพที่ 3 ท่ารำพรหมสี่หน้าและท่ารำยูงพ้องหาง

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

3) เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง

เพลงหญิงไทยใจงาม

เดือนพราวดาวแววาวระยับ	แสงดาวประดับส่องให้เดือนงามเด่น
ดวงหน้าโสกาเพียงเดือนเพ็ญ	คุณความดีที่เห็นเสริมให้เด่นเลิศงาม
ขวัญใจหญิงไทยส่งศรีชาติ	รูปงามวิลาสใจกล้าจางเรื่องนาม
เกียรติยศก้องปรากฏทั่วคาม	หญิงไทยใจงามยิ่งเดือนดาวพราวแพรว

ความหมายของเพลง

ดวงจันทร์ที่ส่องแสงอยู่บนท้องฟ้ามีความงดงามมาก และยิ่งได้แสงอันระยิบระยับของดวงดาวด้วยแล้ว ยิ่งทำให้ดวงจันทร์นั้นงามเด่นยิ่งขึ้น เปรียบเหมือนกับดวงหน้าของหญิงสาวที่มีความงดงามอยู่แล้ว ถ้ามีคุณความดีด้วย ก็จะทำให้หญิงนั้นงามเป็นเลิศ ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ รูปร่างกึ่งดงาม จิตใจก็กล้าหาญ ดังที่มีชื่อเสียงปรากฏอยู่ทั่วไป

4) จังหวะ และทำนองเพลง

บรรจุทำนองเพลงโดย ครูเอื้อ สุนทรสนาน วงดนตรีกรมประชาสัมพันธ์

ประพันธ์เนื้อร้องโดย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

3) วงดนตรี

วงดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน ได้รับการปรับปรุงให้ใช้ในการเล่นรำวงมาตรฐานมี 2 ประเภทคือ วงดนตรีไทยและวงดนตรีสากล โดยยกตัวอย่างวงดนตรีไทยที่ใช้ในการบรรเลงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ คือ วงปี่พาทย์เครื่องคู่ ประกอบด้วยเครื่องดนตรี ดังนี้

ภาพที่ 4 วงปี่พาทย์เครื่องคู่

ที่มา : เกรียงไกร อ่อนสำอานค์ (2560)

1. ชลู่ย	7. ตะโพน
2. ระนาดเอก	8. กลองแขก
3. ระนาดทุ้มไม้	9. ฉิ่ง
4. ฆ้องวงใหญ่	10. ฉาบ
5. ฆ้องวงเล็ก	11. โหม่ง
6. ซออู้	

4) การแต่งกายชุดร่วมาตรฐาน

ภาพที่ 5 การแต่งกายชุดร่วมาตรฐาน

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

จากภาพเครื่องแต่งกายดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการกำหนดการแต่งกายของผู้แสดงให้มีระเบียบด้วยการแต่งกายเป็นคู่รับกันทั้งชายและหญิง แบ่งออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

ภาพที่ 6 การแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

- ชาย   นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อคอพวงมลายี ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า
- หญิง   นุ่งผ้าโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปล่อยผม ประดับดอกไม้ที่ผม
- ด้านซ้ายคาดเข็มขัด ใส่เครื่องประดับทอง

ภาพที่ 7 การแต่งกายแบบไทยพระราชนิยม

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 2 แบบไทยพระราชนิยม

ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า

หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบ ทิ้งชายไว้ข้าง
ลำตัว ด้านซ้ายใส่เครื่องประดับมุก ใส่ถุงน่องรองเท้า

ภาพที่ 8 การแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ชาย นุ่งกางเกง สวมสูท ผูกเน็คไท ใส่ถุงเท้า รองเท้า

หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก
ใส่รองเท้า

ภาพที่ 9 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : พงศภัค ศรีสกุล (2564)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

ชาย นุ่งกางเกง สวมเสื้อพระราชทาน ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า ใส่ถุงเท้า รองเท้า

หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเดรป ชายผ้าห้อยจากบ่าลงไปทางด้านหลัง เปิดไหล่ขวา ศีรษะทำผมเกล้าสวมเกี้ยว ใส่รองเท้า

5) โอกาสที่แสดง

ร่างมาตรฐานนิยมรำในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ นิยมนำมาใช้หลังการจบการแสดงหรือจบงานบันเทิงต่างๆ และนำมาำแทนการเต้นรำ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน เป็นการแสดงความสามัคคีกลมเกลียว อีกทั้งยังเป็นที่ยิยมของชาวต่างชาติในการออกมารำวงเพื่อความสนุกสนาน

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : ใฝ่เรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	มีความเพียรพยายามในการเรียน		เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ หมายถึง ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : ใฝ่เรียนรู้
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน

ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
มีความเพียรพยายามในการเรียน	สนใจเรียนและใฝ่หาความรู้	ไม่สนใจในการเรียนและการทำงานกับกลุ่ม
เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างต่อเนื่อง	ละเลยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน
ใบงานที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ร่วางมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่วางมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	การนำเสนอรายงาน										รวม คะแนน	หมายเหตุ	
		เนื้อหา					การใช้ภาษา							
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	10		
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 9 – 10 หมายถึง ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 7 – 8 หมายถึง ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 5 – 6 หมายถึง ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 3 – 4 หมายถึง ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 – 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอรายงาน

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องตรงตามหัวข้อที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกันทั้งหมด	เนื้อหาผิด 1-2 ส่วน	เนื้อหาผิด 3-4 ส่วน	เนื้อหาผิด 5-6 ส่วน	เนื้อหาผิดมากกว่า 7 ส่วนขึ้นไป
2	การใช้ภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง สื่อความหมายตรงประเด็น ไม่กำกวม ออกเสียงอักขระชัดเจนทุกคำ	สื่อความหมายไม่ชัดเจน 1-2 ส่วน	สื่อความหมายไม่ชัดเจน 3-4 ส่วน	สื่อความหมายไม่ชัดเจน 5-6 ส่วน	สื่อความหมายไม่ชัดเจนมากกว่า 7 ส่วนขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาววัลย์ลดา สีสงาม โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาลัย

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติ เป็นลักษณะการร้องประกอบทำนองและจังหวะหน้าทับโทน คือ ปะ โทน ปะ / โทน ปะ / โทน โทน เนื้อเพลงกล่าวถึง ผู้หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย การรำรำด้วยการแสดงออกอย่างอ่อนช้อย งดงามตามรูปแบบความเป็นไทยแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางด้านวัฒนธรรมของคนไทย นอกจากนี้ผู้หญิงจะดีเด่นทางด้านความงามแล้วยังมีความอดทน สามารถทำงานบ้าน ช่วยเหลืองานผู้ชายหรือแม่บ้านสำคัญๆ ระดับประเทศก็สามารถช่วยเหลือได้เป็นอย่างดีไม่แพ้ผู้ชาย

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มฐ. ศ 3.1 ม.3/4 มีทักษะในการแปรความและการสื่อสารผ่านการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง

3. สาระการเรียนรู้

1. เนื้อเพลง และความหมายของเนื้อเพลงดอกไม้ของชาติ

2. การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ

- เนื้อร้อง

- ความหมายของเนื้อร้อง

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อร้องเพลงดอกไม้ของชาติได้
2. นักเรียนสามารถร้องเพลงดอกไม้ของชาติได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ครูใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

➤ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่างมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลง และการร้องเพลง
- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงดอกไม้ของชาติ แล้วร่วมกันวิเคราะห์ความหมายและแปรความหมายของเนื้อเพลง ครูเพิ่มเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์
- ครูเปิดเพลงดอกไม้ของชาติให้นักเรียนฟังและใช้วิธีการสอนโดยใช้การปรบมือเข้าจังหวะโทนและให้คำแนะนำกับนักเรียนในการสังเกตจุดสำคัญของเนื้อร้อง โดยให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ และทำนองเพลง

➤ ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูอธิบายความหมายของเนื้อร้องและเน้นย้ำในเรื่องของจังหวะ โดยครูสาธิตการร้องและการปรบมือเข้าจังหวะโทนอีกครั้ง

- เมื่อนักเรียนได้ฟังเพลงทั้งหมดแล้ว ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์เนื้อเพลงและสาธิตการปฏิบัติกรรองเพลงดอกไม้ของชาติที่ละวรรค ให้นักเรียนสังเกตและทำการปฏิบัติกรรองตามครูไปที่ละวรรคอย่างช้าๆ จนจบเพลง

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์เนื้อเพลงและให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมปรบมือเข้าจังหวะโทนประกอบเพลงดอกไม้ของชาติ พร้อมๆ กันทั้งห้อง

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ผึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผึกซ้อมร้องเพลงสลับกันและปรบมือในจังหวะโทนสลับกันทีละกลุ่ม โดยกำหนดกิจกรรม ดังนี้

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติกรรองเพลง และให้กลุ่มที่ 2, 3, 4, และ 5
ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 ปฏิบัติกรรองเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 3, 4, และ 5
ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 3 ปฏิบัติกรรองเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 4, และ 5
ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 4 กลุ่มที่ 4 ปฏิบัติกรรองเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 3, และ 5
ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 5 กลุ่มที่ 5 ปฏิบัติกรรองเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 3, และ 4
ปรบมือให้จังหวะ

➤ ขั้นสรุปทบทวน

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนการร้องเพลงและปรบมือเข้าจังหวะโทนในเพลงดอกไม้ของชาติ แล้วให้แต่ละกลุ่มร้องเพลงให้ครูฟัง ครูตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงดอกไม้ของชาติผึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง และสลับกันร้องในแต่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมากร้องเพลงดอกไม้ของชาติ หน้าชั้นเรียนทีละกลุ่มให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง โดยครูจะช่วยแก้ไขจังหวะที่บกพร่องให้กับนักเรียนและเน้นย้ำให้ร้องเพลงให้ถูกต้องตามจังหวะทำนองเพลงและอักขระ จนครบทุกกลุ่ม แล้วให้นักเรียนร้องเพลงและปรบมือเข้าจังหวะโทนให้ถูกจังหวะจนสามารถจำเนื้อเพลงได้ แล้วจึงร้องเข้ากับทำนองเพลงจนสามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์และชำนาญ

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเพลงดอกไม้ของชาติ แล้วให้นักเรียนออกมาสอร้องเพลงที่ละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนอภิปรายความหมายของเนื้อเพลงดอกไม้ของชาติ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสอร้องเพลงที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

ประเมินโดย

- การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ ในแบบประเมินที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

9. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ
2. แบบประเมินการปฏิบัติการร้อง เพลงดอกไม้ของชาติ
3. แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน มุ่งมั่นในการทำงาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

การประเมินด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (Process) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attribute) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหาที่พบ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววัลย์ลดา สีสาม)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

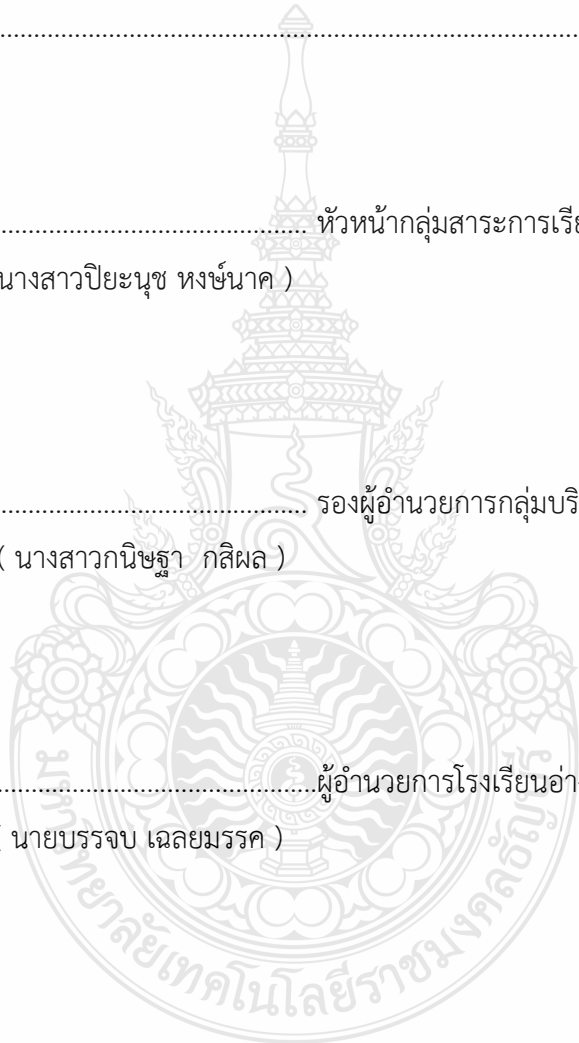
.....

.....

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
(นางสาวปิยะนุช หงษ์นาค)

ลงชื่อ..... รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
(นางสาวกนิษฐา กสิผล)

ลงชื่อ..... ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาคม
(นายบรรจบ เฉลยมรรค)

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ตรงต่อเวลา		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาววัลย์ลดา สีนาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ หมายถึง ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ

ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	รับผิดชอบในการทำงานร่วมกับกลุ่มและเสร็จสิ้นตามที่ได้รับมอบหมาย	ไม่สนใจในการทำงานร่วมกับกลุ่มและขาดความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
ตรงต่อเวลา	ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินการร้องเพลงดอกไม้ของชาติ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ															รวม คะแนน	หมายเหตุ			
		เนื้อเพลง					ทำนอง					จังหวะ									
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5			15		
1																					
2																					
3																					
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 13 – 15 หมายถึง ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 10 – 12 หมายถึง ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 – 9 หมายถึง ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 4 – 6 หมายถึง ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 – 3 หมายถึง ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการร้องเพลงดอกไม้ของชาติ

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อเพลง	เนื้อเพลงถูกต้อง และเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิด 1-2 ครั้ง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิด 3-4 ครั้ง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิด 5-6 ครั้ง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิดมากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป
2	ทำนอง	ร้องทำนองถูกต้อง ตลอดทั้งเพลง	ร้องทำนอง ผิด 1-2 ครั้ง	ร้องทำนอง ผิด 3-4 ครั้ง	ร้องทำนอง ผิด 5-6 ครั้ง	ร้องทำนอง ผิด มากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป
3	จังหวะ	ร้องเพลงและ ปรบมือได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะและ ทำนองเพลง	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด 1-2 จังหวะ	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด 3-4 จังหวะ	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด 5-6 จังหวะ	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด มากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาววัลย์ลดา สีสงาม โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาลัย

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติ จัดเป็นบทเพลงในลำดับที่ 6 ในจำนวน 10 เพลง มีลักษณะและรูปแบบการแสดงเป็นการรำหมู่ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ เคลื่อนย้ายเป็นวงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ก่อนที่จะรำฝ่ายชายเชิญชวนและรับฝ่ายหญิงเดินมาเป็นวงกลม ฝ่ายหญิงอยู่วงใน ฝ่ายชายอยู่วงนอกยื่นคู้กับฝ่ายหญิงซึ่งเป็นคู่ของตน ก่อนรำฝ่ายหญิงจะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าเข้าหากัน ฝ่ายหญิงจะเดินถอยหลังไปตามวง ส่วนฝ่ายชายจะเดินก้าวเท้าไปตามวงตามคู่ของตน โดยใช้ทำรำยั่ว เมื่อรำจบเพลงแล้วฝ่ายหญิงก็จะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ แล้วไปส่งฝ่ายหญิง รำวงนิยมรำกันในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มฐ. ศ 3.1 ม.3/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม บรรยาย เปรียบเทียบการแสดงออกกับปฏิกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์และรำวงมาตรฐาน

3. สาระการเรียนรู้

1. การปฏิบัตินาฏยศัพท์ ได้แก่ จีบ ตั้งวงล่าง จีบส่งหลัง ก้าวเท้า ถัดเท้า วางส้นเท้า กัดไหล่ เอียงศีรษะ และปฏิบัติภาษานาฏศิลป์ทำรำยั่ว

2. การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำนานาฏยศัพท์ และภาษานาฏศิลป์ได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ครูใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

➤ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดรำนมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติ ทำรำและในเรื่องการปฏิบัติทำรำ
- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์ให้นักเรียนชมเกี่ยวกับภาพรวมของการแสดงรำนมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “นักเรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ชมนั้น มีลักษณะของการแสดงเป็นอย่างไร” จากนั้นครูบอกลักษณะทำรำและสาธิตทำรำย่อตามที่ได้ชม จากนั้นให้นักเรียนทบทวนการร้องเพลงดอกไม้ของชาติ 1 รอบ

➤ ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูสาธิตการปฏิบัติทำรำ โดยให้นักเรียนสังเกตและปฏิบัตินาฏยศัพท์ตามที่ละคำ โดยเริ่มจากขั้นตอนการฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์คำว่า จีบ ตั้งวงล่าง จีบส่งหลัง ก้าวเท้า ถัดเท้า วางส้นเท้า กดไหล่ และเอียงศีรษะ

- ครูสาธิตการปฏิบัติภาษานาฏศิลป์ คือ ท่าร่าย เริ่มด้วยมือขวาจับปล่อยตั้งวงล่าง ระดับชายพก มือซ้ายจับส่งหลัง พร้อมกับก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางส้นเท้าขวา ศีรษะเอียงขวา แล้วมือซ้ายจับปล่อยระดับชายพก มือขวาจับส่งหลัง แล้วก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าซ้าย ก้าวเท้าขวา ถัดเท้าซ้ายแล้ววางส้นเท้าซ้าย ศีรษะเอียงซ้าย ทำสลับทั้ง 2 ด้าน โดยให้นักเรียนนับจังหวะ 1-8 ฝ่ายชายเดิน ลูกหน้าตามวงฝ่ายหญิงเดินถอยหลัง

- ครูสาธิตการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามทีละท่า ในแต่ละวรรคอย่างช้าๆ ตั้งแต่ต้นจนจบเพลง โดยให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการปฏิบัติทำรำ

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูให้ฝ่ายชายเดินรูกหน้าตามวง ฝ่ายหญิงเดินถอยหลัง ฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเองทีละท่า ในแต่ละวรรค โดยครูเป็นผู้คอยแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติทำรำของนักเรียน ให้เกิดความถูกต้อง สวยงามตั้งแต่ต้นจนจบเพลง

- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลางและอ่อน

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกซ้อมปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติโดยเปิดเพลงประกอบ

- ครูใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการฝึกปฏิบัติทำรำ ตามเนื้อร้องและทำนองเพลง โดยให้ฝึกปฏิบัติทำรำเป็นกลุ่ม และให้กลุ่มที่เหลือปรบมือให้จังหวะ และร่วมอภิปรายการปฏิบัติทำรำของเพื่อน โดยจัดระบบฝึกปฏิบัติ 5 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 1 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 2, 3, 4 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 3, 4 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 3 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 4 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 4 กลุ่มที่ 4 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 5 กลุ่มที่ 5 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ทุกกลุ่ม

- จากนั้นเมื่อนักเรียนปฏิบัติทำรำได้ ครูจึงให้นักเรียนรำเข้ากับทำนองเพลง จนครบ

➤ **ขั้นสรุปทบทวน**

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขทำรำที่ไม่ถูกต้องตามที่เพื่อนอภิปราย แล้วทบทวนปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงให้ถูกต้อง ครูตรวจสอบความถูกต้องของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ หน้าชั้นเรียนให้ครูและเพื่อนๆ ชม โดยครูช่วยแก้ไขทำรำที่บกพร่องให้กับนักเรียนและเน้นย้ำให้ปฏิบัติทำรำให้ถูกต้อง สวยงาม ตามจังหวะและทำนองเพลง จนครบทุกกลุ่ม

- ครูให้นักเรียนร่วมกันปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง แล้วสลับปฏิบัติทำรำในแต่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนร้องและปฏิบัติทำรำเองจนสามารถจำทำรำได้ แล้วจึงปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทำรำได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนสอบปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

- ให้นักเรียนสอบปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ ที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

ประเมินโดย

- การสอบปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ

9. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐานเพลงดอกไม้ของชาติ
2. แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ
3. แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน มุ่งมั่นในการทำงาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

การประเมินด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (Process) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attribute) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหาที่พบ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววัลย์ลดา สীগม)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

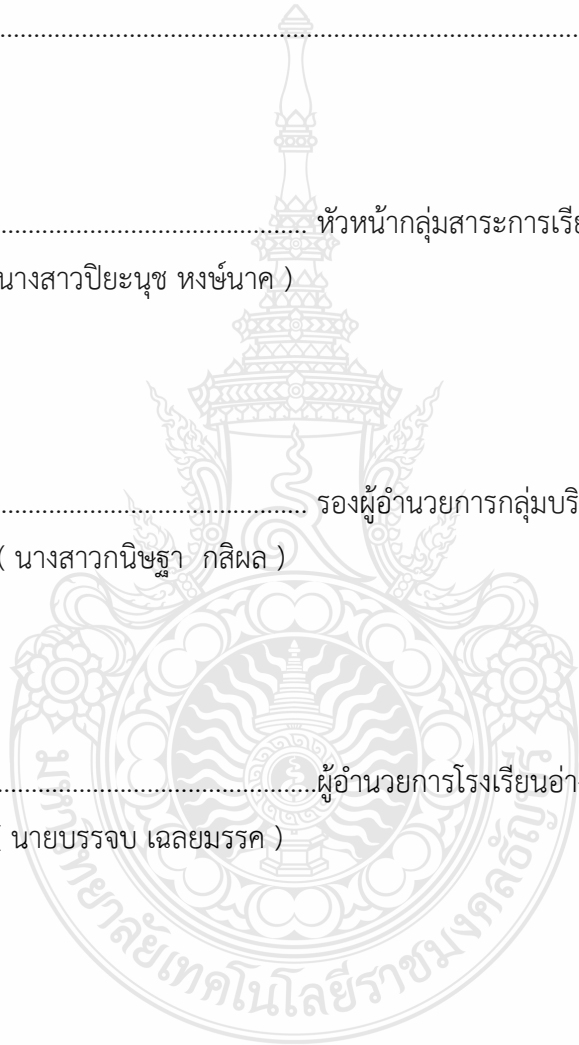
.....

.....

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
(นางสาวปิยะนุช หงษ์นาค)

ลงชื่อ..... รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
(นางสาวกนิษฐา กสิผล)

ลงชื่อ..... ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
(นายบรรจบ เฉลยมรรค)

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ตรงต่อเวลา		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ หมายถึง ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ

ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	รับผิดชอบในการทำงานร่วมกับกลุ่มและเสร็จสิ้นตามที่ได้รับมอบหมาย	ไม่สนใจในการทำงานร่วมกับกลุ่มและขาดความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
ตรงต่อเวลา	ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	การปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ															รวม คะแนน	หมายเหตุ				
		ทำรำ					จังหวะ					ความพร้อมเพรียง										
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5			15			
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววัลย์ลดา สীগม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 13 – 15 หมายถึง ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 10 – 12 หมายถึง ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 – 9 หมายถึง ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 4 – 6 หมายถึง ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 – 3 หมายถึง ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงดอกไม้ของชาติ

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อร้อง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 1-2 ท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 3-4 ท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 5-6 ท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง มากกว่า 7 ท่าขึ้นไป
2	จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำถูกต้อง ตรงตามจังหวะและทำนองเพลง	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลง 1-2 จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลง 3-4 จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลง 5-6 จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลงมากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป
3	ความพร้อมเพรียง	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเพรียงกันทุกกระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียง 1-2 กระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียง 3-4 กระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียง 5-6 กระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียงมากกว่า 7 กระบวนท่าขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาววัลย์ลดา สีสงาม โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาลัย

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม เป็นลักษณะการร้องประกอบทำนองและจังหวะหน้าทับโทน คือ ปะ โทน ปะ / โทน ปะ / โทน โทน เนื้อเพลงกล่าวถึง ดวงจันทร์ที่ส่องแสงอยู่บนท้องฟ้ามีความงดงามมาก และยิ่งได้แสงอันระยิบระยับของดวงดาวด้วยแล้ว ยิ่งทำให้ดวงจันทร์นั้นงามเด่นยิ่งขึ้น เปรียบเหมือนกับดวงหน้าของหญิงสาวที่มีความงดงามอยู่แล้ว ถ้ามีคุณความดีด้วย ก็จะทำให้หญิงนั้นงามเป็นเลิศ ผู้หญิงไทยนี้เป็นขวัญใจของชาติ เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ รูปร่างกึ่งดงาม จิตใจก็กล้าหาญ ดังที่มีชื่อเสียงปรากฏอยู่ทั่วไป

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มฐ. ศ 3.1 ม.3/4 มีทักษะในการแปรความและการสื่อสารผ่านการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง

3. สาระการเรียนรู้

1. เนื้อเพลง และความหมายของเนื้อเพลงหญิงไทยใจงาม

2. การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

- เนื้อร้อง

- ความหมายของเนื้อร้อง

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเนื้อร้องเพลงหญิงไทยใจงามได้
2. นักเรียนสามารถร้องเพลงหญิงไทยใจงามได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ครูใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

➤ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่างมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม เนื้อร้องและความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเพลง และการร้องเพลง
- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงหญิงไทยใจงาม แล้วร่วมกันวิเคราะห์ความหมายและแปรความหมายของเนื้อเพลง ครูเพิ่มเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์
- ครูเปิดเพลงหญิงไทยใจงามให้นักเรียนฟังและใช้วิธีการสอนโดยใช้การปรบมือเข้าจังหวะโทนและให้คำแนะนำกับนักเรียนในการสังเกตจุดสำคัญของเนื้อร้อง โดยให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ความหมายของเนื้อร้อง จังหวะ และทำนองเพลง

➤ ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูอธิบายความหมายของเนื้อร้องและเน้นย้ำในเรื่องของจังหวะ โดยครูสาธิตการร้องและการปรบมือเข้าจังหวะโทนอีกครั้ง

- เมื่อนักเรียนได้ฟังเพลงทั้งหมดแล้ว ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์เนื้อเพลงและสาธิตการปฏิบัติกรรองเพลงหญิงไทยใจงามที่ละวรรค ให้นักเรียนสังเกตและทำการปฏิบัติกรรองตามครูไปที่ละวรรคอย่างช้าๆ จนจบเพลง

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์เนื้อเพลงและให้นักเรียนร้องเพลงพร้อมปรบมือเข้าจังหวะโทนประกอบเพลงหญิงไทยใจงาม พร้อมๆ กันทั้งห้อง

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ผึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผึกซ้อมร้องเพลงสลับกันและปรบมือในจังหวะโทนสลับกันที่ละกลุ่ม โดยกำหนดกิจกรรม ดังนี้

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 1 ให้อ้องเพลงพร้อมกัน และให้กลุ่มที่ 2 ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 3 ให้อ้องเพลงพร้อมกัน และให้กลุ่มที่ 4 ปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 5 ให้อ้องเพลงพร้อมกัน และให้กลุ่มที่ 1 ปรบมือให้จังหวะ

- หลังจากนั้นจึงให้สลับกลุ่มกันร้องเพลง และปรบมือเข้าจังหวะวนเวียนเป็นกลุ่มคู่

ของตน

➤ ขั้นสรุปทบทวน

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนการร้องเพลงและปรบมือเข้าจังหวะโทนในเพลงหญิงไทยใจงาม แล้วให้แต่ละกลุ่มร้องเพลงให้ครูฟัง ครูตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลงหญิงไทยใจงามผึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง และสลับกันร้องในแต่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาร้องเพลงหญิงไทยใจงาม หน้าชั้นเรียนที่ละกลุ่มให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง โดยครูจะช่วยแก้ไขจังหวะที่บกพร่องให้กับนักเรียนและเน้นย้ำให้อ้องเพลงให้ถูกต้องตามจังหวะทำนองเพลงและอักขระ จนครบทุกกลุ่ม แล้วให้นักเรียนร้องเพลงและปรบมือเข้าจังหวะโทนให้ถูกจังหวะจนสามารถจำเนื้อเพลงได้ แล้วจึงร้องเข้ากับทำนองเพลงจนสามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์และชำนาญ

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของเพลงหญิงไทยใจงาม แล้วให้นักเรียนออกมาสอบร้องเพลงที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนอภิปรายความหมายของเนื้อเพลงหญิงไทยใจงาม
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสอบร้องเพลงที่ละกลุ่ม

ประเมินโดย

- การร้องเพลงหญิงไทยใจงามเป็นกลุ่ม

9. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงาม
2. แบบประเมินการปฏิบัติกรร้อง เพลงหญิงไทยใจงาม
3. แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน มุ่งมั่นในการทำงาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

การประเมินด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (Process) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attribute) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหาที่พบ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

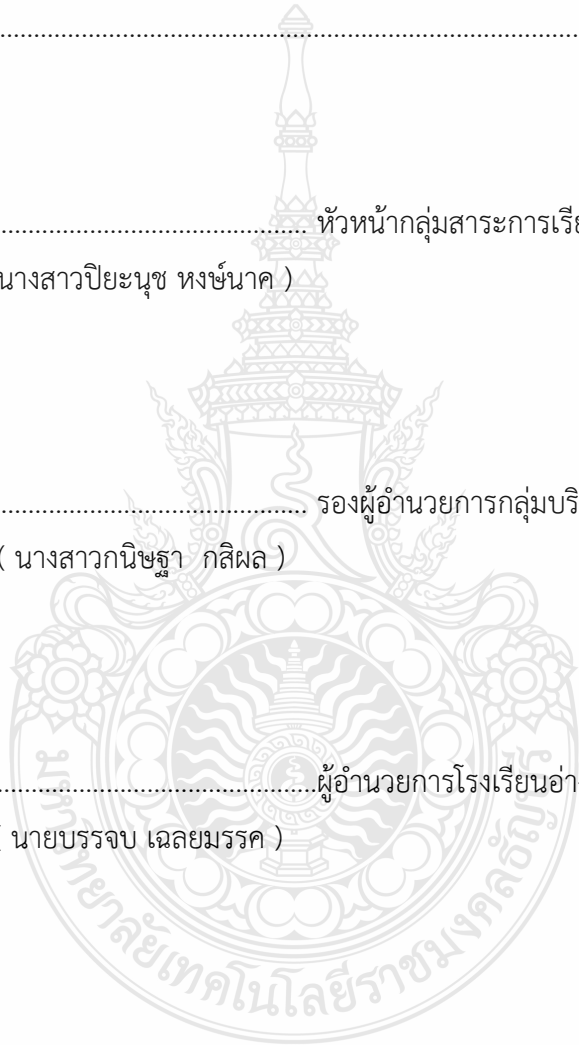
.....

.....

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
(นางสาวปิยะนุช หงษ์นาค)

ลงชื่อ..... รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
(นางสาวกนิษฐา กสิผล)

ลงชื่อ..... ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
(นายบรรจบ เฉลยมรรค)

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงหญิงไทยงาม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ตรงต่อเวลา		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาววัลย์ลดา สีงาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ หมายถึง ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	รับผิดชอบในการทำงานร่วมกับกลุ่มและเสร็จสิ้นตามที่ได้รับมอบหมาย	ไม่สนใจในการทำงานร่วมกับกลุ่มและขาดความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
ตรงต่อเวลา	ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	การร้องเพลงดอกไม้ของชาติ															รวม คะแนน	หมายเหตุ				
		เนื้อเพลง					ทำนอง					จังหวะ										
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5			15			
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 13 – 15 หมายถึง ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 10 – 12 หมายถึง ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 – 9 หมายถึง ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 4 – 6 หมายถึง ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 – 3 หมายถึง ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อเพลง	เนื้อเพลงถูกต้อง และเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิด 1-2 ครั้ง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิด 3-4 ครั้ง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิด 5-6 ครั้ง	เนื้อเพลง และเว้น วรรคตอน ผิดมากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป
2	ทำนอง	ร้องทำนองถูกต้อง ตลอดทั้งเพลง	ร้องทำนอง ผิด 1-2 ครั้ง	ร้องทำนอง ผิด 3-4 ครั้ง	ร้องทำนอง ผิด 5-6 ครั้ง	ร้องทำนอง ผิด มากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป
3	จังหวะ	ร้องเพลงและ ปรบมือได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะและ ทำนองเพลง	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด 1-2 จังหวะ	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด 3-4 จังหวะ	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด 5-6 จังหวะ	ร้องเพลง และปรบ จังหวะผิด มากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาววัลย์ลดา สীগาม โรงเรียนอ่างทองปทุมโรจน์วิทยาลัย

1. สาระสำคัญ

รำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม จัดเป็นบทเพลงในลำดับที่ 7 ในจำนวน 10 เพลง มีลักษณะและรูปแบบการแสดงเป็นการรำหมู่ระหว่างชายหญิงเป็นคู่ๆ เคลื่อนย้ายเป็นวงกลมลักษณะทวนเข็มนาฬิกา โดยฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าไปตามวง ก่อนที่จะรำฝ่ายชายเชิญชวนและรับฝ่ายหญิงเดินมาเป็นวงกลม ฝ่ายหญิงอยู่วงใน ฝ่ายชายอยู่นอกยื่นคู้กันกับฝ่ายหญิงซึ่งเป็นคู่ของตน ก่อนรำฝ่ายหญิงจะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะก้าวเท้าซ้ายและวางหลังเท้าขวาเดินรำไปตามวงตามคู่ของตน โดยใช้ท่าพรหมสี่หน้าและยุงพ้อนหาง เมื่อรำจบเพลงแล้วฝ่ายหญิงก็จะไหว้และฝ่ายชายรับไหว้ แล้วไปส่งฝ่ายหญิง รำวงนิยมรำกันในงานรื่นเริงบันเทิงต่างๆ

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มฐ. ศ 3.1 ม.3/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม บรรยาย เปรียบเทียบการแสดงออกกับปฏิกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์และรำวงมาตรฐาน

3. สาระการเรียนรู้

1. การปฏิบัตินาฏยศัพท์ ได้แก่ จีบคว่ำ สอดจีบ แทะมือ ก้าวเท้า วางหลังเท้า กดไหล่ เอียงศีรษะ และปฏิบัติภาษานาฏศิลป์ท่าพรหมสี่หน้าและยุงพ้อนหาง
2. การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำนากุยศัพท์และภาษานากุยศิลป์ได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการสื่อสาร

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ครูใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

➤ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานากุยศิลป์ชุดร่ำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงามทำรำและในเรื่องการปฏิบัติทำรำ
- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์ให้นักเรียนชมเกี่ยวกับภาพรวมของการแสดงร่ำวงมาตรฐาน เพลงหญิงไทยใจงามและใช้วิธีการสอนโดยใช้คำถามว่า “นักเรียนทราบหรือไม่ว่าการแสดงที่ชมนั้น มีลักษณะของการแสดงเป็นอย่างไร” จากนั้นครูบอกลักษณะท่าและสาธิตทำรำพรหมสี่หน้าและยุงพ้อนทางตามที่ได้ชม จากนั้นให้นักเรียนทบทวนการร้องเพลงหญิงไทยใจงาม 1 รอบ

➤ ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูสาธิตการปฏิบัติทำรำ โดยให้นักเรียนสังเกตและปฏิบัติรำนากุยศัพท์ตามที่ละคำ โดยเริ่มจากขั้นตอนการฝึกปฏิบัติรำนากุยศัพท์คำว่า จีบคว่ำ สอดจีบ แขนงมือ ก้าวเท้า วางหลังเท้า กดไหล่ และเอียงศีรษะ

- ครูสาธิตการปฏิบัติภาษานาฏศิลป์ คือ ทำพรหมสี่หน้าและยุงพ้อนหาง เริ่มด้วยมือ ทั้ง 2 ข้าง จับคว่ำระดับอก สอดจับขึ้นเป็นพรหมสี่หน้าระดับศีรษะ พร้อมกับก้าวเท้าซ้ายและวางหลังเท้าขวา ศีรษะเอียงซ้าย แล้วแกงมือทั้ง 2 ข้างส่งหลัง พร้อมกับเท้าขวาวางเต็มเท้า ก้าวเท้าซ้าย ก้าวเท้าขวาแล้ววาง หลังเท้าซ้าย ศีรษะเอียงขวา ทำสลับทั้ง 2 ด้าน โดยให้นักเรียนนับจังหวะ 1-8 ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเดินรุก หน้าตามวง

- ครูสาธิตการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามทีละท่า ใน แต่ละวรรคอย่างช้าๆ ตั้งแต่ต้นจนจบเพลง โดยให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการปฏิบัติทำรำ

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูให้ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงยืนเป็นวงกลม ให้ฝ่ายหญิงอยู่หน้าฝ่ายชายอยู่หลัง โดย ให้นักเรียน 1 คู่ มาเป็นตัวอย่างในการอธิบายและสาธิตในการปฏิบัติทำรำประกอบการอธิบายกระบวนการทำ พรหมสี่หน้าและยุงพ้อนหาง แล้วให้นักเรียนจับคู่ปฏิบัติตาม ให้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองทีละท่าในแต่ละวรรค โดย ครูเป็นผู้คอยแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติทำรำของนักเรียน ให้เกิดความถูกต้อง สวยงามตั้งแต่ต้นจนจบเพลง

- ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน โดยให้จับคู่ฝ่ายชายและฝ่าย หญิง กลุ่มละ 4 คู่ ฝึกปฏิบัติทำรำ โดยร้องเพลงหญิงไทยใจงามประกอบ

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกซ้อมทำรำเพลงหญิงไทยใจงามโดยเปิดเพลงประกอบ

- ครูใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการฝึกปฏิบัติทำรำ ตามเนื้อร้องและ ทำนองเพลง โดยให้ฝึกปฏิบัติทำรำเป็นกลุ่ม และให้กลุ่มที่เหลือปรบมือให้จังหวะ และร่วมอภิปรายการปฏิบัติ ทำรำของเพื่อน โดยจัดระบบฝึกปฏิบัติ 5 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 กลุ่มที่ 1 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 2, 3, 4 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 3, 4 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 3 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 4 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 4 กลุ่มที่ 4 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 5 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

ครั้งที่ 5 กลุ่มที่ 5 ฝึกปฏิบัติทำรำ เริ่มตั้งแต่ต้นจนจบเพลง และให้กลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ร้องเพลงและปรบมือให้จังหวะ

- จากนั้นเมื่อนักเรียนปฏิบัติทำรำได้ ครูจึงให้นักเรียนรำเข้ากับทำนองเพลงทุกกลุ่ม

➤ **ขั้นสรุปทบทวน**

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขทำรำที่ไม่ถูกต้องตามที่เพื่อนอภิปราย แล้วทบทวนปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงให้ถูกต้อง ครูตรวจสอบความถูกต้องของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม หน้าชั้นเรียนให้ครูและเพื่อนๆ ชม โดยครูช่วยแก้ไขทำรำที่บกพร่องให้กับนักเรียนและเน้นย้ำให้ปฏิบัติทำรำให้ถูกต้อง สวยงามตามจังหวะและทำนองเพลง จนครบทุกกลุ่ม

- ครูให้นักเรียนร่วมกันปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม ฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง แล้วสลับปฏิบัติทำรำในแต่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนร้องและปฏิบัติทำรำเองจนสามารถจำทำรำได้ แล้วจึงปฏิบัติทำรำเข้ากับทำนองเพลงจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทำรำได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนสอบปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

- ให้นักเรียนสอบปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

ประเมินโดย

- การสอบปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงามเป็นกลุ่ม

9. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. สื่อวีดิทัศน์ การแสดงรำวงมาตรฐานเพลงหญิงไทยใจงาม
2. แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม
3. แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน มุ่งมั่นในการทำงาน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อออนไลน์ YouTube

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

การประเมินด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (Process) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attribute) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหาที่พบ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววัลย์ลดา สীগม)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

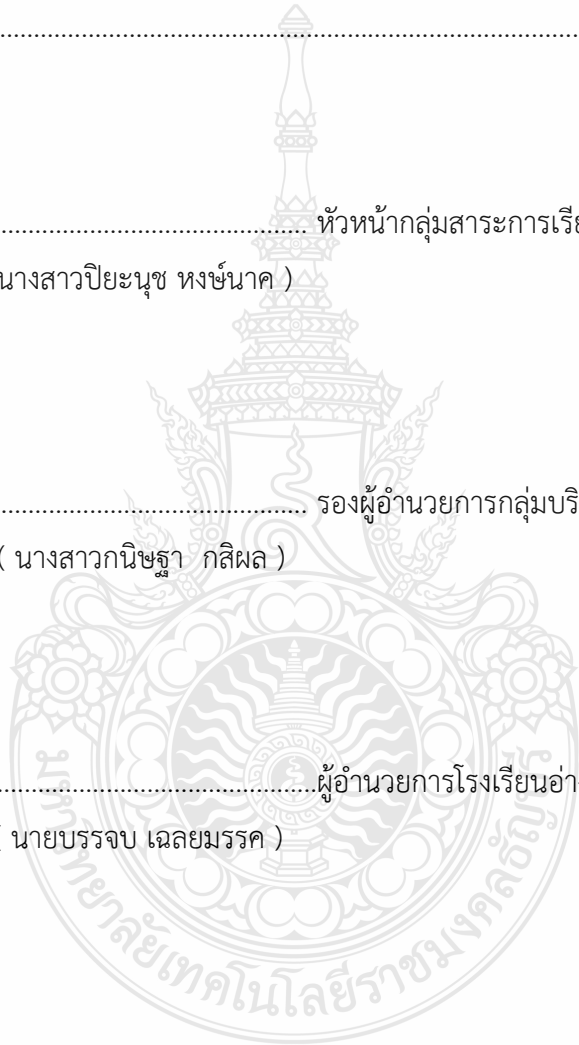
.....

.....

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
(นางสาวปิยะนุช หงษ์นาค)

ลงชื่อ..... รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
(นางสาวกนิษฐา กสิผล)

ลงชื่อ..... ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
(นายบรรจบ เฉลยมรรค)

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ตรงต่อเวลา		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาววัลย์ลดา สีงาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ หมายถึง ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : มุ่งมั่นในการทำงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม

ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	รับผิดชอบในการทำงานร่วมกับกลุ่มและเสร็จสิ้นตามที่ได้รับมอบหมาย	ไม่สนใจในการทำงานร่วมกับกลุ่มและขาดความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
ตรงต่อเวลา	ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด	ไม่สามารถส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	การปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม															รวม คะแนน	หมายเหตุ			
		ทำรำ					จังหวะ					ความพร้อมเพรียง									
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5			15		
1																					
2																					
3																					
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 13 – 15 หมายถึง ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 10 – 12 หมายถึง ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 7 – 9 หมายถึง ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 4 – 6 หมายถึง ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 – 3 หมายถึง ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงหญิงไทยใจงาม

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	ท่ารำ	ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง ตรงตามเนื้อร้อง	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 1-2 ท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 3-4 ท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง 5-6 ท่า	ปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้อง มากกว่า 7 ท่าขึ้นไป
2	จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำถูกต้อง ตรงตามจังหวะและทำนองเพลง	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลง 1-2 จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลง 3-4 จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลง 5-6 จังหวะ	ปฏิบัติท่ารำผิดจังหวะและทำนองเพลงมากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป
3	ความพร้อมเพรียง	ปฏิบัติท่ารำได้พร้อมเพรียงกันทุกกระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียง 1-2 กระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียง 3-4 กระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียง 5-6 กระบวนท่า	ปฏิบัติท่ารำขาดความพร้อมเพรียงมากกว่า 7 กระบวนท่าขึ้นไป

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) ภาคเรียนที่ 1/2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลาเรียน 6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง รำวงวิจารณ์ เวลาเรียน 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาววัลย์ลดา สীগาม โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

1. สาระสำคัญ

หลักการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ใช้อองค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์มาตรฐานมาใช้วิเคราะห์ วิจารณ์ตามรูปแบบการแสดงประเภทรำมาตรฐานที่กำหนดไว้เป็นแบบแผน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

มฐ. ศ 3.1 ม.3/5 วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์

สาระการเรียนรู้แกนกลาง องค์ประกอบนาฏศิลป์ จังหวะทำนอง การเคลื่อนไหว อารมณ์และความรู้สึก ภาษาท่า นาฏยศัพท์ รูปแบบของการแสดงและการแต่งกาย

3. สาระการเรียนรู้

1. หลักการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
2. การนำเสนอรายงาน

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงามได้
2. นักเรียนสามารถบอกคุณค่าและประโยชน์ของรำวงมาตรฐานได้

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- ใฝ่เรียนรู้

6. สมรรถนะ

- ความสามารถในการคิด

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ครูใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ผสมผสานแนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

➤ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นวางแผนการสอน

- ครูกำหนดเนื้อหา รายวิชานาฏศิลป์ชุดร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ในเรื่องวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม

- ครูกำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน 1 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

- ครูอธิบายการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ผู้วิเคราะห์ วิเคราะห์ควรมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบของการแสดง โดยใช้สื่อเพาเวอร์พอยต์ประกอบการสอน

➤ ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นสาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- ครูแจกใบความรู้ที่ 2 เรื่องร่ายวิจารณ์ แล้วอธิบายประกอบสื่อเพาเวอร์พอยต์ เรื่องร่ายวิจารณ์ ได้แก่ ความถูกต้องของรูปแบบการแสดง ความถูกต้องของท่าร่าย ความแม่นยำในจังหวะเพลง และความพร้อมเพรียงในการร่ายร่า

- ครูเปิดสื่อวีดิทัศน์เกี่ยวกับร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย วิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงร่ายมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ในประเด็นความถูกต้องของรูปแบบการแสดง ท่าร่าย ความแม่นยำในจังหวะ และความพร้อมเพรียง และความสัมพันธ์คู่ในการปฏิบัติท่าร่า

ขั้นที่ 4 แบ่งทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน โดยให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม แล้วใช้วิธีการค้นคว้าในเรื่องการวิเคราะห์วิจารณ์การแสดงร่างมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม โดยให้ในกลุ่มช่วยกันอภิปรายและทำใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ สรุปออกมาเป็นแผนผังความคิด ในเวลา 15 นาที

ขั้นที่ 5 (Do) ขั้นปฏิบัติ ฝึกซ้อมทบทวน ทักษะย่อย

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนในใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ ที่ได้รับมอบหมาย

➤ ขั้นสรุปทบทวน

ขั้นที่ 6 (Check) ขั้นตรวจสอบ

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนในใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ มาบรรยายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง พร้อมช่วยกันวิเคราะห์และเพิ่มเติมเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 7 การให้เทคนิควิธีการ ขั้นปรับปรุงแก้ไข

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเนื้อหาสาระตามแผนผังความคิดแต่ละส่วนในใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ ที่ได้รับมอบหมายมานำเสนอหน้าชั้นเรียนแล้วเปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องเรียนช่วยกันวิเคราะห์เนื้อหา พร้อมกับครูอธิบาย ชี้แนะเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 8 (Action) ขั้นการวัดและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานเป็นแผนผังความคิด ตามใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ พร้อมสอดแทรกคุณค่าและประโยชน์ของร่างมาตรฐาน โดยอธิบายเหตุผลประกอบที่ควรอนุรักษ์และสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์

8. การวัดและการประเมิน

วัดผลโดย

- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอรายงานในใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ กลุ่มละ 5 นาที

ประเมินโดย

1. ประเมินการนำเสนอรายงานตามใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์ เป็นกลุ่ม ทีละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม
2. สังเกตพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในการทำใบงานที่ 2 เรื่องร่างวิจารณ์

9. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์

1. หนังสือเรียนนาฏศิลป์
2. ใบงานที่ 2 เรื่องรำวงวิจารณ์
3. แบบประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 2 เรื่องรำวงวิจารณ์
4. แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน

10. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องนาฏศิลป์
2. สื่อเพาเวอร์พอย

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรม

การประเมินด้านความรู้ (Knowledge) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....

.....

.....

การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (Process) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....

.....

.....

การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Attribute) พบว่า

นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมิน จำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน ..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาที่พบ

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาววัลย์ลดา สীগม)

ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

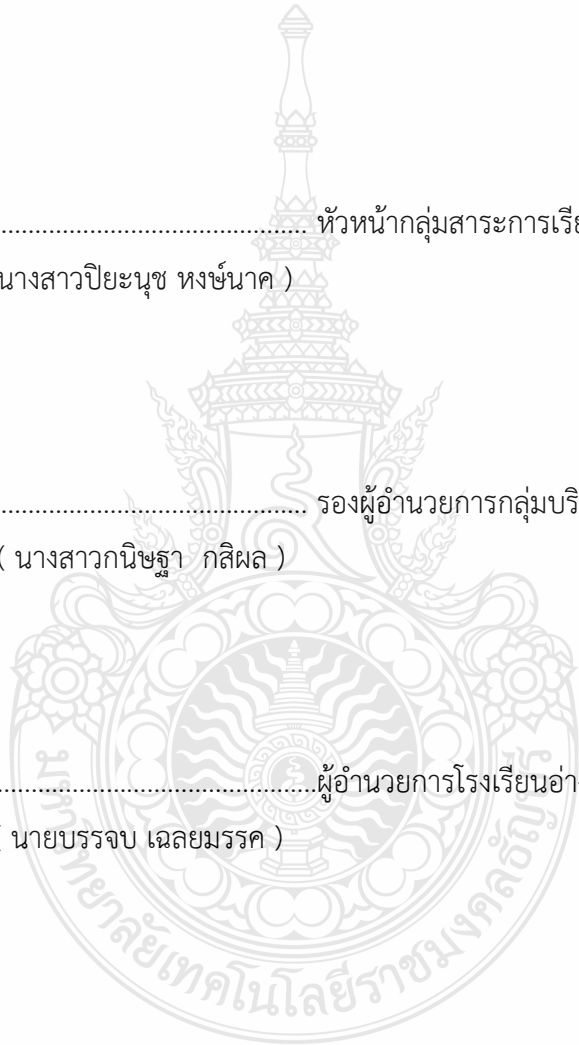
.....

.....

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
(นางสาวปิยะนุช หงษ์นาค)

ลงชื่อ..... รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
(นางสาวกนิษฐา กสิผล)

ลงชื่อ..... ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
(นายบรรจบ เฉลยมรรค)

ใบงานที่ 2

เรื่อง รำวงวิจารณ์

คำชี้แจง แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 7-8 คน ร่วมกันค้นคว้าการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงรำวงมาตรฐาน เพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม ดังต่อไปนี้ (10 คะแนน)

1. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลากลำดับกลุ่ม และเพลงดอกไม้ของชาติและเพลงหญิงไทยใจงาม
2. จัดทำแผนผังความคิด
3. นำเสนอรายงาน

การวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดง รำวงมาตรฐาน	คุณค่าและประโยชน์ ของรำวงมาตรฐาน
★ รูปแบบการแสดง	
★ กระบวนท่ารำ	
★ ความแม่นยำในจังหวะ	
★ ความพร้อมเพรียง	
★ ความสัมพันธ์คู่	

การวิเคราะห์ การวิจารณ์ของนาฏศิลป์ หมายถึง การแยกแยะประเภทต่างๆ ของการแสดงนาฏศิลป์ ลักษณะของการแสดงที่ได้ชม และการวิจารณ์เป็นการพิจารณาอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยการนำองค์ประกอบของนาฏศิลป์มาพิจารณาในเรื่องของการแสดงที่ได้ฟังและได้ชม ว่ามีอะไรน่าคิด น่าสนใจ น่าติดตาม น่าชื่นชมและมีอะไรบกพร่องบ้าง

การวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงรำวงมาตรฐาน

1) ความถูกต้องของรูปแบบการแสดง

การแสดงของรำวงมาตรฐาน จะมีลักษณะการเดินรำเป็นวงกลม แบบทวนเข็มนาฬิกา โดยผู้แสดงจะจับคู่แสดงเป็นชาย-หญิง และก่อนที่จะเริ่มการแสดงนั้นผู้แสดงจะทำความเคารพกันด้วยการไหว้ และเว้นระยะห่างระหว่างคู่ให้มีความเหมาะสม

2) ความถูกต้องของท่ารำ

เพลงดอกไม้ของชาติ ใช้ท่ารำยั่ว ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าเข้าหากัน โดยฝ่ายหญิงจะหันหลัง ฝ่ายชายจะหันหน้าตามวง เดินรำไปตามวงในลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ฝ่ายหญิงจะก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางสันเท้าขวาเดินเข่าวงใน มือขวาจับปล่อยระดับชายพก มือซ้ายจับส่งหลัง ฝ่ายชายจะก้าวเรียงเท้าด้วยเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย ถัดเท้าขวาแล้ววางสันเท้าขวา เดินออกนอกวง เดินรุกตามวงไปหาฝ่ายหญิงมือขวาจับปล่อยระดับชายพก มือซ้ายจับส่งหลังเดินรำ

เพลงหญิงไทยใจงาม ใช้ท่าพรหมสี่หน้าและท่ายุงฟ้อนหาง โดยฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะหันหน้าไปตามวงลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะก้าวเท้าซ้ายและวางหลังเท้าขวาใช้ท่าพรหมสี่หน้า เท้าขวาวางเต็มเท้า ก้าวเท้าซ้าย ก้าวเท้าขวาแล้ววางหลังเท้าซ้ายเปลี่ยนท่ารำเป็นท่ายุงฟ้อนหางทำเช่นนี้สลับกัน เดินรำไปตามวงตามคู่ของตนตลอดทั้งเพลงลักษณะของการรำไม่มีการตีบทตามเนื้อร้องและใช้ท่าพรหมสี่หน้าสลับท่ายุงฟ้อนหางตลอดทั้งเพลง

3) ความแม่นยำในจังหวะเพลง

เป็นการปฏิบัติท่ารำ และปฏิบัติท่าเท้าได้ถูกต้อง ตรงตามจังหวะและท่วงทำนองเพลง

4) ความพร้อมเพรียงในการรำ

การแสดงรำวงมาตรฐานจะมีผู้แสดงจำนวนหลายคน จะรำกันเป็นคู่ๆ ในการรำจะเน้นที่ความพร้อมเพรียง ซึ่งผู้แสดงจะต้องรำรำให้พร้อมเพรียง ซึ่งท่ารำจะต้องให้สอดคล้องกับจังหวะและท่วงทำนองเพลง และให้เกิดความสวยงามไปพร้อมๆ กัน

5) ความสัมพันธ์คู่

ความสัมพันธ์คู่สื่ออารมณ์และการแปรแถวในรูปแบบของการรำเป็นวงกลมอย่างพร้อมเพรียงกัน การใช้ลีลาท่ารำของผู้แสดงทั้งสองฝ่ายซึ่งอยู่ในความสมดุลของแถวในคู่ของตนที่ใกล้เคียงกัน และสอดคล้องความสวยงามออกในทางนาฏศิลป์

แบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : ใฝ่เรียนรู้
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง รำวงวิจารณ์

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	มีความเพียรพยายามในการเรียน		เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้		สรุปผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ผ่านตั้งแต่ 2 รายการ หมายถึง ผ่าน
 ผ่าน 1 รายการ หมายถึง ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน : ใฝ่เรียนรู้
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง รำวงวิจารณ์

ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
มีความเพียรพยายามในการเรียน	สนใจเรียนและใฝ่หาความรู้	ไม่สนใจในการเรียนและการทำงานกับกลุ่ม
เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างต่อเนื่อง	ละเลยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม

*หมายเหตุ ผ่านทั้ง 2 รายการ ถือว่า ผ่าน

แบบประเมินการนำเสนอรายงาน
ใบงานที่ 2 เรื่อง รำวงวิจารณ์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 รำวงมาตรฐาน เรื่อง รำวงวิจารณ์

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	การนำเสนอรายงาน										รวม คะแนน	หมายเหตุ	
		เนื้อหา					การใช้ภาษา							
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	10		
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														

*หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาววัลย์ลดา สীগาม)

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 9 – 10 หมายถึง ระดับคุณภาพ 5 ดีเยี่ยม
- คะแนน 7 – 8 หมายถึง ระดับคุณภาพ 4 ดีมาก
- คะแนน 5 – 6 หมายถึง ระดับคุณภาพ 3 ดี
- คะแนน 3 – 4 หมายถึง ระดับคุณภาพ 2 พอใช้
- คะแนน 1 – 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการนำเสนอรายงาน

ที่	รายการประเมิน	เกณฑ์ระดับคุณภาพ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องตรงตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด มีรายละเอียดครอบคลุมและสอดคล้องกัน	เนื้อหาไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้อง 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้อง 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้อง 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ถูกต้องและไม่สอดคล้อง มากกว่า 4 ส่วนขึ้นไป
2	การใช้ภาษา	ใช้ภาษา สื่อความหมายตรงประเด็น ไม่กำกวม ออกเสียงอักขระชัดเจนทุกคำ	ใช้ภาษา และสื่อความหมาย ไม่ถูกต้อง 1 ส่วน	ใช้ภาษา และสื่อความหมาย ไม่ถูกต้อง 2 ส่วน	ใช้ภาษา และสื่อความหมาย ไม่ถูกต้อง 3 ส่วน	ใช้ภาษา และสื่อความหมาย ไม่ถูกต้อง มากกว่า 4 ส่วนขึ้นไป

*หมายเหตุ   ระดับคะแนนคุณภาพ 2 จึงถือว่า ผ่านเกณฑ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล นางสาววัลย์ลดา สี่งาม
วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535
ที่อยู่การศึกษา ปริญญาตรี ศษ.บ. ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (นาฏศิลป์ไทย)
สาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ไทยศึกษา
คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง)
เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ปริญญาโท ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ประสบการณ์ทำงาน
25 ตุลาคม พ.ศ.2559 – ปัจจุบัน ครูโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

เบอร์โทรศัพท์ 089-912-8813
อีเมล wallada_s@mail.rmutt.ac.th

